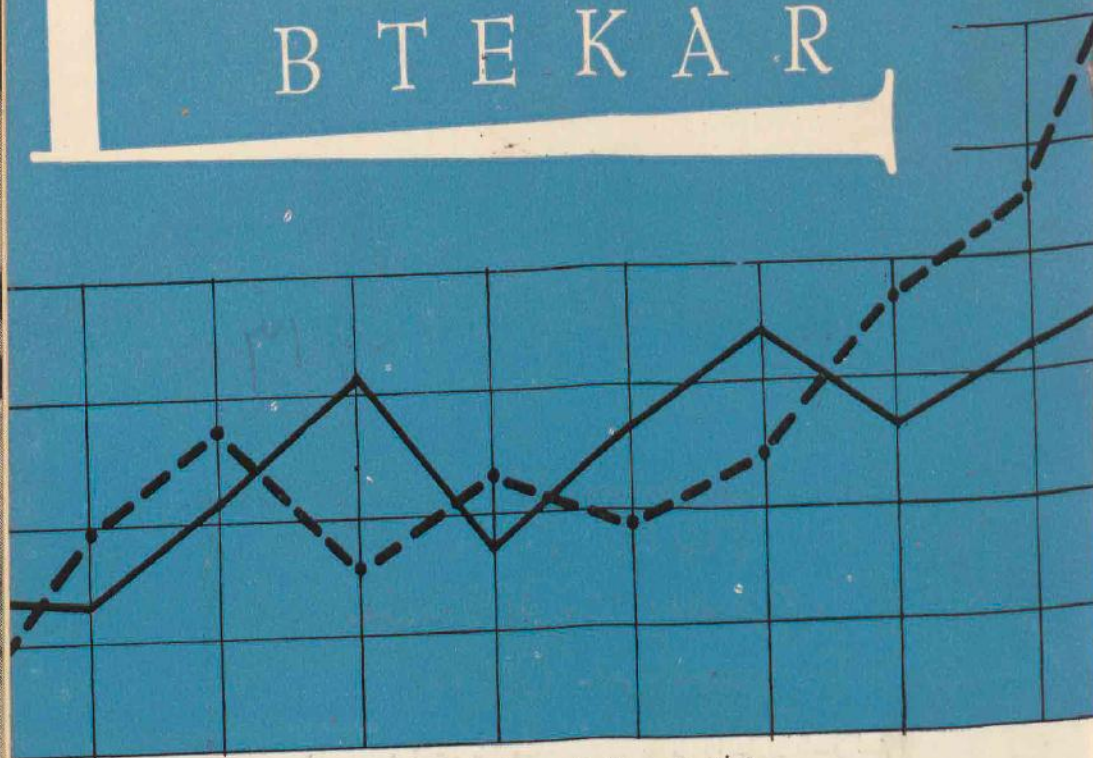

اِبْتِکار

F B T E K A R

شماره یکم - یکم شهر ذی‌حجه ۱۳۴۴

فهرست مقالات :

- برنامه ما
- سیستم بانکی و مسأله واردات
- مبارزه جهانی علیه بیسوادی
- فرار سرمایه ها
- بحثی پیرامون صنایع ملی شده انگلیس
- اخبار ماه
- رشد روستایی و اصلاح ارضی در ایران
- آذربایجان بدست کی آباد میشود
- تورسم و رشد اقتصادی
- روابط تجاری ایران با آسیا
- سرمایه گزاریهای خارجی

مجله ماهانه ابتکار

صاحب امتیاز و مدیر مسئول : محمد علی کرد

باهمکاری : غلامرضا سعیدی

محل اداره : خیابان منوچهری - مقابل ژاندارك پاساژ لعل

تلفن: ۳۰۴۰۱۵

تك شماره ۱۵ ریال

اشتراك سالانه ۱۵۰ ریال

یادی از ۲۸ مرداد

روز ۲۸ مرداد مصادف با روز تاریخی و انقلاب بزرگ ملت ایران است. ملت ایران که از تهدیات اجانب و عمال داخلی آنها به جان آمده بود درچنین روزی قیام کرد و برهبری شاهنشاه خود طومار هستی بندخواهان و دشمنان ملک و ملت را یکباره درهم پیچید. در روزهای قبل از ۲۸ مرداد اقتصاد کشور رو بورشکستگی قطعی بود، درآمدهای نفت قطع شده بود و حتی برای پرداخت حقوق کارمندان دولت پولی در خزانه نبود. اوضاع آشفته روزبخش خصوصی را هم از کوشش و تلاش باز داشته بود بازار، مؤسسات صنعتی و بانکی با رکود سخت و نگران کننده ای مواجه شده بودند. و از جهت سیاسی اوضاع چنان خراب بود که برای وطندوستان و وطن پرستان مجال هیچگونه فعالیت برای دگرگون کردن اوضاع نبود. درچنین روزهایی بود که ملت ایران دربارہ سر نوشت نهایی خود تصمیم گرفت و با يك قیام ناگهانی مخربین و مزدوران خارجی را بجای خود نشان داد.

ما این روز تاریخی را که در تاریخ شش هزار ساله ما يك روز فراموش نشدنی است به ملت ایران و بشاهنشاه عظیم الشأن ایران تبریک میگوئیم.

محمدعلی - کرد

برنامه ما

خواننده عزیز !

بیان و اعلان برنامه کار - در انتشار مجله‌یی که اینک مطالعه میکنید - برای ما کار دشواری بود. آسان بود بگوئیم که هدف توسعه فکر اقتصادی و کمک بایجاد نوعی « افکار عمومی اقتصادی » است لکن در این کار پیشقدمانی بوده‌اند و این هدف و برنامه تازه‌یی نبود. آیا جای يك نشریه علمی اقتصادی خالی بود تا با انتشار « ابتکار ماهانه » این خلاء را پر کنیم؟ و بالاتر از آن این کار واقعاً در خور توانایی ما می‌بود؟ جواب دو پرسش اخیر - اگر بدقت داده شود - چیزی است که « برنامه ما » را تشکیل میدهد.

آیا جای يك نشریه علمی اقتصادی در ادبیات اجتماعی ما خالی است؟ - خوشبختانه نه، بدنبال ایجاد مؤسسه تحقیقات اقتصادی در دانشگاه تهران و انتشار مجله « تحقیقات اقتصادی » دیگر نمی‌توان در این زمینه از خلاء مطلق سخن گفت، لکن اگر « تحقیقات اقتصادی » بواقع يك سند معتبر اقتصادی است نمیتوان انکار کرد که فواصل انتشار آن چنانست که متأسفانه بعضاً از « مسایل روز » اقتصاد ایران دور میماند - هرچند يك نشریه تحقیقی لزوماً نباید مسایل روز را تعقیب کند. بنابراین جای مجله‌یی که در فواصل کوتاه تری انتشار یافته و ضمن طرح مسایل علمی و نظری اقتصاد از حوادث و رویدادهای روز عقب نماند خالی میبود و « ماهنامه » ابتکار در کار آنست چنین وظیفه‌یی را انجام دهد.

آیا این کار در خور توانایی ما است؟ ما عوامل و موجبات « داخلی » انتشار مجله‌یی را با اوصافی که اشاره کردیم داریم: تصمیم، هدف، برنامه و پشتکار. قسمتی از عوامل « خارجی » آن نیز در اختیار ما است: صاحب نظرانی که قول داده‌اند با ما مصمیمانه همکاری کنند و میکنند، لکن آنچه در اجرای کامل و همه جانبه این برنامه بسیار مهم است همکاری داریم، ایمان و اعتماد همکاران ما است بکار خودشان و بکار ما، چه بسیار آسان است انتشار مجله‌یی در ۵۰ تا ۶۰ صفحه اگر هدف عرضه فکر تازه - طرح مسأله تازه و نشان دادن راه تازه نباشد.

برنامه ما اجمالاً چنین است، وعده‌یی که نمیتوانیم در نخستین سخن بخوانندگان خود بدهیم اینست که هدف ما تحصیل سود و به عبارت فارسی تر « کاسبی » نیست - در کشور ما امکانات و وسایل فعالیت مادی و انتفاعی چنان فراوان و متنوع است که بحق نباید فعالیت مطبوعاتی را وسیله‌یی برای آن قرارداد. اگرچه برای انتشار بموقع و مرتب مجله خود آگهی میپذیریم ولی در این کار تا آنجا نخواهیم رفت که هدف نهایی فراموش شود.

نوشته : دکتر ا. ك. س. لمتون
ترجمه : دکتر منوچهر تهرانی

این نوشته بصورت گفتاری در يك
کنفرانس بین المللی عرضه
شده است

رشد روستایی و اصلاح ارضی در ایران

بیشتر شما در اینجا متخصصان کشاورزی هستید و بیشتر سخنرانیه‌ها و خطابه‌هایی که بدانها توجه میکنیم با مسائل فنی و اقتصادی سروکار دارد. تقاضا میکنم مرا از این که در این سخنرانی میکوشم تا مسأله اصلاح ارضی و توسعه روستایی ایران را در مجموعه تاریخی آن عرضه کنم و با اختصار بسیار زمینه برخی از مسائل را بشکافم عفو بفرمایید. برخی از این مسائل حاصل قرنهای متمادی تحول و دگرگونی بوده و بعضی نتیجه ورود «تکشیك» های نوی از جامعه‌ای دیگر و بیگانه است. و ناگزیر گامهایی که در راه مقابله با این مسائل برداشته میشود تا حدی مقید و محدود به گذشته است. بدین علت شاید مفید باشد اگر من به گفتگو درباره عواملی بپردازم که در تعیین و ترسیم خطوط تحول جامعه ایرانی سهمی داشته اند.

نقشه‌های اصلاح در خلاء آفریده نمیشود و مصلحان ناچارند از يك سوبا اوضاعی رو برو شوند که مقید و محدود بشرايط دوران گذشته است و از دیگر سوبا منابع انسانی و مادی موجود بسازند. اینان را خردمند نباید شمرد اگر وضع را مطلقاً سیاه ببینند یا سفید و یا تصور کنند گروهی در داخل جامعه «خوب» و گروه دیگری «بد» است.

وضع‌ای که من بر آنم تا بدان بپردازم وضعی فوق العاده پیچیده است و از این روی و مصرأ از شما استدعا دارم که از تعمیم‌ها و نیمه حقیقتها اجتناب بورزید. در اوضاع و شرايط طبیعی قسمتهای مختلف ایران تنوع بسیار زیادی وجود دارد که در سازمان دهکده‌های هر محل و در مؤسسه‌ای که وابسته به زمین و کشاورزی است اثر میگذارد. از آن شدیدتر تنوعی است که در آداب و عادات گروههای مختلف جمعیت به چشم می‌خورد. علی رغم تشابه ظاهری و سطحی با يك بررسی می‌توان دریافت که مثلاً دهکده‌ای در اصفهان با دهکده‌ای در یزد و این دومی با دهکده‌ای در فارس تفاوت دارد و قس علی ذلك. بهمان طریق، آداب و عادات قبایل نیز توفاير میکنند: کردها، از لرها، از بوير احمدیه‌ها، بوير احمدیه‌ها از قشقایی‌ها و قشقایی‌ها از باصریه‌ها متمایزنده معنی این گفته آن است که هیچ نقشه و طرح واحدی را احتمال آن نیست که مناسب تمام موارد باشد.

ضمناً، در این رهگذر مایلم تذکردهم که جمعیت روستایی ایران خواه ساکن و مستقر

(Settled) و خواه نیمه ساکن و نیمه مستقر (Semi-Settled)، بطور کلی «بدوی» (primitive) نیست. اینان غالب اوقات در شرایط بسیار ابتدائی بسر میبرد و سطح زندگی پایینی دارند اما از نوعی هوش ذاتی برخوردارند و از نظری، وارثان رسوم مدنی و درنگی هستند. بدین سبب و برخلاف آنچه در نظر اول ممکن است به ذهن خطور کند، ایجاد یک طبقه روستا نشین مستقل و متکی به خود، که بنا بر آنچه فکر می کنم قاعدتاً بایستی هدف توسعه روستایی باشد، چندان عمل دشواری نیست.

با وجود همه تنوعها در برخی زمینه ها و به ویژه در نظام زمین داری، در مدت هزاران سال تداوم شکفت انگیزی وجود داشته است. در طول تمام این مدت گرچه بستگی شدیدی میان نظام درآمد ارضی و واگذاری زمین از یک طرف و تحمیل هزینه سیاهیان بر زمین از طرف دیگر وجود داشته است، لیکن نظام ارضی اساساً نظامی «بوروکراتیک» بوده است نه فئودال. بطور کلی گفته باشیم نظام «فئودالی» اروپای باختری از نیاز به حفاظت نشاء گرفته بود، اما در ایران، اگرچه احساس لزوم «حفاظت» در پیدایش و تحول زمین داری مؤثر بود لیکن نیاز واقعی دولت همیشه به پول بود. این نیاز از همان هنگامی پدیدار شد که نظام زمین داری به شکل قرون وسطایی خود تجلی کرد (نظامی که اساس آن تا آغاز سده بیستم پایید). حوائج مالی برای عملیات دولت میبایستی رفع بشود و برای مشکل عمده پراخت حقوق صاحب بودند که نیاز مذکور را درمی یافتند و دیگرگون می کردند. از آنچه گفته شد تفاوتی ریشه ای میان سازمانهای «فئودالی» اروپای باختری و روش واگذاری زمین در ایران پدیدار است، در اولی روابط قراردادی خصیصه ای اصلی بود و در دومی عامل قرار داد هرگز از ویژگیها شمرده نشد.

بر آن نیستیم که با ذکر تاریخ تحول تیول داری و واگذاری زمین شما را تصدیع بدهم اما فقط مایلیم خاطر نشان کنم که در طی زمان سیر امور چنان بود که وظایف حاکم ایالت، فرمانده نیروهای ایالت، وصول کننده مالیات، اجاره دار مالیات و کسی که زمین به تیولش سپرده شده بود همه باهم ترکیب و در یک شخص جمع شود. حاصل این وضع پیدا شدن ثروتها و داراییهای وابسته بر زمین و بزرگ مالکی ها بود که در نفس امر از حکومت مرکزی مستقل میبودند و تفاوت قاطع میان تیول دار ایرانی و «واسال» اروپایی در این بود که اولی حصه ای که می گرفت وابسته به اراده حاکم بود و آن را هم به عنوان عنایتی نسبت به خویش می انگاشت. آن دسته از خصائص نظام زمین داری ایرانی، که اغلب بمساعده خصائص «فئودالی» نسامیده می شود، نتیجه فئودالیزم نبود بلکه ثمره طبیعت قدرتهای خودکامه میبود. به نظری یادآوری این امر اهمیت دارد که در ایران قرون وسطایی قدرت از بن و اساس خودکامه بود. این مطالب عمیقاً اوضاع و احوال اجتماعی راجع تاثیر گرفت و مانعی برای رشد اقتصادی شد و هنوز هم، محتملاً، ریشه بسیاری از مسائل بشمار است.

در قرون وسطی، چنانچه حکومت مرکزی ایران نیرومند بود تیول داری شدیداً زیر نظارت می آمد (و در واقع تلویحاً، تمایل به «تمرکز» بود نه «عدم تمرکز»). در اکثر اوقات حکومت مرکزی ناتوان بود و تیول داران قدرت و سلطه حکومت را غصب می کردند و بیشتر وظایف دولت را خود عهده داری شدند. رابطه میان زارع و مالک بر اساس تقسیم محصول و پرداخت بعضی عوارض و انجام برخی خدمات پایه گذاری شده بود. کشاورزی غالب و مسلط برای تامین معیشت بود. پیش از پذیرش روش حکومت و سازمان نظامی باختری اداره دولت از این طریق امکان داشت اما در سده نوزدهم که در نحوه اداره حکومت تغییراتی آغاز شد دیگر تمشیت مالی عملیات وسیع دولت بر مبنای کشاورزی برای تامین معیشت میسر نبود. با همه این

احوال کشاورزی بهمان صورت خود باقی ماند. و این یکی از عوامل ریشه‌ای بحرانهای مالی سده نوزدهم است که در تمام مدت سال حکومت ایران به آنها مبتلا بود. امروزه نیز، گرچه تنوع بسیار زیاد تری در فعالیتهای اقتصادی روی نموده و درآمدها دیگر عمده از زمین حاصل نمی شود، با همه اینها یکی از مسائل اساسی که مملکت با آن روبروست انجام ویا تکمیل انتقال از مرحله «کشاورزی برای تامین معیشت» به کشت و زرع عمقی (Intensive Farming) و بالا بردن سطح قدرت تولید زراعی است.

نکته دیگری که بسبب اهمیت فواید اجتماعی آن، مایلیم تذکر بدهم این است که مالکیت زمین در ایران بدلائل گوناگون، اکثر آ پدیده‌ای شهری بوده است نه پدیده‌ای روستایی. زمین داران علاقمند بودند - برخلاف زمین داران اروپا که در قصرها و املاک اربابی خود بسر می بردند - در شهرها متمرکز شوند نتیجه این وضع با گذشت زمان عدم تفاهم و ارتباط میان طبقات زمین دار که به جمعیت ساکن شهرها تعلق داشتند و جمعیت روستا بوده است. در آرمه جدید، شکاف میان این دو گروه را افزایش آسایشها و تفریحات شهری وسیعتر ساخته است. گمان نمی برم کسی منکر معایب و مضار نظام زمین داری غایب از زمین (1) یا کیفیت ناصواب شکاف موجود میان ساکنان شهر و جمعیت روستا باشد.

به یقین، یکی از مسائل بزرگ اجتماعی در راه رشد روستایی ایجاد تفاهم و احترام متقابل میان بخشهای مختلف جامعه است. تاروژی و زمانی که شهری به روستایی به چشم حقارت می نگرد - که اغلب نیز چنین است - همبستگی و یکپارچگی (Integration) واقعی میان این «دو شعبه» (Sector) که برای رفاه کشور اهمیت حیاتی دارد، حاصل نیامده است. مساله غامض تر میشود وقتی به این حقیقت توجه کنیم که جمعیت روستایی ایران خود به دو گروه اصلی منقسم میشود: یکی روستایی «مستقر» و دیگری «نیمه مستقر» و میان آندو نیز تفاهم موجود نیست. در این زمینه نیز ضرورت دارد که بخاطر آسایش مملکت تفاهم و احترام متقابل ایجاد شود، جمعیت روستاها چه مستقر و چه «نیمه مستقر» در گذشته و حال، به عنوان نوعی ذخیره جمعیت عمل کرده اند. گذشته از فرار و پناه آوردن به شهرها که در عصر نوبه دلایل گوناگون سیاسی، اجتماعی و اقتصادی صورت میگیرد، در ایران همیشه تراوش مداوم جمعیت از روستا به شهر و از قبیله به دهکده وجود داشته است.

جامعه مورد بررسی ما را خصیصه دیگری است که در این رهگذر و بعنوان ضرورتی برای برآورد مسائل و دشواریهای اصلاح روستایی مایلیم توجه شما را بدان عطف کنم. این خصیصه حاصل دوجریان و تمایلی است که در درون جامعه مذکور به چشم می خورد که در عین تضاد با یکدیگر کمتر با هم تعارض می یابند. این دوجریان و تمایلهای عبارتند از: نظریه «مساوات جوئی» اسلام و تفوق اجتماعی - اگرچه غیر رسمی - خانواده های «قدیمی». در این سرزمین چیزی که کیفیت یک «اشرافیت» (آریستوکراسی) اثری داشته باشد پدید نیامد. جنگها و استیلاهای مکرر و بیپای و قانون ارت اسلامی به نحو مؤثری از ظهور چنین طبقه‌ای جلوگیری کرد.

«سادات»، بسبب بستگی اثری نسبی، مسلماً دارای وضع خاصی بودند اما این امر، جز بطور تصادف، با مالکیت ارضی در نیامیخت. تنها طبقه دیگری که شاید، نوعی ادعای «آریستوکراسی» اثری داشت طبقه رؤسای قبیله ها بود. اما قدرت ایمان اساساً قدرتی فردی بود و از داشتن رمنها و از اتباع قبیله ایشان منبعت نمی شد و نه از مالکیت زمین (گرچه رؤسای قبایل غالباً زمین هم به مالکیت خود در می آوردند). درست است که طبقات زمین دار و رؤسای قبایل دارای وضعی فوق العاده ممتاز و مؤثر بودند اما دگر گونیهایی که از استیلاها، هجومها، و فشارهای اقتصادی حادث می شد تغییرات ادواری در ترکیب طبقه زمین دار (و نه در امتیازات و وظایف ایشان) پدید می آورد و موجب از هم پاشیدگی مکرر گروههای ایلی و نابودی خانواده های

مهم می‌شد. شرائط جغرافیایی و سیاسی در روزگار گذشته، محیط مناسبی برای نشوونمای درختان طلبی شهری» (۱) فراهم می‌آورد. دولت مرکزی به کرات واژگون شد و حکومت بر باد رفت، مع الوصف جامعه ایرانی از خود نیروی ترمیم‌کننده شکفت آوری نشان داد که به گمان من، بخشی از آن، نتیجه کیفیت نیمه خود مختار «مجتمع‌های» (۲) محلی بوده است.

هنگام بحران اینان در زیر لوای رهبران محلی، اداره امور را بر عهده می‌گرفتند و سامان میدادند. طبقات مذهبی، بویژه، سهمی عمده در حفظ و نگاهداری رسوم جامعه میداشتند. بدین ترتیب، در روزگار آن گذشته گاهگاه توسل به «Self-help» یا «خود یآوری» در مجتمع‌های محلی انجام گرفته است. خیال نمی‌کنم اگر شرایطی مناسب پدید آید دلیلی داشته باشد که این امر دیگر بار رخ ننماید.

از آنچه گفته‌ام آشکار است که مسأله رشد روستایی و اصلاح ارضی تنها یک مسأله اقتصادی نیست بلکه قبل از هر چیز و بیشتر، مسأله‌ای است اجتماعی و سیاسی اگرچه هر نقشه اصلاحی هم که جنبه‌های اقتصادی امر را در نظر نگیرد محکوم به شکست خواهد بود. بسیاری با توجه باین نکات است که اصلاح ارضی حاضر باید ارزیابی شود. برای پیشرفت بیشتر در راه اصلاح ارضی و تهیه زمینه موسعتر جهت رشد روستایی ایجاد امنیت در همه سطوح و برای همه گروه‌ها از ضروریات اساسی است. این امنیت باید شامل باشد بر: امنیت زندگی و تن، ایمنی از مداخلات (از هر ناحیه که باشد) و ملخص کلام، ایمنی در برابر استفاده خودکامه از قدرت، خواه از سوی افراد خصوصی باشد و خواه از طرف مأموران دولتی. تا آن زمان که چنین امنیتی به وجود نیاید سائق لازم برای رشد و پیشرفت مفقود خواهد بود و تکاپو برای یافتن تأمین نسبی در گمنامی شهر ادامه خواهد یافت.

به نظر من، در زمینه اجتماعی، اصلاحات ارضی هم اکنون بمقدار زیادی در نابودی رابطه «ارباب-رعیتی» که میان مالک و زارع وجود میداشت موفق شده است و این خود پیشرفت شگرفی است. هدف اصلی اصلاحات ارضی در زمینه اجتماعی، به عقیده من، باید آفریدن طبقه‌ای مستقل و متمکی بخود از دهقانان باشد. نقش شرکت‌های تعاونی در ایجاد زمینه مناسب برای چنین پیشرفتی و نیز برای آموختن مسئولیت به زارعان و پدید آوردن تعاونی عملی میان ایشان و بویژه در سطح شرکت‌های تعاونی محلی، حائز اهمیت بزرگی است.

در زمینه اقتصادی مسائل بسیاری است که نیازمند بررسی دقیقی است. مقدم بر همه شاید فراهم آوردن تسهیلات اعتباری باشد که عمده مسأله‌ای است اقتصادی اگر چه خالی از جنبه‌های دیگر هم نیست. قرض همواره چون سنگ آسیابی بر سر زارع گردیده است. از این که بگذریم مسأله آزار دهنده ماشین‌کشی کردن و وسعت زمینهای مزروعی پیش می‌آید. گرچه اصلاحات ارضی با شتابی شکفت پیش رفته است اما چنانچه این حقیقت را فراموش نکنیم که خود موجود بحران‌هایی نیز شده است از واقع بینی بدور افتاده‌ایم. عمده ترین این بحرانها میان ساکنان دهکده «تقسیم شده» و دهکده «بجا مانده» (یعنی دهکده یا قسمتی از دهکده که برای مالک اصلی بجا مانده) و نیز در رابطه بین مالکان و زارعان در دهکده‌های تقسیم نشده پدیدار است. سرانجام، اگر زمینه وسیعتر رشد روستایی در نظر گرفته شود، مسأله یکدست و یکپارچه کردن جمعیت «مستقر» و «نیمه مستقر» ایران پیش می‌آید که هیچ حکومتی در ایران نتوانسته است تاکنون آن را به نحو رضایت بخشی حل کند.

در خاتمه، یادآور می‌شوم که رشد و توسعه روستایی و اصلاح ارضی نمی‌تواند جدا از سایر عوامل در نهایت امر، به طرز رضایت بخشی عملی شود. این مسأله‌ای است که ارتباط نزدیک با رشد دیگر شعب حیات کشور دارد. مسأله ایمنی مختص به زندگی روستایی نیست و استفاده خودکامه از قدرت مطلبی است که همه جنبه‌های حیات مملکت را زیر تأثیر می‌گیرد. مضافاً اگر رشد صنعتی روی ندهد بدشواری می‌توان افزایش همه جانبه‌ای را در بازده تولید روستایی و سطح زندگی تصور کرد.

سیستم بانکی و مساله واردات

مقررات تازه بانک مرکزی در زمینه محدود کردن واردات «حداقل» است

مهمترین خبر اقتصادی مرداد ماه انتشار مقررات تازه بانک مرکزی در زمینه ترتیب واردات کالا بود. خلاصه این مقررات - همچنانکه در اخبار اقتصادی ما میخوانید - اینستکه ملاحظه افزایش بی حد واردات و فشار مسلم آن بر ذخایر ارزی کشور بانک مرکزی را وادار کرد بدنبال مقررات پیشین خود (یکم مهر ۱۳۴۳ و یکم فروردین ۱۳۴۴) سپرده نقدی بعضی کالاهای وارداتی را افزایش دهد و از این طریق جلو افزایش واردات این کالاها را بگیرد. بدنبال مقررات اخیر (نیمه اول مرداد ماه) که ظاهراً تشدید مقررات پیشین است بنظر میرسد واردات

کشور ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار کاهشی خواهد یافت. این البته باین معنی نیست که کاهش مورد بحث در واردات با ارقام رسیده های سال قبل مقایسه شده و اینطور نتیجه گرفته شود که نسبت بسال ۱۳۴۳ درصد معینی واردات کمتری خواهیم داشت. در واقع بهتر است بگوئیم اگر مقررات تازه وضع نمیشد در حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار کالای بیشتری وارد میشد. مقررات تازه، در ماه گذشته مورد بحث شدید و گاهی بر حرارت محافل اقتصادی بود. وارد کنندگان عمده که هر سال بقیمت اتلاف صدها میلیون دلار منابع ارزی و بیکار یا کم کار کردن صدهزارها نفر بسود های کلان و بی حساب میرسیدند از مخالفین سر سخت مقررات تازه بودند و طلیعه اعتراض آنها با عنوان کردن این موضوع شروع شد که اخذ سپرده ریالی بمیزان ۱/۵ ریال برای هر دلار مبالغی پول از بازار خارج و در بانک های دولتی «بلوکه» خواهد کرد ولی چون در این زمینه به موفقیتی نرسیدند بی پروایی را بجایی رسانیدند که علناً محدود شدن واردات را «خطری» برای اقتصاد کشور معرفی نمودند.

در این مورد ناچار از بیان این حقیقت هستیم که آنچه وارد کنندگان عمده روی آن انگشت گذاشتند یعنی موضوع اخذ ۱/۵ ریال سپرده نقدی برای هر دلار سفارش کالا، اصولاً یک موضوع فرعی بود و هدف از اخذ آن بوسیله بانک مرکزی یا بانکهای مجاز جلوگیری از تقلب در اظهار ارزش واقعی واردات و لزوم تسریع در ترخیص کالا از گمرکخانه ها بود و آنچه واقعاً میتواند در محدود کردن واردات مؤثر باشد موضوع افزایش سپرده نقدی آنها برای بعضی کالاها است. در کنفرانس گمرکی سال گذشته با حسابهای دقیق مسلم گردید که تقلب در اظهارنامه های واردات سالانه ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیون تومان بدولت ضرر میزند و چون عملاً امکان ارزیابی دقیق ارزش کالاهای وارداتی در گمرکخانه ها وجود ندارد، این ضرر بطور مستمر بخزانة کشور وارد میشود و بانک مرکزی تنها اقدامی که برای جلوگیری از این ضرر اندیشیده گرفتن سپرده نقدی ۱/۵ ریال برای هر دلار است که اگر کل واردات کشور را در نظر بگیریم جمعاً به ۵۰ میلیون تومان بالغ میشود و این وجهی است که اگر بازرگان ذینفع صحیح العمل بسود پس داده میشود.

بطوریکه ملاحظه میشود مخالفان مقررات تازه بانک مرکزی و در درجه نخست وارد کنندگان و عاملین کمپانیهای خارجی موضوع «بلوکه شدن» در حدود ۵۰ میلیون تومان پول را صرفاً محملی برای اعلام نارضایتی خود قرار میدهند و گرنه سپرده مورد بحث تأثیری جز جلوگیری از تقلب در بیان ارزش واقعی کالاها (که کارآمدی آن خود بشدت محل تردید است) ندارد. بنا بر این بحث در واقع بر سر احاف ملا است و وارد کنندگان نگران ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار واردات اضافی هستند که مقررات تازه از چنگشان بیرون میکنند. برای بیان لزوم و ضرورت مقررات تازه مراجعه بارقام واردات کالاهای اخیر لازم بنظر میرسد و مادر جدول زیر آمار وزن و ارزش واردات کشور را سالهای ۱۳۴۱-۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ نقل کرده ایم:

واردات ایران در سالهای ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال
۱۳۴۱	۱,۴۲۰,۸۰۳,۱۱۸ ر	۴۱,۹۰۵,۷۹۸,۵۳۶ ر
۱۳۴۲	۱,۳۵۵,۴۱۰,۲۲۰ ر	۳۹,۲۸۱,۸۵۷,۱۲۱ ر
۱۳۴۳	۲,۳۱۱,۹۰۳,۰۸۰ ر	۵۶,۷۸۸,۹۹۸,۴۶۳ ر

ماخذ: آمار بازرگانی خارجی ایران - وزارت اقتصاد.
 نظراً جمالی با افزایش بیحد و حصر واردات نشان میدهد که اولاً آنچه مورد نظر بانک مرکزی در تدوین مقررات تازه بود «حداقل» اقدامی است که میبایست بعمل آید دوم اینکه در این کار تاخیر ناروایی بعمل آمده است. ما از اقدام تازه بانک مرکزی (و اقدامات پیشین آن که قبلاً اشاره کردیم) جداً پشتیبانی میکنیم و هیچ فرد وطن پرست واقعی نمیتواند بخود اجازه دهد که در تایید این مقررات کمترین تردیدی بخود راه دهد لکن موضوعی که مطرح است اینست که آیا مسوول افزایش یا کاهش واردات کشور سیستم بانکی کشور است یا موجداتی از قبیل رشد اقتصادی و امثال آن، بمعبارت دیگر افزایش واردات در سالهای گذشته در اثر رشد اقتصادی و لزوم افزایش واردات کالاهای سرمایه ای بوده یا مقررات تشویق کننده بانک مرکزی یا دیگر بانکهای ذیربط؟

دلیل طرح این سؤال اینست که در سالهای اخیر (که گفتیم واردات در افزایش سریع و شاید بتوان گفت بی ملاحظه بوده) بهر گونه نگرانی که از طرف محافل علاقمند با اقتصاد کشور نسبت با افزایش واردات اعلام میشد چنین پاسخ داده میشد که «مادر مرحله رشد سریع اقتصادی هستیم و در این مرحله افزایش واردات اجتناب ناپذیر است» و سؤال کنندگان بدون اینکه قانع شوند ساکت میشدند. و معنی این جواب اینست که گویا مسوول افزایش واردات مقررات تشویق کننده بانک نیست برعکس موجدات و ضرورتهای رشد اقتصادی است. بانک مرکزی با اعلام مقررات تازه در واقع پاسخ نخستین خود را نقض میکند و نشان میدهد که عملاً اشکال در سستی مقررات ورود کالا بوسیله سیستم بانکی است و گر نه رشد اقتصادی - هر چند سریع هم بوده - چنین افزایش سریعی را توجیه نمیکند.

آنچه گذشت بخوبی نشان میدهد که نقش سیستم بانکی در افزایش یا کاهش کالا تا چه حد مهم و موثر است و در شرایطی که مثلاً با تغییر درصد اعتبار اسنادی چند کالای معین واردات کالا یکباره چند صد میلیون تومن کاهش مییابد منطقی میتوان نتیجه گرفت که هر گونه تغییری در جهت معکوس نتیجه عکس نیز ببار میآورد. بعلاوه بحث جمالی بالا نشان میدهد که در شرایط کنونی اقتصاد کشور که متأسفانه صادرات مرسوم ما بهیچوجه تکافوی پوشانیدن واردات را نمیکند سیستم بانکی باید کاملاً بخود آید و متوجه مسوولیت عظیمی باشد که بر عهده آن گذاشته شده است.

آذربایجان

بدست کی آبان میشود:

دولت یاسر مایه گزاران خصوصی؟

ماه گذشته آقای هویدا نخست وزیر با اتفاق چند تن از وزراء از آذربایجان دیدن کردند و به مشکلات اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی این منطقه از نزدیک رسیدگی نمودند.

این مسافرت ظاهراً نه روز طول کشید اما در طی همین مدت کوتاه مسائل و موضوعاتی مطرح شد که اگر آنچنانکه گفته شده و تصمیم گرفته شده عمل شود شاید بساندازه یک قرن در سر نوشت آذربایجان اثر بگذارد و بررسی این نکته که چرا آذربایجان با آنهمه امکانات وسیع مادی و معنوی ظرف چند سال اخیر نتوانسته همگام سایر استانها پیش رود، ارزش و اهمیت این مسافرتها را برای مردم و مسئولین دولتی بازتر و آشکار تر ارزیابی می نماید.

نخست ضروری است مطالعه شود که آذربایجان از چه مقدرات

و امکانات مادی، طبیعی و انسانی برخوردار است تا آنگاه با یک دید واقع بینانه برآورد شود که چرا و چگونه این قسمت از مملکت ما در دوره تحول بقول رئیس دولت «مرحله رکود» بسر میبرد.

طبق آمار گزارش شده سازمانهای رسمی کشور مساحت آذربایجان ۱۰۹۰۰۰ کیلومتر مربع (۱/۶/۶) مساحت کل کشور و جمعیتش ۳/۵ میلیون نفر (۱/۱۵/۵) جمعیت کل کشور (میباشد) از این عده ۲/۷ میلیون نفر در آذربایجان شرقی و ۸۰۰ هزار نفر در آذربایجان غربی سکونت دارند.

تراکم نسبی جمعیت در آذربایجان بعد از تهران بیش از هر نقطه دیگر کشور است. در حدود ۱۳٪ اراضی قابل بهره برداری، ۲۰٪ زمینهای کشاورزی ۱۷٪ زمینهای آبی

کشور در آذربایجان قرار دارد. از لحاظ ذخائر تحت الارضی آذربایجان یک منطقه غنی بشمار میرود و بقول مقامات نفتی در دشت مغان ذخائر عظیم نفت هم وجود دارد که باید در سالهای آتی مورد بهره برداری قرار گیرد. از سایر معادن سالیانه بشرح زیر (بطور متوسط)

بهره برداری میشود:

سنگ ۳۰۰/۰۰۰ تن

سنگ سیاه ۳/۰۰۰ تن

سنگ ساختمانی ۴/۵۰۰ تن

سنگ آهک ۴/۰۰۰ تن

سنگ مرمر ۲/۰۰۰ تن

سنگ گچ ۲/۰۰۰ تن

تراورتن ۶/۰۰۰ تن

ذغال سنگ ۳/۵۰۰ تن

گوگرد ۶۰۰ تن

زرنیخ ۳۰۰ تن

مس ۵۰۰ تن

منگنز ۲۰۰ تن

کائولن ۴۰۰ تن

در حال حاضر يك سوم گندم - يك دوم جو - يك پنجم سيب زمينی - يك سوم دانه های روغنی و يك پنجم انگور کشور در آذربايجان توليد ميشود. در عين حال يك پنجم گاو و گوسفند - دو پنجم گاو ميش کشور در اين استان پرورش ميبابد.

اکثریت سکنه آذربايجان در کشاورزی و در حدود صد هزار نفر در صنعت بکار مشغولند. تا کنون در حدود ۳۰۶۹ ميليون ريال در صنايع اين منطقه سرمايه گذاری شده است.

با در نظر گرفتن اين ارقام (باختصار) سئوالی که مطرح ميباشد اينست که آذربايجان با اين همه منابع مادی و طبيعی و نیروی انسانی چرا جزو نقاط عقب مانده کشور محسوب ميشود؟ و چرا ظرف ده سال اخير در حدود يك ميليون نفر از اين منطقه در بی کار زندگی بهتر بتهران و ساير شهرستانها روی آورده اند؟

اگر منصفانه قضاوت کنيم گناه اين عقب ماندگی و رکود را به همان اندازه که متوجه مسئولان دولتی ميدانيم در طرز تفکر و اندیشه مردم اين استانها ميبايم. آذربايجان راه خوب ندارد، محصولات روستاها در اثر نداشتن راههای فرعی بازارها و مراکز فروش و صدور نميرسد. اين استان در حالیکه موقعيت جغرافيايی مناسب دارد آبهايش به درميرود و از اراضي قابل کشت بعد اکثر استفاده بعمل نميآيد - مردم آذربايجان اصولاً بيکارند يا در حال کم کاری بسر ميبرند، کارخانه های معظمی چون پشمينه کلکته چی و... تعطيل است و کارخانه های

ظرف و خسروی و... وضع چندان مناسبی ندارند - خشکبار اين منطقه در نتیجه عدم توجه مسئولين بندرت استان دارد ميشود و بازار خود را از دست داده است - فرش اين استان با همه محاسنی که در رنگ آمیزی و نقشه و بافت دارد ب قيمت ارزانتری بفروش ميرود و ديگر رغبتی بايجاد کارگاههای تازه نشان داده نمی شود - طبقه جوان اين استان فعاليت در ساير نقاط کشور (بخصوص پسايتخت) را ترجيح ميدهند و بهتر تربيتی شده خود را بتهران ميرسانند و... و قس عليهذا. بدیتمرتيب حقيقت اگر چه تلخ است اما همانطوری که رئيس دولت و وزراء دیدند و گفتند «آذربايجان عقب مانده است».

اما همه اين عقب ماندگیها ناشی از اهمال و غفلت مسئولان دولتی نيست اگر واقعيت را در نظر بگيريم بيش از دولت مردم و طبقه ثروتمندان استان مقصرند و همين طرز تفکر و نحوه عمل سرمايه داران محلی است که نقطه ای را در وادی رکود و سکون و نقطه دیگری را در دوره رونق و تحول قرار ميدهد.

اگر نگاهی بمخارج و سرمايه گزاريها بيايندازيم معلوم خواهد شد که سرمايه های آذربايجان در کجاها بکار افتاده و چه خدمات بزرگ اقتصادی انجام داده است، سرمايه داری را می شناسيم که ممر معاش منحصر او چنند موسسه پر درآمد در تبريز است اما او حتی در تبريز خانه شخصی هم ندارد در عوض در تهران صاحب چند خانه و باغ و پارک است يعنی پول را از آذربايجان بدست می آورد ولیکن آنرا در تهران و

ساير نقاط خرج ميمآيد و اين تنها مشتی از خروار است.

يکي از تجار تبريز پس از آنکه مدت ها در اين شهرستانها بکار پرداخت در تهران بتاسيس چند سينما اقدام نمود و موقعی که از او پرسيدم چرا در تبريز سينمای «کوچکتری» ايجاد نکرديد پاسخ داد آنجا هنوز عايسدی سرشار ندارد. اين است طرز تفکر غالب سرمايه داران آذربايجانی و کسانی که بايد بقول فرنگیها نقش entrepreneur (کار - سرمايی) را در آذربايجان ایفا می کنند.

از نظر يك سرمايه دار اگر چه نفع و سود در درجه اول اهميت قرار دارد ولیکن بايستی با اين نکته هم بينديشد که اگر او نمیتواند از سرمايه اش سود و سرشار ببرد در عوض بوطنش خدمت می نمايد و گاهی در راه آبادی و عمران سرزمين خود برميخيزد. البته برای يك آذربايجانی همه جای ايران «وطن» است و هر جا پولش را خرج کند در ايران خرج کرده است... اما نبايد از اين موضوع چنين استنباط کرد که همه سرمايه ها در يك شهر سرمايه گذاری شود و همه پولها در يك نقطه تمرکز يابد.

يك نمونه ساده نشان ميدهد که مردم تا چه اندازه در بساا بردن درآمد رونق بازار آبادی و مللکشان مسئوليت و «تأثير» دارند.

آنهايی که بتبريز رفته اند ميدانند که «شاهگلی» يکی از گردشگاههای خوب و زیبای اين شهر است. هر مسافری که از تبريز دیدن کرده درباره اين گردشگاه از ابراز شگفتی و تحسین خودداری

نموده است. اما تا این اواخر (دو سال پیش) جاده آن اسفالت نشه بود و گرد و خاک جاده عسر مسافری را بیزار از گردشگاه و بیلاق میکرد.

حال حساب کنید از دو سال پاینطرف با اسفالت جاده این گردشگاه چقدر از کسبه رانندگان تا کسی و کرایه اتوبوسها - متصدیان تاسیسات تفریحی و صاحبان هتل و رستوران ها و غیره کارشان رونق گرفته و کاملاً محسوس است که تعداد کسانی که باین گردشگاه میروند تاده برابر افزایش یافته است. حال چه میشد اگر این کار بدست چند تاجرو سرمایه دار محلی صورت میگرفت؟

این مثال ثابت می کند که برای اینکه اقتصاد منطقه ای رونق بگیرد، سطح زندگی بالا رود، فرهنگ توسعه یابد نخست باید خود آن مردم دلسوزی بخرج دهند و گام اول را خود آنها بردارند و گرنه از دولتها نمی توان بیش از این تسووق داشت زیرا دولت بهان اندازه مسوول عمران و آبادی آذربایجان است که مسوول عمران خوزستان - بلوچستان - کرمان و... میباشد.

مساله دیگر اجرای طرحهای صنعتی آذربایجان است که وقتی وزیر اقتصاد خواست آنها را بیان کند با این جمله آغاز کرد اگر این طرحها اجرا شود افتخارش بر شما است (سرمایه داران محلی) و اگر اجرا نشود مسئولیتش بعهده شما! این طرحها شامل ۴۱ پروژه برای آذربایجان غربی است که با در نظر گرفتن بازار فروش امکانات

مادی مناسب - کمکهای بانکها (صندوق توسعه صنعتی آذربایجان) میتوان بهترین نتیجه ممکن را از اجرای آنها بدست آورد.

قسمتی از این طرحها عبارتست از: کارخانه کمیوت میوه و کنسرو در تبریز - کارخانه پرورش و بسته بندی طیور در تبریز - ایجاد کشتارگاه و سردخانه در تبریز - کارخانه پنیر سازی در تبریز - طرح بهیود وضع کارخانه کمیوت سازی آذرشهر - طرح تهیه آب انگور در مراغه - طرح بسته بندی کشمش در میاند و آب - کارخانه لبنیات سازی در رضائیه - کارخانه پنیر سازی در شاهپور - ایجاد کشتارگاه و سردخانه در خوی - کارخانه کمره سازی در سراب - کارخانه خیار شور در میانسه - **کارخانه قند در خوی که یکی از پروژه های بزرگی می باشد** - کارخانه قند در میانسه - کارخانه سیمان در صوفیان - کارخانه آجر فشاری در اردبیل - سرابستان آباد - کارخانه تهیه کاشی در چه یک و چینی سازی در زنوز - در طرح شهر صنعتی تبریز منطقه ای بوجود میاید که کلیه کارگاهها در آن جمع باشد و برق و آب ارزان در اختیار کارگاهها گذارد می شود و سرمایه گذار فقط ماشین آلات بعنوان سرمایه میگذارد.

.... پس دولت تا آنجا که مقدور بوده و جزو وظایفش می باشد کار کرده اینک تسووت مردم یعنی سرمایه داران است که از طرحها استقبال کنند و برای توسعه و رشد اقتصادی استان خود وارد

فعالیت شوند - يك بار در اطاق بازرگانی تبریز از نخست وزیر خواسته شد که مالیات سه ساله را دولت را از تاجار نگیرد و نخست وزیر پاسخ داد: آذربایجان از پرداخت مالیات سه ساله معاف می شود بشرطی که اجرای طرحهای عمرانی سه سال را سرمایه داران تقبل کنند.

اینك باید منتظر بود و دید که آیا سرمایه داران آذربایجان گام بجلو میگذارند و در قبال معافیت از پرداخت مالیات - اجرای طرحهای عمرانی را بعهده میگیرند یا نه؟

اجرای این طرحها قطعی است اگر مردم نخواهند با دولت همکاری کنند دولت پروژه ها را به مرحله عمل در خواهد آورد اما اینکار بهمان اندازه بکندی پیش خواهد رفت که تا کنون رفته است و اگر سرمایه گذاران خصوصی نخواهند در توسعه و رشد اقتصادی کشور دولت را یاری کنند در واقع ستمی ندید است که بر خود میکنند و گناهی است که در برابر تمام جامعه ایران مرتکب می شوند. آبادانی و عمران هر شهر و نقطه ای بستگی بهمت و حمیت مردم آن شهر دارد و اگر مردم نخواهند و در صدد نباشند بهیچوجه پیشرفت و ترقی امکان ندارد - دولتها امروزه فرصت را بوجود میآورند و سائل راتهییه می کنند آنگاه توده های مردم از هر طبقه و صنف دست بکار می شوند و برای سعادت و تعالی جامعه خود تن بفداکاری و تلاش میدهند. و آذربایجان هم از این قاعده بیرون نیست.

مبارزه جهانی علیه بیسوادی

لزوم گنجاندن برنامه مبارزه
با بیسوادی در برنامه های
عمومی رشد و توسعه

مجمع عمومی سازمان ملل درسامبر ۱۹۶۱ با تصویب قطعنامه ای از سازمان علمی، فرهنگی و تربیتی سازمان ملل متحد (یونسکو) دعوت بعمل آورد تا مسئله ریشه کن ساختن بیسوادی را درمقیاس جهانی مورد بررسی و مطالعه قرار دهد و باین منظور تدابیر عملی و موثری درسطح ملی و بین المللی پیشنهاد نماید.

درپاسخ باین تقاضا یونسکوا ابتدا يك مطالعه مقدماتی بعمل آورد که نتایج آنرا اینجانب بدومین کمیته هیجدهمین دوره اجلاسیه مجمع عمومی تقدیم داشتم، گزارش فوق که از آن استقبال شایان بعمل آمد منجر به بحث عمیقی گردید که ۸۰ تن از نمایندگان در آن شرکت کردند. در تعقیب این مباحثات مجمع عمومی با توافق آراء قطعنامه ای صادر کرد که در آن از اقدامات یونسکو تقدیر کرد و فکر مبارزه جهانی علیه بیسوادی را مورد تصویب و تأیید قرارداد. بعلاوه مجمع عمومی از دبیر کل سازمان ملل دعوت کرد که با همکاری سازمانهای بین المللی دیگر بالاخص با مدیر کل یونسکو گزارشی مبنی بر طرق و وسایل حمایت از کوشش های ملی برای ریشه کن ساختن بیسوادی تهیه و بمجمع تسلیم نماید.

از آن تاریخ ببعد طرح های عمده ای توسط دول عضو و همچنین دبیرخانه یونسکو تهیه گردیده بطوریکه در نتیجه این طرح ها کنفرانس عمومی یونسکو که سیزدهمین دوره اجلاسیه خود را درباریس تشکیل داد موفق گردید مسئله مبارزه با بیسوادی را مورد مطالعه و بررسی دقیق قرار داده و طرح شروع مبارزه با بیسوادی را پیشنهاد نماید.

پیشنهاد برای تشکیل کنگره بین المللی

قراردیدی نیست که فکر مبارزه با بیسوادی در طول یکسال راه درازی پیموده است. مذاکرات در کنفرانس های متعدد منطقه ای و بین المللی و مباحثاتی که اینجانب با روسای دول روسای حکومت ها و شخصیت های برجسته در سراسر جهان بعمل آورده ام دلیل این حقیقت است. بهترین شاهد این امر پیشنهادیست که اخیراً از طرف اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران بکلیه روسای کشورها و کنفرانس عمومی یونسکو مبنی بر تشکیل يك کنگره

بین‌المللی در تهران بعمل آمده است. هدف این کنگره مطالعه و انتخاب بهترین راه حل برای مبارزه علیه بیسوادی خواهد بود.

با این وصف اتفاق رای در تصویب قطعنامه مجمع عمومی در سال گذشته بآن معنی نیست که مشکل کار حل شده. در ورای این اتفاق رای تردید و تزلزل‌هایی وجود دارد که ناشی از عدم اطمینان دولت‌ها نسبت بارزش اقتصادی برنامه مبارزه با بیسوادی و هزینه اجرایی برنامه‌های مذکور است. علاوه بر اینکه هنوز عده‌ای از دول در اهمیت مبارزه با بیسوادی تردید دارند شاید حجم آمارهای منتشره در گزارش یونسکو موجب ترس عده‌ای شده باشد. برای قانع ساختن این دسته دواستدلال غیر قابل انکار را باید ذکر کرد. اول آنکه تعلیمات ابتدایی از حقوق اساسی بشر است و دیگر اینکه بیسوادی سبب اتلاف عظیم نیروی فکری بشری میگردد. ولی بسیاری از متخصصین قدم فرائض نهاد و این مسئله را مطرح کرده‌اند که آیا کشور-هائیکه درصد قابل ملاحظه‌ای از مردم آن بیسوادند خواهند توانست اجرای برنامه‌های مبارزه با بیسوادی را بعهده بگیرند؟

بنظر ایندسته از متخصصین بنیه اقتصادی اینگونه ممالک بقدری قوی نیست که بتواند برنامه سنگین مبارزه با بیسوادی را تحمل کند. بعلاوه اقتصاد اینگونه ممالک نخواهد توانست در مدت کوتاهی از نتایج این برنامه‌ها بهره‌گیرد.

دبیرخانه یونسکو پس از بررسی دقیق مشکلات فوق و با توجه بجواب‌های دریافتی از دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی طرح برنامه آموزشی خود را در زمینه مبارزه با بیسوادی که اکنون از تصویب کنفرانس عمومی گذشته تهیه کرده است، اولویت کشورهای در حال رشد

اشتیاقی که مردم در استقبال از برنامه‌های مبارزه با بیسوادی نشان داده‌اند جای تردیدی نسبت بعزم و خواسته آنان باقی نمیگذارد. در واقع محرك اصلی این کار نه متخصصین و نه دولتها بلکه توده‌های مردمی هستند که از خواب غفلت بیدار شده بنام عدالت و حقیقت میخواهند از تعلیم و تربیت برخوردار شوند. برای کشورهای در حال شد با سواد کردن افراد یکی از فعالیت‌های مهم بشمار میرود. بهترین دلیل این امر آنستکه ارقام مربوطه بآن در بودجه کشور گنجانیده شده و در درخواست برای کمک‌های خارجی قید میگردد. پیشرفت‌های زیادی نیز در زمینه‌های اقتصادی مبارزه با بیسوادی حاصل شده است. يك نکته که لزوم آن اکنون روشن تر شده ضرورت گنجاندن برنامه‌های مبارزه با بیسوادی در محتوی برنامه‌های عمومی توسعه اقتصادی واجتماعی در هر کشور است. با سواد کردن بایستی جزئی از طرح‌های آموزشی و این نیز بنوبه خود بایستی در طرح کلی مربوط بتوسعه گنجانیده شود. بررسی متخصصین و تجربه بعضی از کشورها نشان میدهد که برنامه‌های مبارزه با بیسوادی مشروط باینکه در قالب برنامه‌های رشد و توسعه انجام شود از نظر اقتصادی مولد خواهد بود. باین دلیل بسیار مهم است که یونسکو از سایر سازمانهای تخصصی سازمان ملل در این زمینه تقاضای همکاری کرده است.

قبل از شروع يك برنامه جهانی که تاکنون کسی بآن اقدام نکرده یونسکو بایستی کار خود را ابتدا با يك برنامه آزمایشی شروع کند بهتر است در آغاز مدت زمانی صرف مطالعه و جستجوی بهترین روش برای مبارزه با بیسوادی شود زیرا در چنین امر خطیری حق شکست خوردن نداریم.

برنامه‌ای که ما باین منظور پیشنهاد می‌کنیم دارای دو جنبه انتخابی است. در درجه اول این برنامه در مورد عده معدودی از کشورها اجراء خواهد شد - حداکثر ۸ کشور - که از روی معیار معینی از بین کشورهاییکه برای این امر آمادگی دارند انتخاب میشوند. ثانیاً کوشش ما اساساً شامل پروژه‌های متر اکم تجربی در بخش‌های بسیار متشکل جامعه عملی خواهد شد. زیرا در این قسمت است که اشتیاق مردم بخواندن و نوشتن و با سواد شدن از همه جا بیشتر و امکان استفاده عملی از تعلیمات اکتسابی برای بالا بردن سطح زندگی افراد و توسعه اقتصادی میسر است. چنین شرایطی در بخش‌های عمومی یا خصوصی صنایع - شرکت‌های تعاونی در درجه اول برنامه مذکور مخصوص بزرگ سالان است ولی ضرورت ارتباط این برنامه‌ها با برنامه‌های مدارس نیز از خاطر فراموش نخواهد شد. هر گونه تلاشی برای تسهیل و توسعه و بهبود سیستم مدارس در مناطق نمونه معمول خواهد شد تا از توسعه بیسوادی از سرچشمه جلوگیری شده و آنرا در نطفه متوقف سازد.

هماهنگی برنامه تجربی

سال ۱۹۶۵ به تهیه برنامه‌ها و پروژه‌ها اختصاص خواهد یافت. ضرورت هماهنگی برنامه مبارزه با بیسوادی با برنامه توسعه اقتصادی و اجتماعی مستلزم همکاری سازمان ملل و چندین سازمان تخصصی سازمان ملل متحد یعنی سازمان بین‌المللی کار - سازمان خوار بار و کشاورزی و سازمان جهانی بهداشت است. از آنجا که هزینه برنامه فوق بایستی از طریق موسسات مالی بین‌المللی از قبیل صندوق بین‌المللی پول و برنامه کمک‌های فنی تامین شود طرح لازم بایستی توسط سازمانهای ذینفع مشترک تهیه شود.

همکاری سازمانهای بین‌المللی غیر دولتی و همچنین سازمانهای منطقه‌ای برای بشمار ساندن برنامه مورد بحث کمال اهمیت را دارد. سازمانهای متعدد بین‌المللی غیر دولتی همکاری خود را برای بشمار ساندن برنامه مبارزه با بیسوادی اعلام داشته و حامل پشتیبانی میلیون‌ها افراد بشردر سراسر جهان هستند.

در سال ۱۹۶۶ سه کشور بمنظور دریافت کمک از یونسکو انتخاب خواهند شد سپس در طول سال مذکور سه کشور دیگر نیز برای استفاده از کمک‌های یونسکو انتخاب میشوند. پروژه‌های مربوطه در این کشورها بمدت سه سال از طرف یونسکو اجراء خواهد شد.

ارزیابی برنامه تجربی

یکی از هدف‌های عمده برنامه مورد بحث بررسی و اثبات مزیت بیسوادی از نقطه نظر اقتصادی و اجتماعی است. بنابراین از آغاز باید وسیله سنجش مناسبی - مخصوصاً برای اندازه‌گیری علمی و مقداری نتایج حاصله و تحلیل عینی تغییرات در افکار و عقاید و طرز تفکر و رفتار افراد انتخاب نمود. نتایجی که بدین ترتیب بدست می‌آید در سال سوم بررسی خواهد شد و بر اساس آنها میتوان برنامه تجربی را توسعه داده و مبارزه جهانی و همگانی برای ریشه کن ساختن بیسوادی را آغاز کرد.

آنچه گفته شد حداقل آرزوی من است که اخیراً مورد تأیید کنفرانس عمومی یونسکو قرار گرفته است، کنفرانس اخیراً تصمیم گرفت که برنامه پنج ساله متر اکم و تجربی را بمرحله اجراء در آورد در عین حال کلیه دول عضو نیز تعهد نمودند که مبارزه خود را علیه بیسوادی در سطح ملی آغاز کنند. آرزوی ما اینست که در آخرین دو جریان بیکدیگر پیوندند، از یکطرف جریان بین‌المللی و از طرف دیگر تلاش فرد فرد دول در داخل مرزهای خود.

امید است که با کوشش دسته جمعی افراد بشر روزی بتوانیم بیسوادی - این عامل رسوائی و ننگ را - از پهنه زمین محو سازیم.

آگهی شماره ۶۶ قبول درخواست انشعاب آب تصفیه شده در شهری

سازمان آب منطقه ای تهران از ساکنین و مالکان و مستغلات واقع در محدوده های بشرح زیر:

۱- ناحیه اقدسیه

الف- شمالا- بر جنبی خیابان ورامین بین خیابانهای سپهبد رزم آرا و صداقت.

ب- شرقا- بر جنبی خیابان صداقت بین خیابانهای ششم بهمن و خیابان ورامین.

ج- جنوبا- بر شمالی خیابان ششم بهمن بین خیابان صداقت و میدان مجسمه شهری.

د- غربا- بر شرقی خیابان سپهبد رزم آرا بین سه راه ورامین و میدان مجسمه شهری.

۲- ناحیه جنوب امامزاده عبدالله و غرب بیمارستان فیروزآبادی.

الف- شمالا- بر کوچه جنوبی امامزاده عبدالله بین خیابان سپهبد رزم آرا و دارابی.

ب- شرقا- بر جنبی خیابان سپهبد رزم آرا بین سه راه ورامین و میدان مجسمه.

ج- جنوبا- بر شمالی جاده قم بین میدان مجسمه و کوچه غربی ژاندارمری.

د- غربا- بر شرقی خیابان دارابی و کوچه غرب ژاندارمری بین خیابان قم و کوچه جنوبی

امامزاده عبدالله و همچنین نوار آگهی نواحی بالا که شامل:

۱- بر شمالی خیابان ورامین و کوچه های بن بست آن.

۲- بر شرقی خیابان صداقت و کوچه های بن بست آن.

۳- بر شمالی کوچه جنوبی محوطه امامزاده عبدالله و کوچه های بن بست آن.

۴- بر جنبی خیابان دارابی و کوچه های بن بست آن.

علاوه بر محدوده های بالا منحصر ساکنان:

۱- بر خیابانهای سپهبد رزم آرا و کوچه های بن بست آن بین کوچه افضل و میدان ورامین

۲- خیابان ابن بابویه و کوچه طغرل نامحلی که لوله گذاری شده و کوچه های بن بست آن

بین کوچه طغرل و سه راه ورامین طبق نقشه های موجود:

دعوت مینماید چنانچه مایل با استفاده از آب تصفیه شده لوله کشی میباشند از تاریخ اول شهریور ماه ۱۳۴۴ تا آخر وقت اداری روز ۲۹ آبانماه ۱۳۴۴ برای تسلیم برگ اعلام تمایل (متدرجاً طبق

نوبت تعیین شده در برگ اعلام تمایل) با توجه به شرایط ذیل بجاه این سازمان واقع در خیابان ششم بهمن مقابل فرمانداری مراجعه و درخواست انشعاب فرمایند.

۱- سازمان آب منطقه ای تهران فقط هزینه نصب انشعاب اختصاصی را بطور علی الحساب و با قسط بر اساس آئین نامه و مقرراتیکه درباره مشترکان تهران اعمال مینماید دریافت میدارد.

۲- عوارض مخصوص لوله کشی که شهرداری شهری بطور علی الحساب (تا تعیین قطر واقعی انشعاب توسط سازمان آب منطقه ای تهران دریافت میدارد) یک چهارم نقد و بقیه در سه قسط متساوی

ماهانه میباشند متقاضیان باید عوارض مقرر را با معرفی نامه شهرداری شهری بحساب شماره ۱۵۲۳ بانک ملی ایران - شعبه شهری پرداخت و قبض رسید آنرا به شهرداری تسلیم نمایند.

۳- سازمان آب منطقه ای تهران پس از گواهی شهرداری شهری میبایست بر پرداخت عوارض اقدام

بباز نمودن شیر آب متقاضیان نموده و استفاده از آب عملی خواهد شد.

ضمناً با اطلاع ساکنان محترم میسراند چون طبق تعهدی که شهرداری شهری جهت پرداخت

هزینه های توسعه تاسیسات سازمان آب منطقه ای تهران نموده قسمتی از محل پرداخت هزینه های

مربوطه از عوارض لوله کشی تامین میگردد و در صورت عدم مراجعه و تاخیر در پرداخت عوارض

مقرر اجرای این برنامه بمعده تعویق خواهد افتاد لذا انتظار دارد ساکنان محترم در محدوده آگهی

هر چه زودتر در پرداخت عوارض مربوطه اقدام نمایند تا سازمان آب بتواند بتعهد خود که دوئلت

از کار را باید تا آخر سال جاری و بقیه را حداکثر تا پایان تیر ماه سال ۱۳۴۵ انجام دهد عمل نموده

و آب تصفیه شده را در اختیار ساکنان محترم قرار دهد.

سازمان آب منطقه ای تهران

شهردار شهری - سید علاء الدین معینی

توریسم و رشد اقتصادی

توریسم که معادل آن در فارسی سیاحی یا جهانگردی است موضوع نسبتاً کهنه سیاسی و عامل نو شناخته اقتصادی و اجتماعی است چه این کلمه در قالب مفاهیم سیاسی از زمانهای بسیار قدیم مرسوم و رایج بوده است؛ برای توسعه حیطه فرمانروائی سلاطین، راه یافتن بکشورهای دیگر و بسط نفوذ سیاسی در آنها جهانگردی یک وسیله بوده و بدیهی است تأمین مقاصد سیاسی بساین ترتیب خواه ناخواه نتایج اقتصادی و اجتماعی هم به بار میآورده . لیکن هنوز توریسم بصورت عامل مستقل اقتصادی عمل نمیکرد . بطور تاریخ و تحولات سیاسی و اقتصادی مفهوم قدیمی توریسم را کم و بیش دگرگون کرده و جنبه اقتصادی آنرا تقویت کرد تا آنجا که آنرا نوعی تحرك نیرو و سرمایه معرفی نمود

بطوریکه امروز بیشتر کشورها (اغلب کشورهای صنعتی و ثروتمند) که وسایل لازم برای پذیرائی سیاحان را دارا میباشند عواید سرشاری از این ره گذر کسب میکنند و در حسابهای ملی خود مقام خاصی برای توریسم قائل اند . کشورهای در حال توسعه هم که در فکر توسعه اقتصادی خود بوده و احتیاج مبرمی بمنابع عایدی دارند این مسئله را با دقت هرچه بیشتر ارزیابی میکنند. اما باید دید چه رابطه منطقی بین این دو موضوع ظاهرأ نامأنوس (توریسم و توسعه اقتصادی) وجود دارد؟ مطالعه مقاله زیر که از مجله (World Travel) ترجمه شده و توجه بآمار و ارقام آن به درك مطلب یاری خواهد نمود.

(مترجم)

موقفیت کلماتی نظیر رشد و توسعه - برنامه ریزی - سازمان و غیره يك امر کاملاً اتفاقی نیست بلکه موقفیت آنها با آگاهی وسیع جهانی به اختلافات اقتصادی بین المللی و لزوم کوششهای مداوم و همگانی برای از بین بردن ویا دست کم تقلیل نابرابریهای موجود در سطح زندگی ملتها ارتباط دارد. و خود این حقیقت مسلم باعث مقبولیت برنامه ریزی اقتصادی گردیده است. او تانت دبیر کل سازمان ملل متحد در گزارش خود در سال ۱۹۶۲ اظهار داشت: «با توجه بامتیازاتی که از توسعه برنامه ریزی حاصل میشود امروز اتفاق نظر کامل در این زمینه بوجود آمده است»

برنامه ریزی هر چند در حوزه اجرایی خودش سعی میکند موجبات يك تحرك و رشد متعادل را سریعتر و کم خرجتر از توسعه خود بخود ناشی از اج-رای اصل آزادی اقتصادی *Laissez-Faire* فراهم کند لکن کشورهاییکه اکنون بيك سطح زندگی بالاتری نائل شده اند در مسیر تکامل خود به تدریج گام برداشته اند .

رشد هماهنگ

سیاست رشد هماهنگ و عقاید خاصی که در این باره ابراز شده اصولاً متوجه توسعه متوازن رشته های اصلی در سرتاسر قلمرو ملی است . اعمال این سیاست بوسیله کمک مالی بدون تورم و اختصاص منطقی منابع بودجه بین پول و هزینه سرمایه گذاری نه تنها مصرف را با ظرفیت تولید (بدون آسیب

رساندن سرمایه گذاری و تجارت خارجی) تعادل خواهد بخشید بلکه اقتصاد کشور را برای تولید و صدور کالاهای گوناگون یاری خواهد نمود. البته تکمیل و موفقیت نهائی این سیستم توسعه فقط در چهار دیواری روابط بین المللی قابل تصور است.

تجارت مبتنی بر صادرات زمینه تولید را در بازار داخلی وسعت بخشیده و از این طریق حجم تولید و اشتغال را بالا میبرد همچنین بوسیله تامین تمام و یا حداقل قسمتی از سرمایه که برای از میان برداشتن موانع اقتصادی ضروری میباشد ترقی و تکامل کشورهای در حال توسعه را تسهیل مینماید. واردات خاصه واردات سرمایه پس از انقضای موعدی که بر حسب سکتورهای تولیدی فرق میکند به کشورهای در حال رشد و توسعه امکان میدهد که از ردیف قرض گیرندگان بر دیف قرض دهندگان انتقال یابند. کوشش سبقت جوینان کشورهای در حال رشد کسری موازنه بازرگانی آنها را بعد قابل تعملي رسانده و بتدریج بدنبال تحولات و تغییرات شالوده ساختمان اقتصادی آنها (عبور از مرحله تولید تخصصی و تولید يك محصول معين) میزان کسری را پائین خواهد آورد تا حدی که بالاخره دارای موازنه مثبت بشوند.

تامین سرمایه لازم برای اجرای نقشه ها بمنظور رسیدن به هدفهای اقتصادی - اجتماعی در این کشورها خصوصاً از طریق تجارت خارجی مطمئن ترین و موثرترین وسیله نیل بتوسعه اقتصادی است افزایش تولید و اشتغال باعث بهبود توزیع درآمدها شده و همه اینها بنوبه خود افزایش سطح پس انداز ملی را که ملازمه کاملی با سرمایه گذاری دارد سبب میشوند. افزایش صادرات همچنین امکان افزایش حجم واردات را فراهم میسازد بدیهی است تمام این نقل و انتقالات نوسان غیر قابل انکاری در سطح زندگی مردم ایجاد مینماید و انعکاس زنجیری این جریان دینامیک بوسیله آثار «برهم فزاینده» و تسریع کننده خود، رشد اقتصاد ملی را تحقق میبخشد. اتخاذ سیاستهای مالی و پولی و بازرگانی احتمال شکستهای را که میکانیسم سرمایه گذاری در این کشورها قبلاً با آن مواجه بود، تخفیف میدهد.

اکنون این بحث پیش میآید که آیا در رشد هماهنگ سکتورهای مختلف تولیدی محل اعرابی برای توریسم وجود دارد؟ در پدو امر اثبات این موضوع - چنانچه توریسم يك صنعت تجملی تلقی شود - بعید بنظر میرسد و بعضی از کارشناسان حق تقدم را برشته های کشاورزی - صنعتی - ساختمانی یا بطور عموم سایر متعلقات ساختمان اقتصادی میدهند. لکن صاحبان این نظریات بنیاد غلطی از مفهوم و وظایف واقعی توریسم که عبارت از ترویج توسعه و بسط میراث ملی (National heritage) بوسیله متنوع کردن تولید، توسعه معقول دیگر متعلقات ساختمان اقتصادی و بالا بردن سطح اشتغال و جلب ارز خارجی است، دارند. توریسم کلیه فعالیتهای اقتصادی را در بر گرفته و در تمام بخشهای اقتصادی همانطور که هستند موثر واقع میشود در واقع بدون در نظر گرفتن مصرف کنندگان نهائی کمتر صنعتی است که مستقیماً و یا بطور غیر مستقیم از مواهب این فعالیت سوم (توریسم) منتفع نگردد.

خالی بودن جای توریسم (که فی حد ذاته عامل بسیار قوی میباشد) در برنامه ریزی اقتصادی و اجتماعی معادل اینست که کسی خودش را از دارائی عظیمی محروم سازد، این محرومیت بهر حال در مقیاس ملی و بین المللی آشکار خواهد شد؛ در سطح بین المللی بصورت محرومیت از تحصیل ارزی که در موازنه پرداختها ظاهر میشود و در سطح داخلی بصورت عدم استفاده کامل از منابع تولیدی و ظرفیت و توانائی واقعی آن.

منافع گنجاندن توریسم در برنامه ریزی داخلی کاملاً واضح است بشرطیکه موضوع در وهله اول در سطح بین المللی مورد آزمایش قرار گرفته سپس در سطح داخلی مورد سنجش قرار گیرد. البته مطالعه و مدقه در وضع توریسم بین المللی مطلب را تا اندازه ای روشن میکند.

توريسم بين المللى ۱۹۶۲ - ترافيك و عوايد جلب سياحان
(ارقام به دلار امريكا)

نواحى	وارد شده ها	ارقام قطعى	درصد	عوايد	ارقام قطعى	درصد
اروپا	۵۸۷۷۹۸۶۶	۷۲۲۷	۴۸۲۱۳۰۰۰۰۰۰	۵۹۴۱		
امريكا شمالى	۱۶۳۸۵۳۶۴	۲۰۱۵	۱۴۴۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۷۸۰		
امريكائى لاتين	۳۰۲۳۷۷۲	۳۷۲	۱۱۸۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۴۶۳		
خاورميانه	۹۶۳۹۲۱	۱۱۸	۱۰۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۳۴		
آفريقا	۹۷۹۶۱۷	۱۲۰	۱۶۴۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۲۰۳		
آسيا و استراليا	۱۲۰۰۸۳۱	۱۴۷	۳۸۸۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰	۴۷۹		
مجموع	۸۱۳۲۲۷۷۱	۱۰۰ درصد	۸۱۱۴۵۰۰۰۰۰۰۰۰	۱۰۰ درصد		

از ترانزنامه مربوط بسال ۱۹۶۲ نتايج زير حاصل ميشود :

۱- از لحاظ ارقام عايدات و واردشدگان در بين مناطق اصلى جغرافيايى اختلاف زيادى وجود دارد .

۲- كشورهاي صنعتى بيشترين مقدار عايدات را بخود اختصاص داده اند .

۳- مناطقى كه درآمد زياد بدست آورده اند مناطقى هستند كه توليد نا خالص سرانه آنها خيلى زياد برعكس تمرکز جمعيت در آنها نسبت بساير نقاط جهان كم است .
آيا كشورها در حال رشد در تقسيم درمنافع حاصله از توريسم مستثنى شده اند ؟ البته جواب اين سؤال يامنفى است و يادست كم ميتوان گفت كه اينجا حكم در باره همه آنها صادق نميباشد فهرست ۱ (ستونهاى ۱-۳ و ۷) دو گروه كشورها را نشان ميدهد ، گروه اول كشورهايى هستند كه داراى موازنه مثبت در زمينه توريسم هستند گروه دوم برعكس كشورهايى ميباشند كه موازنه توريسم آنها منفى است چون اين موازنه فى حد ذاته و از لحاظ اهميت نسبى داراى معنى خاصى نميباشد لذا عوايد توريسم در هر حال مورد مقايسه قرار ميگيرد .

توريسم و موازنه پرداختها در ۱۹۶۱

كشور - (پول رايج)	جمعيت	عوايد	هزينه هاى	عوايد	هزينه
به ميليون	توريسم	مسافرت	سرانه توريسم	سرانه مسافرت	
آرژانتين ۲۱/۰۷۹	۹/۷	۲۵/۹	۰/۴۶	۱/۲۲	
اطرش ۷/۰۸۱	۲۷۷/۰	۶۱/۰	۳۹/۱۱	۱/۲۲	
بوليوى ۳/۵۰۰	۰/۶	۱/۱	۰/۱۷	۰/۳۱	
چين مى ۱۰/۹۶۱	۲/۵	۲/۱	۰/۲۲	۰/۱۹	
كلمبيا ۱۴/۴۴۳	۲۲/۶	۲۴/۱	۱/۵۶	۱/۶۶	
كوستاريكا ۱/۲۲۵	۷/۴	۵/۵	۶/۰۴	۴/۴۸	
اكوادور ۴/۴۵۵	۳/۹	۴/۴	۰/۸۷	۰/۹۸	
فرانسه ۴۵/۹۶۰	۵۶۵/۰	۳۹۹	۱۲/۲۹	۸/۶۸	
يونان ۸/۴۰۲	۶۸/۱	۱۹/۳	۸/۱۰	۲/۲۹	
ايسلند ۰/۱۷۹	۰/۸	۲/۸	۴/۴۶	۱۵/۶۴	
اندونزى ۹۵/۶۵۵	۰/۶۵	۸/۱	نادر	۰/۰۸	
اسرائيل ۲/۱۸۵	۳۰/۳	۱۶/۴	۱۳/۸۶	۷/۵۰	
ايتاليا ۴۹/۴۵۵	۷۵۵/۱	۱۰۷/۷	۱۵/۲۶	۲/۱۷	
ژاپن ۹۴/۰۵۰	۴۷/۴	۵۲/۵	۰/۵۰	۰/۵۵	

۸/۹۴	۱۹/۶۲	۲۲۲/۹	۷۰۸/۲	۳۶/۰۹۱	« «	مکریک
۰/۸۲	۰/۶۶	۱/۵	۱/۲	۱/۸۱۲	« «	یاراگوئه
۲/۱۴	۲/۲۵	۲۲/۲	۲۳/۴	۱۰/۳۶۵	« «	یرو
۱/۷۷	۱۲/۵۸	۵۴/۱	۳۸۴/۶	۳۰/۵۵۹	« «	اسپانیا
۰/۴۴	۰/۲۸	۱۲/۲	۷/۷	۲۷/۱۸۱	« «	تایلند
۰/۴۳	۰/۲۴	۱۲/۳	۷/۱	۲۸/۶۰۲	« «	ترکیه
۹/۵۰	۵/۳۰	۱۷۴۷	۹۷۵	۱۸۳/۷۴۲	« «	امریکا
۳/۶۹	۱۲/۶۹	۱۰/۲	۳۵/۰	۲/۷۵۸	« «	اروگوئه
۸/۲۷	۰/۴۳	۶۲/۸	۳/۳	۷/۵۹۰	« «	ونزوئلا
۰/۶۳	۱/۰۸	۱۲/۱	۲۰/۲	۱۸/۶۰۷	« «	یوگسلاوی
		۳۴۵۲	۲۰۳۵	۵۴/۰۲۷		آلمان فدرال
		۱۶/۶	۸/۰	۱۰/۵۰۸		استرالیا
		۶۴۲	۴۸۲	۱۸/۲۶۹		کانادا
		۶۱۵	۸۲۵	۴/۶۱۷		دنمارک
		۴/۲	۲/۵	۳/۰۹۸		جمهوری دومنیکن
		۱۱۳	۴۷	۴۴۱/۶۳۱		هندوستان
		۱۶/۳	۴۳/۵	۲/۸۱۵		ایرلند
		۲/۴۴	۴/۳۴	۱/۶۹۰	دینار	اردن
		۴۱۰	۴۰۰	۳/۶۱۱	کرون	نروژ
		۷/۴	۲۹/۹	۱/۱۰۹		پاناما
		۵۱۱	۸۹۰	۹/۱۹۶		پرتغال
		۵۶۰	۳۶۸	۷/۵۲۰		سوئد
		۶/۷	۳/۳	۲۶/۵۹۳		جمهوری متحده عرب
		۲۰۴	۱۸۱	۵۲/۹۲۵	پوند	انگلستان
		۹/۲	۶/۶	۹/۱۸۴		بلژیک
		۲/۰	۲/۸	۰/۵۷۷		قبرس
		۱۰/۶	۱۰/۴	۲۱/۶۰۰		اتیوپی
		۴/۰	۶/۱	۳/۸۸۶		گواتمالا
		۴/۴	۴۱/۳	۴/۲۴۹		هیتای
		۳/۴	۲/۵	۱/۸۹۳		هندوراس

مشخصات مربوط باین بررسی در فهرستهای ۳ و ۲ ارائه شده است.

اکنون بایدها و نفوذ تورسم در موازنه کالاها و خدمات خالص مورد ارزیابی قرار بگیرد مطابق متد یروفسور کراف Krauf کشورها به پنج گروه تقسیم شده اند:

- ۱- کشورهایی که تورسم در آنجا باعث موازنه کالاها و خدمات خالص است منهای تورسم
- ۲- کشورهایی که تورسم در آنجا موجب تقلیل موازنه مثبت کالاها و خدمات خالص منهای تورسم است
- ۳- کشورهایی که تورسم کسر موازنه کالاها و خدمات خالص آنها را تامین میکند منهای تورسم
- ۴- کشورهایی که تورسم به از بین رفتن موازنه کالاها کمک میکند منهای تورسم
- ۵- کشورهایی که در آنجا تورسم فقط موجب بدتر کردن موازنه منفی موجود کالاها و خدمات خالص میشود منهای تورسم

توریسم و فعالیتهای داخلی

اشتباه است اگر مسئله توریسم منحصر در سطح روابط بین المللی مورد بررسی قرار گیرد چه آثار بسیار محسوس آنرا میتوان در بین سکتورهای تولیدی داخلی نیز آشکارا ملاحظه نمود. در کشور هائیکه مکانیزاسیون و اتوماسیون در آنجا کمتر رشد یافته بخش توریسم بهترین نمونه فعالیت بشمار رفته و خدمات اشخاص مهمترین منبع درآمد بحساب میآید. توریسم مسئله بیکاری آشکار و پنهان را تا اندازه ای میتواند حل کند. اشتغالی که در اثر فعالیتهای توریستی داخلی و بین المللی بوجود میآید بیکاری را از بین برده و توزیع درآمد ملی را بهبود خواهد بخشید و لسی چون توریسم يك فعالیت فصلی است، (علیرغم کوششهایی که برای از بین بردن این سیستم و ترتیب مرخصیها بنحوبهتر میشود) از اینرو تقاضا برای نیروی انسانی اضافه نیز لزوماً فصلی خواهد بود.

از هتل و وسایل عایدی دیگری که سهولت میتواند از آنها بطرق دیگر استفاده نمود بگذریم هیچ نوع وسایل سرمایه ای و یا ماشین دیگری که منحصر در خدمت توریسم باشد وجود ندارد. پیشرفت وسایل فرعی ساختمان اقتصادی (Substructure) از قبیل پناور جاده ها - فرودگاه ها - بناهای متعدد برق وغیره عموماً بنفع اقتصاد توریسم میباشد. سرمایه گذاری خارجی در این زمینه در تحلیل نهائی از دوراه بنفع ملت تمام میشود در مرحله اول آثار هزینه نصب ماشین بصورت حقوق کارگران، خرید کالاهای داخلی بوجود آمدن صنایع مکمل و فعالیتهای ثانوی و خلاصه ضریب افزایش سرمایه گذاری در سطح اقتصاد ملی ظاهر میگردد و سپس بمحض اینکه ماشین بکار افتاد آثار ناشی از تاسیسات جدید تولیدی در اقتصاد پدید میآیند.

كمك توریسم به رشد اقتصادی کشورهای در حال توسعه این حقیقت را که این فعالیت سوم فقط منحصر بجنبه های بین المللی نمیباشد در نظر پنهان نمیسازد، رشد اقتصادی ناشی از برنامه ریزی سطح زندگی ملت را پیوسته ارتقاء خواهد بخشید. متصدیان و مجریان برنامه های توریستی باید متوجه باشند که ایجاد وسایل مسافرت مناسب و بهتر بایستی مقدم بر تاسیسات تجملی باشد البته این باین معنی نیست که تاسیسات تجملی اصلاً از برنامه حذف و یا ندیده گرفته شود لکن طرح کنندگان برنامه های توریستی نباید فراموش کنند که سودمندی موسسات موجود در آینده متکی بر توریسم داخلی خواهد بود. بنا بر این توریسم بین المللی و داخلی باید حتماً به موازات هم مورد توجه قرار بگیرند اغلب کشورهای پیشرفته ابتدا توجه خود را بیشتر معطوف توریسم بین المللی کرده سپس و بعد از چند دوره انجام کالاهای اجتماعی متعدد بطرف توریسم داخلی و بین المللی هردو گرایش پیدا کردند. اینك کشور های در حال توسعه باید از گذشته عبرت گرفته و از هم اکنون برای هموار کردن راه تلاش کنند و توریسم نباید بیش از این شکوفه زائد نهال اقتصاد محسوب شود.

مسافرت و موازنه پرداختها

درصد عواید توریسم در مقایسه با بعضی از اقلام موازنه پرداختها

در سال ۱۹۶۲

کشور	درصد عواید	درصد عواید	درصد عواید
	توریسم نسبت به مجموع درآمد های نامرئی	توریسم نسبت به صادرات کالا	توریسم نسبت به مجموع صادرات کالا و خدمات
	درصد	درصد	درصد
آلمان فدرال	۱۶۳۵	۴۰۷	۳۲۶
اطریش	۵۸۳۱	۲۸۰۶	۱۸۹۶
بلژیک و لوکزامبورگ	۱۲۰۸	۳۴۹	۲۷۱
کانادا	۳۶۶۹	۸۲۱	۶۷۰

۶۰۰۱	۷۸۸	۲۵۳۴	دانمارك
۳۱۳۳	۶۵۱۰	۶۰۴۲	اسپانيا
۳۰۹	۴۴۹	۹۸۹	امريكا
۷۷۷	۱۰۸۱	۲۷۶۵	فرانسه
۱۱۶۰	۳۱۲۷	۱۸۴۴	يونان
۱۶۱۴	۲۷۶۴	۳۸۷۸	ايرلند
۰۸۱	۱۱۹	۲۵۶	ايسلند
۱۱۵۶	۱۸۴۸	۳۰۹۰	ايطاليا
۲۸۷	۶۱۹	۵۳۸	نروژ
۳۱۹	۴۳۲	۱۲۲۳	هلند
۶۰۱	۹۷۵	۱۵۶۸	پرنيقال (۱۹۶۰)
۳۴۴	۵۵۱	۹۱۵	انگلستان
۲۰۲	۲۵۹	۹۲۴	سوئد
۱۴۴۰	۱۹۴۰	۵۵۸۴	سويس
۱۵۰	۲۰۰	۶۱۰	تركيه
۴۴۳۷	۸۴۳۷	۹۳۵۷	مكزيك
۱۵۷۴	۲۰۰۳	۷۳۵۲	اروگوئه
۳۹۹	۴۵۹	۳۱۵۷	پرو
۰۹۱	۱۱۴	۴۶۶	زاين
۸۰۶	۱۲۷۰	۲۱۱۰	اسرائيل
۶۸۷	۷۸۶	۴۶۴۸	شيلي
۲۷۰	۳۴۷	۱۲۲۳	يوگسلاوي
۰۱	۰۱	۲۵۳	ونزوئلا
۰۱۸	۰۱۹	۲۶۷	ايران
۱۵۰	۱۶۳	۱۹۱۶	برزيل
۰۸۱	۱۰۰	۴۱۷	آرژانتين
۰۶۳	۱۰۴	۱۳۶۳	بوليويا
۱۰۶	۱۲۷	۶۶۳	چين ملى
۳۹۰	۴۸۸	۲۲۲۴	كلمبيا
۷۲۵	۸۸۶	۴۰۰۰	ريكا
۲۷۵	۲۹۴	۴۳۳۳	اكوادور
۲۵۹	۳۵۳	۱۴۷۶	نيكاراگوا
۲۴۳	۲۷۳	۲۲۶۴	پاراگوئه
۱۴۳	۱۶۲	۱۲۲۰	تايلند
۰۷۰	۰۸۶	۴۴۶	فيليبين
۱۵۱	۱۸۱	۹۳۱	فنلاند

منابع : سازمان اروپائی همكاری اقتصادی، توريسم در اروپا ۱۹۶۳ (از آلمان تا تركيه)
 صندوق بين المملی پول - سالنامه موازنه پرداختها ۱۹۶۳ (از مكزيك تا فنلاند)

نوشته: Poul Hust Madsen

معاون قسمت بررسی‌ها و آمار صندوق بین‌المللی پول

فرار سرمایه‌ها

از کشورهای در راه رشد بکشورهای پیشرفته

در تحلیل علل فقر و عقب ماندگی کشورهای در راه رشد در همه جا به عامل « کمبود سرمایه » بر میخوریم - سرمایه برای خرید ساز و برگ صنعت، سرمایه برای تعلیم کادرهای فنی و مدیران، سرمایه برای اجرای طرحهای تولیدی و... و سیاست « کمک » - هر چند سودجویانه و سوداگرانه - برای رفع این مشکل از طرف کشورهای صنعتی و توانگر تعقیب میشود. در این گیر و دار و در چنین شرایطی، هیچ چیز جالب توجه انگیز از فرار یا « انتقال » سرمایه از گروه کشورهای نادر بگروه پیشرفته و دارا نیست. در این مقاله که بقلم معاون قسمت بررسی‌ها و آمار صندوق بین‌المللی پول به تحریر رفته گوشه‌ای از این حقیقت نمایانده شده - هر چند نویسنده بسیار کوشیده تا تمام حقایق بازگو نشود. این موضوع از آخرین جمله او پیداست: «... از آنجا که پیوند کشورهای توسعه یافته با ممالک در حال رشد یکی از مسائل مهم قرن حاضر است، محققینی که با آمارهای ناقص و مبهم کنونی سروکار دارند بایستی از هرگونه اظهار نظر که مبتنی بر حقایق مسلم نباشد، اجتناب ورزند.» و چون آمارها عموماً « ناقص و مبهم » است، از اینرو محققین بایند بنا بر توصیه نویسنده - هیچ نگویند!

« بعقیده نگارنده این مقاله، شایعات نشان میدهند که سرمایه‌های عظیمی بطور « مدام از کشورهای در حال رشد بخارج منتقل میشود. طبق بررسی ذیل بسیاری از « ارقامی که در این زمینه انتشار یافته واقعیت ندارد و لذا باید هنگام بررسی عوامل « توسعه اقتصادی باین شایعات با احتیاط تمام نگریست »

انتقال سرمایه‌های خصوصی از کشورهای در حال رشد بکشورهای توسعه یافته یکی از مسائل پیچیده پرداخت‌های بین‌المللی است. این انتقال گاهی - و در بعضی مناطق جهان - بسیار عظیم است در حالیکه این موضوع کمتر مورد عنایت واقع شده است. بهمین سبب اگر از یکی از متخصصین آمار تراز پرداخت‌ها بخواهند میزان مجموع این انتقالات را برآورد کنند هرگز قادر به انجام آن نیست. او نه تنها نمیتواند ارقام دقیقی در این باره عرضه کند، بلکه حتی نمیتواند از چگونگی انتقال سرمایه‌ها نیز استنباط روشنی داشته باشد. بهنگام گشایش کنفرانس توسعه و تجارت سازمان ملل متحد در ژنو (بهار ۱۹۶۴) از صندوق بین‌المللی پول خواسته شد که گزارشی درباره « میزان و جهت کلی انتقال سرمایه‌های کوتاه مدت از کشورهای در حال رشد بکشورهای توسعه یافته » تهیه کند. گزارش مذکور گرچه حاوی

آمارهای بسیاری در این زمینه بود لکن بهیچ وجه جوابگوی خواسته های کنفرانس نبود و برای پرسشهایی که کنفرانس مزبور مطرح ساخته بود جوابهای ساده و روشنی دربرداشت. بخش اعظم این گزارش به بحث پیرامون علل عدم امکان ثبت انتقال سرمایه های خصوصی از کشورهای در حال رشد بکشورهای توسعه یافته در آمار تراز پرداختها، اختصاص یافته بود. حتی پیکره های آماری گزارش مزبور نیز رقمی بدست نمیداد که بتوان آنرا بعنوان میزان انتقال سرمایه از کشورهای در حال رشد بکشورهای توسعه یافته مورد استفاده قرار داد.

علت ابهام برآوردها

برای کسی که همیشه با مشکل برآورد میزان سرمایه های انتقالی (۱) مواجه بوده، این امر موجب شگفتی است که برخی بسادگی برآوردهایی در این زمینه بعمل میآورند که سرعت کسب اعتبار می کنند. اگر برآوردی - هرچند بی اساس - چندین بار در موارد مختلف مورد استفاده قرار گیرد و یا خصوصاً اگر در مطبوعات انتشار یابد، رفته رفته ارزش خاصی کسب میکند و در افکار عمومی تأثیر قابل توجهی بر جای میگذارد.

یکی از نمونه های جالب و آموزنده این پدیده را میتوان در مباحثاتی که در ماه مه ۱۹۶۲ در کمیته روابط اقتصادی کشورهای آمریکایی (که از کمیته های فرعی کمیسیون مشترک اقتصادی کنگرس آمریکا) صورت گرفته مشاهده کرد. در این جلسات قسمتی از شماره ششم مه ۱۹۶۲ مجله واشنگتن پست مطرح شد که حاوی ارقام ذیل درباره خروج سرمایه از آمریکای لاتین بود:

« بسیاری از اقتصاد دانان محاسبه کرده اند که هم اکنون حداقل ۶ بلیون دلار از سرمایه های آمریکای لاتین در کشورهای خارج مورد بهره برداری است.

دانیل اودبر Daniel Oduber، که قرار است سمت وزارت اقتصاد را در حکومت جدید کوستاریکا که در هشتم مه تشکیل خواهد شد، برعهده داشته باشد، معتقد است که رقم مزبور در حدود ۱۰ بلیون دلار است.

ارقام دیگری نیز در این زمینه به کمیته مزبور عرضه شد. یکی از اعضای کمیته که ارقام بزرگی در این مورد ارائه داده بود، با اطمینان بسیار اظهار داشت:

« فقدان حس اعتماد در سرمایه داران و طبقه ها که کشورهای آمریکای لاتین موجب خروج سرمایه از کشورهای مزبور است که در دهه گذشته میزان آن به ۱۰ بلیون دلار بالغ گردیده است. البته رقم مزبور فقط مجموع سرمایه هایی است که ببانکهای سویس منتقل شده است. مجموع سرمایه هایی که برای خرید اوراق بهادار و یا ایجاد سپرده در بانکهای نیویورک یا ایالات متحده منتقل شده تقریباً در حدود ۱۰ تا ۱۲ بلیون دلار است.

با استفاده از اطلاعات مزبور و شواهد دیگر کمیته مورد بحث نتیجه زیر را بدست آورده و در گزارش خود منعکس ساخت:

۱ - انتقال سرمایه به مفهومی که در این مقاله بکاررفته منحصر به انتقال سرمایه های محلی (نه سرمایه های خارجی) از کشورهای در حال رشد به خارج است. اما کلیه انتقالات سرمایه بخارج را نمی توان انتقال حقیقی سرمایه دانست؛ مثلاً انتقال برخی سپرده های خارجی یا اعتبارات تجاری جزء انتقالات عادی سرمایه بشمار میروند. حتی گاهی سرمایه گذاریهای درازمدت کشورهای در حال رشد نیز از همین قبیل است مانند ممالکی که عواید خارجی آنها از محل صدور نفت بسیار است اما در خود آن کشورها امکانات سرمایه گذاری فوق العاده محدود است و در نتیجه سرمایه های طویل مدت آنها بخارج منتقل میشود.

« بررسی‌هایی که بعمل آمده نشان میدهد که بسیاری از سرمایه داران توانگر کشور های امریکای لاتین هرگز حاضر نیستند خطر سرمایه گذاری در کشورهای خود را بر عهده بگیرند. این عدم تمایل سرمایه گذاری موجب گردیده است که بخش عظیمی از سرمایه‌های موجود راه اروپا و ایالات متحده را در پیش بگیرند. مجموع این قبیل سرمایه‌ها طبق ارقلمی که در این کمیته عرضه شده بین ۵ تا ۱۵ بلیون دلار است. اما رقم ۱۰ بلیون دلار که وزیر اقتصاد آئی کوستاریکا برآورد نموده بواقعیت نزدیکتر است. »

بمحض آنکه این گزارش انتشار یافت، برآورد ۱۰ بلیون دلار سرمایه‌های خارج شده از امریکای لاتین بیشتر واقعیت یافت. زیرا مجله اکونومیست آنرا تحت عنوان « ثروتمندان امریکای لاتین دارای ۱۰ بلیون دلار سرمایه در بانکهای سویس و سایر ممالک هستند و همه ساله نیز در حدود یک بلیون دلار بخارج منتقل میکنند، از مطبوعات واشنگتن نقل کرد. علاوه بر این یکی از اعضای کمیته فرعی کنگره یکسال پس از تاریخ انتشار برآورد مزبور در یک سخنرانی عمومی اظهار داشت که این سرمایه عظیم فقط طی چند سال گذشته بخارج انتقال یافته است.

برآورد های غیر رسمی

برای آنکه رقم ۱۰ بلیون دلار انتقال سرمایه از امریکای لاتین قابل قبول بنظر برسد کمیته فرعی مذکور در گزارش خود اضافه نمود که میزان سپرده های کوتاه مدت کشور های امریکای لاتین، طبق گزارش بانکهای ایالات متحده، طی پنج سال گذشته همیشه در حدود ۲/۵ بلیون دلار بوده و این رقم جزئی از موجودی نقدی کشورهای مزبور در امریکاست. در حقیقت این ۲/۵ بلیون دلار نه تنها شامل سرمایه‌های افسراد و بنگاههای خصوصی است بلکه شامل ذخایر رسمی و سپرده های بانکی بدولار امریکا نیز میباشد که بهیچ وجه نمیتوان آنها را جزو سرمایه‌های انتقالی بحساب آورد. با کسر این مبلغ رقم باقیمانده، که سرمایه های خصوصی را تشکیل میدهد، بطور متوسط سالی یک بلیون دلار، طی پنج سال قبل از انتشار گزارش کمیته، با ایالات متحده انتقال یافته است. حتی این رقم نیز نمیتواند دقیقاً گویای میزان سرمایه‌های انتقال یافته باشد. زیرا مسلماً رقم مزبور درآمدی را که توسط شعب شرکتهای امریکایی در خارج یا اوراق سهام آنان تحصیل شده و با امریکا منتقل گردیده، نیز دربردارد.

رقم ۱۰ بلیون دلار که یکی از اعضای کمیته بعنوان میزان سرمایه‌های امریکای لاتین در بانکهای سویس ارائه داد مثال جالبی است از اینکه چگونه، بسبب فقدان اطلاعات رسمی و صحیح، شایعات بسهولت توسعه یافته و کسب اعتبار میکنند. زیرا رقم مزبور، با اطلاعاتی که از طرف بانکهای سویس در مورد مجموع ارزش اوراق بهادار و سپرده‌های بانکی مزبور انتشار یافت، معلوم شد که با واقعیت فاصله بسیار دارد. این رقم در واقع چندین برابر مجموع سپرده های خارجیان در بانکهای سویس بود، در حالیکه برعکس میزان حقیقی این سرمایه ها رقم ناچیزی بنظر میرسید، بهمین نحو مجموع سپرده ها و سرمایه گذاری های امریکای لاتین در سویس سال ۱۹۶۰ که بالغ بر ۴ بلیون دلار برآورد شده بود، از این رقم بسیار کمتر بوده است.

برآورد های غیر مستقیم

گاهی اوقات تصورات خاص درباره کثرت انتقال سرمایه از کشورهای در حال رشد به کشورهای توسعه یافته بوجود می‌آید که با یک سلسله حسابهای سفسطه آمیز نیز تأیید میشوند. مبغای عمده این تصورات آمارهایی است که از طرف کشورهای توسعه یافته انتشار می‌یابد. حسابهای مزبور بیشتر باین جهت عاقلانه و منطقی بنظر میرسند که نسبت به آمارهای منتشره از

طرف کشورهای توسعه یافته اطمینان و اعتماد خاصی وجود دارد. این حسابها بر فرضیه مشکوک دیگری نیز متکی است و آن اینست که چون آمار تراز پرداختهای کشورهای توسعه یافته از صحت و اعتبار کافی برخوردار است، بنابراین با جمع آنها میتوان بر آورد مطمئنی از مجموع تراز پرداختهای کشورهای مزبور با ممالک در حال رشد بدست آورد. برخی از سازمانها این روش را بمنظور آنکه میزان انتقال سرمایههای ناخالص را از کشورهای در حال رشد شکفت انگیز نشان بدهند، بکار بسته اند.

حتی اگر کلیه فرضیاتی که در اینگونه محاسبات بکار میرود بواقعیت نزدیک باشد باز هم صحت نتایج حاصله مورد تردید است؛ زیرا آمارهایی که بدین منظور مورد استفاده واقع میشود نمیتواند کاملاً مورد اعتماد باشد. چه اینکه بخش قابل توجهی از معاملات بین المللی کشورهای توسعه یافته در آمارهای آنها ثبت نمیشود، در سالهای اخیر آمارهای ایتالیا، سوئیس، انگلستان و ایالات متحده دارای چنین نقیصه ای بوده اند. علاوه بر این آمارها وارقامی هم که توسط کشور های توسعه یافته در این زمینه انتشار می یابد با یکدیگر تفاوت بسیار دارند. در نتیجه نمیتوان انتظار داشت که با جمع ارقام تراز پرداختهای کشورهای مزبور بر آورد قابل اعتمادی بدست آید. مشکل خاص دیگری که در اینگونه محاسبات وجود دارد فقدان آمار تراز پرداختهای کشورهای کمونیست است. هر گونه بر آورد غیر مستقیمی نیز که از طریق جمع تراز پرداختهای ممالک در حال رشد صورت بگیرد، عملاً حاوی معاملات این کشورها با یکدیگر و معاملات آنها با کشورهای کمونیست نیز میباشد.

بنابراین فوق برآوردهایی که از میزان خروج سرمایه از کشورهای در حال رشد بعمل می آید چندان قابل اعتماد نیست. یکی از عواملی که در اینگونه حسابها بسیار موثر است انتقال سرمایه های عظیمی است از الجزایر که در سالهای اخیر صورت گرفته. در این مورد ذیلا سخن خواهیم گفت. بهر حال بدون در نظر گرفتن این عامل نیز، که باروش های مستقیم بهتر می توان مقدار آنرا معلوم ساخت، محاسبات مزبور نمی تواند برای بدست آوردن این نتیجه که انتقال سرمایه از کشورهای در حال رشد بخارج بسیار عظیم است، مبنای مطمئنی بشمار رود.

سایر روش های مستقیم

اگر برآوردهای تخمینی و هم چنین روش های غیر مستقیم را که برای تعیین میزان انتقال سرمایه از کشورهای در حال رشد بکار میرود نا دیده بگیریم، باید دید آیا روش دیگری برای انجام این منظور وجود دارد؟

با استفاده از بعضی روش های مستقیم می توان اطلاعاتی در این زمینه از طریق آمار تراز پرداخت ها بدست آورد. البته انتقال سرمایه معمولاً در اینگونه آمارها ثبت نمی شود، یا لااقل می توان گفت در مورد کشور هایی که صادر کننده سرمایه هستند چنین وضعی وجود دارد. مع هذا انتقال مزبور اغلب در آمار تراز پرداخت ها منعکس میشود زیرا آمارهای مزبور دارای ردیفی جهت ثبت خروج یا ورود سرمایه هایی هستند که جزئیات آنها معلوم نیست. موازنه پرداخت ها یکنوع سیستم حساب مضاعف است، بدین معنی که در مورد کلیه معاملات ثبت شده ستون پرداخت ها، ستون دریافت ها باید متعادل باشد. لکن در عمل معمولاً یکی از این دو ستون نسبت دیگری را زادی نشان میدهد. این عدم توازن با اضافه نمودن ستون «اشتباهات و افتادگی ها» از بین میرود. وارد کردن این ستون در محاسبات نشان میدهد که مقداری سرمایه بدون آنکه در جایی ثبت شود راه خارج را در پیش گرفته و یا بعکس وارد کشور شده است، نوساناتی که در ستون مزبور از دوره ای بدو دوره دیگر بچشم میخورد ممکن است حتی در مواردی میزان سرمایه های انتقالی ثبت نشده را بیش از مقدار واقعی نشان دهد. علت این است که ستون «اشتباهات و

افتادگی ها ، ممکن است حاوی اقلامی باشد که در واقع جز معاملات جاری بوده اند . در سالهای اخیر یکی از نمونه های مهم انتقال سرمایه از کشورهای در حال رشد نمونه الجزایر است . پیش از اعلام استقلال این کشور سرمایه های عظیمی همراه اروپائیان ساکن این کشور که بارو یا مهاجرت میکردند راه خارج را در پیش گرفت . قسمت اعظم سرمایه های مزبور به فرانسه منتقل شد که در ستون « اشتباهات و افتادگی ها » ی آمار تراز پرداخت های فرانسه با ممالک ، ماوراء بحار عضو منطقه فرانک منعکس گردیده است . میزان این قبیل سرمایه ها در ۱۹۶۰ - ۰/۹ بلیون ، در ۱۹۶۱ - ۱/۶ بلیون و در ۱۹۶۲ بیش از ۲ بلیون دلار بوده است . از آنجا که آمار معاملات فرانسه با کشورهای ماوراء بحار عضو منطقه فرانک فرانسه کامل و دقیق نیست ، نمی توان گفت که ستون « اشتباهات و افتادگی ها » کاملاً منعکس کننده میزان انتقال سرمایه بفرانسه است ، زیرا مثلاً طبق برآوردهای رسمی میزان انتقال سرمایه های خصوصی از الجزایر بفرانسه در ۱۹۶۲ یک بلیون دلار بوده یعنی تقریباً نصف رقمی که در این باره در ستون « اشتباهات و افتادگی ها » ذکر شده بود .

نمونه امریکای لاتین

آیا میزان سرمایه های انتقالی از امریکای لاتین با الجزایر قابل مقایسه است ؟ در این مورد هیچگونه دلیل آماری روشن نمی توان عرضه کرد . در مورد ممالک امریکای لاتین ، بر خلاف سایر کشورهای در حال رشد خارج از منطقه فرانک ، هم گزارش های مرتبی درباره خروج سرمایه های محلی کوتاه مدت وجود داشته و هم اینکه ستون « اشتباهات و افتادگی ها » ی آنها میزان سرمایه های انتقالی را بیش از حد واقعی نشان میدهد . برای دوران ۶۳ - ۱۹۶۲ بسیاری از کشورهای در حال رشد آمار تراز پرداخت های خود را برای صندوق بین المللی پول ارسال داشتند . طبق این آمارها مجموع سرمایه های محلی کوتاه مدت این کشورها - باستثنای امریکای لاتین و منطقه فرانک فرانسه - که بخارج انتقال یافته و در ستون « اشتباهات و افتادگی ها » قید شده بود از چند صد میلیون دلار تجاوز نمی کرد در همین دوران آمارهای ممالک امریکای لاتین میزان سرمایه های انتقالی را ۰/۸ بلیون دلار (رقمی که قسمت عمده آن از منابع آماری ایالات متحده استخراج شده) نشان میداد ؛ در حالیکه رقم خالص « اشتباهات و افتادگی ها » جمعا ۳/۳ بلیون دلار بود .

مجموع دورقم اخیر نمی تواند میزان دقیق سرمایه های محلی را که از امریکای لاتین بخارج منتقل شده معلوم کند . اغلب تصور میشود که سرمایه های محلی انتقال یافته و ثبت نشده بیش از میزانی است که در ستون « اشتباهات و افتادگی ها » قید میشود ، زیرا این سرمایه های اغلب بصورتی خارج میشوند که احتمال به حساب آمدن آنها در ستون مزبور خیلی کم است (مثلاً اگر بمقامات مسئول ارقامی درباره صادرات داده شود که بمراتب بیش از ارزش واقعی ارزیابی شده باشد ، یا در مورد واردات بعد اقل ارزش محاسبه بعمل آمده باشد ، در اینصورت قسمتی از سرمایه های انتقالی بصورت کسر تجاری یا مازاد تجاری در می آید) . اگر این استدلال درست باشد در اینصورت دو رقم فوق الذکر را می توان حد اقل بر آورد میزان سرمایه های انتقال یافته از امریکای لاتین دانست .

امادر عین حال ممکن است ستون « اشتباهات و افتادگی ها » نیز میزان سرمایه های انتقالی ثبت نشده را اغراق آمیز نشان دهد . زیرا ستون مزبور ممکن است برخی دیگر از ارقام تراز پرداخت ها را نیز در برداشته باشد . در مورد امریکای لاتین نیمی از مجموع سرمایه های انتقالی که در ستون « اشتباهات و افتادگی ها » قید میشود تنها مربوط بدو کشور است که موازنه پرداخت های آنان همیشه ، حتی زمانی که هیچگونه انتقال سرمایه ای صورت نگرفته ، میزان انتقال سرمایه را درستون مزبور زیاد نشان میدهد . این امر نشانه وجود نقصی در سیستم های آماری تراز پرداخت

هست که با احتمال زیاد هنگام ثبت معاملات جاری موجب بروز اشتباهاتی میگردد. در بعضی موارد دیگر بنظر میرسد که این اشتباهات ناشی از بازپرداخت اعتبارات تجاری جاری است که به ثبت نرسیده. نه از انتقال سرمایه های محلی بخارج. بادقت بیشتری در حساب موازنه پرداختهای بسیاری از کشورها می توان دریافت که بدهی هایی که در ستون « اشتباهات و افتادگی-ها » ذکر میشود همیشه ناشی از خروج سرمایه نیست، هر چند در بیشتر اوقات چنین رابطه ای ظاهراً وجود دارد یعنی بدهی ها معمولاً در ایامی که اوضاع سیاسی و اقتصادی نامساعد سرمایه ها را بخارج گریز میدهد، بوجود میاید. بنا بر دلایل مزبور نمی توان بر مبنای آمارهای ممالک امریکای لاتین میزان مجموع سرمایه های محلی انتقال یافته را معلوم ساخت. فقط می توان گفت آمارهای مزبور بعضی شواهد مستقیم (خصوصاً با استفاده از منابع آماری ایالات متحده) در این زمینه ارائه میدهند و یا تا حدی مبین میزان انتقال سرمایه ها هستند.

آمارهای ممالک دریافت کننده سرمایه

اگر بدست آوردن شواهد آماری در مورد میزان سرمایه های انتقالی از کشورهایی که صادر کننده سرمایه های مزبور بوده اند مشکل است، باید دید آیا تحصیل همین آمارها از کشورهای دریافت کننده سرمایه امکان پذیر است؟ بدون شك می توان تا حدی میزان سرمایه های مزبور را با استفاده از آمار تراز پرداخت های ممالک توسعه یافته معلوم ساخت. اما در این مورد نیز باید گفت که مساله بدین سادگی نیست. عموماً آمارهای بیشتر این کشورها با اندازه کافی جزئیات سرمایه های محلی خارج شده از ممالک در حال رشد را در بر ندارند.

این مشکل در مورد ایالات متحده وجود ندارد زیرا آمارهای این کشور دارای دو نوع ثبت انتقال سرمایه است: یکی در آمد سرمایه داران ممالک در حال رشد از محل عملیات بانکی یا سایر موجودیهای کوتاه مدت آنها در ایالات متحده و دیگری خرید سهام شرکتهای امریکایی. مجموع نقل و انتقالات سرمایه های خصوصی از امریکای لاتین به ایالات متحده در این دو طبقه ثبت شده طی ۱۲ سال یعنی از ۱۹۵۲ تا ۱۹۶۳ معادل ۱/۲ بلیون دلار بوده. سهم سایر ممالک در حال رشد چندان قابل توجه نبوده است.

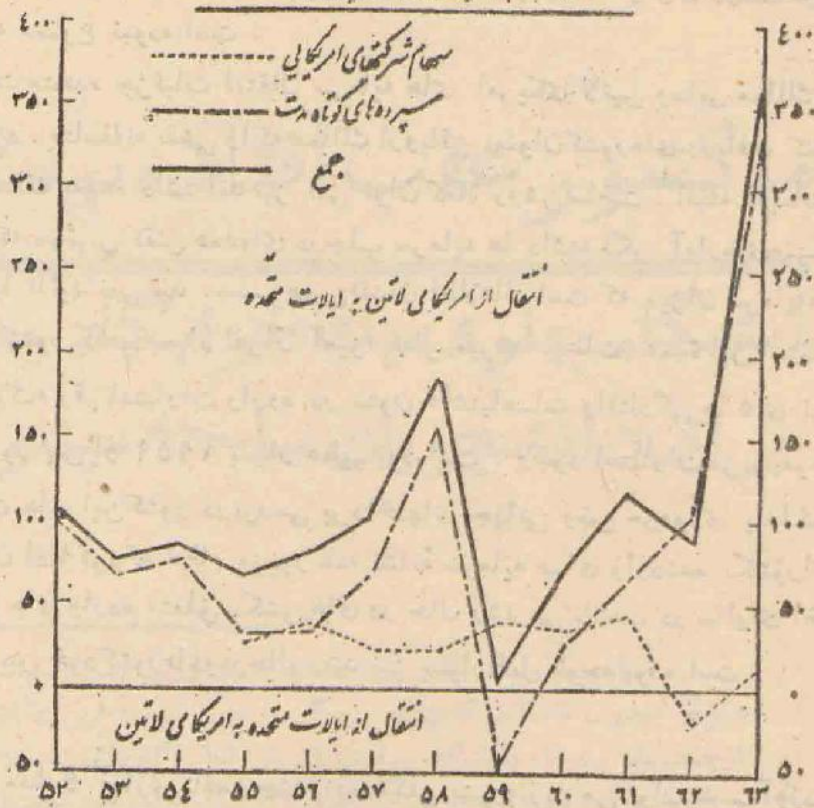
میزان سرمایه های انتقالی از امریکای لاتین به ایالات متحده، طبق آمارهای کشور اخیر در نمودار صفحه ۲۹ معمولاً نشان داده شده است. طبق این نمودار میزان موجودیهای کوتاه مدت در سال ۱۹۶۳ بسیار زیاد بوده و نشان میدهد که ممکن است انتقال سرمایه های کوتاه مدت از کشورهای در حال رشد نیز در این آمارها انعکاس یافته باشد، بعبارت دیگر اقلام مزبور برخلاف آنچه که همیشه تصور میرود، از آمارها حذف نگردیده باشند. انتقال ثبت شده سرمایه های کوتاه مدت در بسیاری از سالها، با استثنای ۱۹۶۳، و معاملات اوراق بها داه در کلیه سنوات نسبتاً متوسط است. لکن جمع سرمایه های خالص انتقال یافته و ثبت نشده از امریکای لاتین که ۱/۲ بلیون دلار نشان داده شده باید رقم واقعی تلقی شود.

انتقال سرمایه به اروپا

ارقام نمودار فوق را با آمارهای ممالک امریکای لاتین نمی توان تطبیق کرد زیرا با استثنای

انتقال سرمایه های خصوصی

« برآیند به میلیون دلار آمریکایی »

سال ۱۹۶۲، در بقیه سنوات میزان سرمایه های خارج شده از آمریکای لاتین، طبق آمارهای ممالک مزبور، برآیند از میزانی که آمارهای ایالات متحده نشان میدهد بیشتر است. در این مورد سه فرض می توان کرد: ۱) خروج سرمایه از آمریکای لاتین کمتر از مقداری بوده که آمارهای ممالک مزبور نشان میدهد، ۲) قسمتی از سرمایه های انتقالی ممکن است به ایالات متحده منتقل شده باشد بدون آنکه مشخصات آنها معلوم باشد یا اینکه محل صدور آنها - یعنی آمریکای لاتین - مشخص گردیده باشد و ۳) بخش اعظم این قبیل سرمایه ها به کشورهای دیگر منتقل شده است. فرض سوم ظاهراً بیشتر قابل قبول است. بطوری که از نمودار فوق برمی آید تا سال ۱۹۵۸ موجودی های خصوصی کوتاه مدت آمریکای لاتین در ایالات متحده تقریباً بطور متوسط بیک میزان بوده است لکن در سالهای ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰ در آن تنزل فاحشی روی داده و سپس در سالهای ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲ سرعت افزایش یافته است. دلایلی در دست است که نشان میدهد در سال ۱۹۶۰ سرمایه های عظیمی از ونزوئلا خارج گردیده که با نوسانات بحرانی دراز مدتی توأم بوده است. بنا بر این ممکن است در سالهای ۶۰ - ۱۹۵۹ سرمایه های زیادی از ممالک آمریکای لاتین به کشورهای غیر از ایالات متحده منتقل شده باشد که علت آن با احتمال زیاد از طرفی ضعف موقعیت دلار آمریکا و از طرف دیگر استحکام پول برخی از ممالک اروپائی در این سالها بوده است. مضافاً برخی از ممالک اروپائی در سال ۱۹۵۸ تصمیم به حمایت از سرمایه های خارجی گرفتند. با وجود آنکه لااقل در سالهای ۶۰ - ۱۹۵۹ قسمت اعظم سرمایه های انتقالی آمریکای لاتین راه اروپا را در پیش گرفته، مع هذا نمی توان ادعا کرد که در سایر دوره ها ممالک اروپائی دریافت کنند عمده سرمایه های مزبور بوده اند. از همه مهم تر اینکه هیچ دلیلی وجود ندارد که سرمایه داران آمریکای لاتین سرمایه گذاری در اروپا را بر ایالات متحده ترجیح بدهند یا

لااقل می توان گفت قبل از ۱۹۵۸، که کسری عظیمی در تراز پرداختهای ایالات متحده بروز کرد چنین رجحانی وجود نداشته است. از طرف دیگر مسلم است که انتقال سرمایه های محلی از امریکای لاتین به ایالات متحده در ۱۹۶۲ و خصوصاً در ۱۹۶۳ بسبب ارائه کسر تراز پرداخت های کشور اخیر، بهیچ وجه ممنوع نبوده است.

آمارهای ایالات متحده جزئیات انتقال سرمایه های امریکای لاتین و سایر ممالک در حال رشد را در بر ندارد. متأسفانه نقشی را که ممالک اروپائی بعنوان کشورهای دریافت کننده سرمایه در دوره های مختلف بمعده داشته اند نیز نمی توان کاملاً روشن ساخت. البته شایعات در این زمینه نشان میدهند که سوئیس نقش عمده ای در جلب سرمایه ها داشته لکن آمارهای منتشره صحت شایعات مزبور را تأیید نمی کند. بسبب همین فقدان اطلاعات است که میزان سرمایه های خارجی موجود در این کشور گاهی بسیار اغراق آمیز بنظر میرسد. علت عمده این استنباط در مورد سوئیس آنست که رقم اعتبارات وارده در ستون «اشتباهات و افتادگی ها» ی تراز پرداخت های کشور مزبور پس از ۱۹۵۹ بسیار عظیم بوده است. وجود اعتبارات مزبور موجب میشود که تراز پرداخت های این کشور در بررسی پرداخت های جهانی وضع مرموزی پیدا کند، اما بهیچ وجه نمی توان ادعا کرد که ارقام مزبور همه نشانه سرمایه های وارده بشکور است و یا اینکه کلیه سرمایه های وارده متعلق بشکورهای در حال رشد می باشد. در سالهای اخیر میزان انتقال سرمایه بین خود کشورهای در حال رشد نیز بسیار قابل توجه بوده است.

چند نتیجه کلی

با ارزیابی این مدارک آماری ناقص چند نتیجه کلی بشرح زیر می توان بدست آورد:

- ۱- بدون شك در سالهای اخیر سرمایه های عظیمی از کشورهای ماوراء بحار و منطقه فرانك، خصوصاً الجزایر، خارج و بفرانسه انتقال یافته است. این انتقال بطور عادی صورت نگرفته بلکه با مهاجرت بسیاری از اروپائیان ساکن الجزایر بفرانسه توأم بوده است.
- ۲- هیچگونه شواهد آماری در باره میزان انتقال سرمایه های محلی از کشورهای در حال رشد بشکورهای توسعه یافته، غیر از کشورهای ماوراء بحار منطقه فرانك و امریکای لاتین وجود ندارد.

۳- در آمارهای ایالات متحده دلایل مسلمی وجود دارد که نشان میدهد میزان قابل توجهی از سرمایه های محلی امریکای لاتین باین کشور منتقل میشود ولی آمارهای ممالک امریکای لاتین میزان سرمایه های مزبور را بیش از آمارهای امریکا نشان میدهند. اما تعیین رقم در این مورد کار بسیار دشواری است.

بسیاری از کسانی که ارقام بزرگ خروج سرمایه از کشورهای کم رشد را مورد توجه قرار داده اند معتقدند که این امر مانع عمده ای در راه توسعه اقتصادی ممالک مزبور ایجاد میکند و سعی کرده اند که راهی برای آن بیابند. اینان با حسن نیت تمام مخالف کمک هایی هستند که بمنظور توسعه اقتصادی کشور های در حال رشد صورت می گیرد و ادعای میکنند که با خروج مبالغ عظیمی سرمایه از کشورهای در حال رشد کمک بآنها امری بیپوده است و علاوه بر آن خروج این سرمایه ها موجب هدر رفتن مالیاتهاست. است که ساکنان ممالک مزبور می پردازند. از آنجا که پیوند کشورهای توسعه یافته با ممالک در حال رشد یکی از مسائل مهم قرن حاضر است، محققینی که با آمارهای ناقص و مبهم کنونی سروکار دارند بایستی از هر گونه اظهار نظر که مبتنی بر حقایق مسلم نباشد، اجتناب ورزند.

آقای علم رئیس دانشگاه پهلوی شیراز
در مراسم نصب اولین سنگ بنای خوابگاه
دانشجویان گفتند :

ما کشور عقب افتاده نیستیم

در دانشگاه پهلوی يك خوابگاه ۴۸۰ اتاقی برای دانشجویان ساخته میشوند

« از هنگامیکه آقای اسدالله علم نخست وزیر اسبق ریاست دانشگاه پهلوی شیراز منصوب شده اند قدمهای بزرگی در جهت توسعه این دانشگاه برداشته اند از چند سال پیش که دانشگاه پهلوی شیراز اولین گامهای خود را بسوی تعالی برداشته برای دهها هزار جوان دیپلمه که شوق و آرزوی تحصیل در دانشگاه را دارند نقطه امید تازه ای بوجود آمده است. با این تفاوت که از هنگام تصدی آقای علم در جهت تکمیل این دانشگاه و رفع نواقص آن قدمهای موثر تر و مفید تری برداشت شده است. در رپرتاژ ذیل که از مراسم نصب سنگ بنای خوابگاه ۴۸۰ اتاقی دانشجویان دانشگاه پهلوی تهیه شده بکوشهای از تشریفات این دانشگاه جوان اشاره گردیده .

آقای دکتر قربان گزارش یازده دوره دانشکده را بیان داشت و گفت اجتماع محبوب ما روز بروز بیشتر از ثمرهای بارور دانشکده پزشکی دانشگاه پهلوی برخوردار میشود .

سپس آقای علم ضمن بیانات خود لزوم فداکاری در راه هدف را بحاضرین گوشزد نموده و برای دانشگاه پهلوی مقامی را که شایسته آنست تحت توجهات شاهنشاه

دانشکده پزشکی برگزار گردید. ابتدا آقای دکتر یگانه دوست گزارش سالیانه انجمن را که به رهبری ریاست آقای دکتر قربان تشکیل یافته است بیان داشت . سپس آقایان دکتر پورقوامی و سلیمانی ضمن تشکر از رفقا و اساتید سابق خود از تشریفات شکر فک کشور و شهر شیراز و دانشگاه پهلوی ابراز شکفتی و امیدواری فراوان نمود . آنگاه

طبق دعوت آقای دکتر قربان معاون دانشگاه پهلوی مراسم جشنی بمناسبت بازگشت سه نفر از فارغ التحصیلان دانشکده پزشکی خانم دکتر پورقوامی - آقای دکتر پورقوامی و آقای دکتر سلیمانی در باغ ارم در حضور آقای علم ریاست دانشگاه و معاونین و استادان دانشگاه و فارغ التحصیلان

آقای علم رئیس دانشگاه پهلوی و آقای پیرنیا استاندار فارس و روسای دوایر و دانشگاهیان هنگام نصب اولین سنگ بنای خوابگاه دانشجویان دانشگاه پهلوی

آر. و مند گردید.

انجمن الم نای دانشکده پزشکی دانشگاه پهلوی بجز خدمات علمی و فرهنگی کوشا است که بازگشت رفقای خود را بمیهن عزیز تسهیل نماید.

❖ کوی دانشجویان

اولین سنگ بنای کوی دانشجویان که سر آغاز بنیاد دانشگاه بزرگ پهلوی بر تپه‌های مشرف به شهر شیراز است بیاری خداوند و بنام شاهنشاه ایران بدست آقای اسدالله علم ریاست دانشگاه پهلوی نصب شده فرمان شاهنشاه بزرگ اینست

که دانشگاهی بنام همین خاندان در شهر شیراز که دارالعلم نامیده میشود و آوازه دانشمندان و هنرمندان آن جهانگیر بود بنیان پذیرد و در طراز ممتاز از دانشگاه های پیشرو جهان جای گیرد. بامداد روز شنبه نوزدهم تیر در راه این آرمان بزرگ با نصب اولین سنگ کوی دانشجویان گام دیگری برداشته شد.

در کنار باغ ارم آقای علم با حضور آقای پیرنیا استاندار. آقای شهردار معاونین دانشگاه و رؤسای دانشکده ها این سند را بنیاد نهادند.

آقای علم ابتدا بچادری که نقشه های تفصیلی ساختمان نصب شده بود آمد و تمام جزئیات نصب ساختمان را مورد مطالعه قرار داد و توضیحات لازم توسط آقای دکتر قربان معاون امور توسعه و گسترش دانشگاه پهلوی داده شد.

نقشه ساختمان مزبور بوسیله آقای مهندس مقتدر مشاور سازمان برنامه تهیه و اطاقهای انفرادی مجهز با آب و برق و حمام و روشویی تخت و سایر وسائل زندگی مرفه و نوین برای چهار صد و هشتاد دانشجو در نظر گرفته شده است.

این ساختمان تساشش مساه دیگر بوسیله پیمانکار تمام و تحویل دانشگاه خواهد گردید.

پس از نصب اولین سنگ که در میان پرشور ترین احساسات مدعوین نسبت بشاهنشاه انجام شد آقای مهندس محمدی رئیس شعبه شرکت ملی نفت شیراز يك قطعه چك بمبلغ ده میلیون ریال ببه آقای علم تقدیم کرد.

این چك از طرف شرکت ملی نفت ایران برای توسعه و گسترش دانشگاه هدیه شده است ساختمان کوی دانشجویان دانشگاه پهلوی که دارای بهترین اطاقهای مجهز یکنفره کافه تریا - استخر شنا سائیل زیستن و رفاه دانشجویان است با صرف ۲۵ میلیون ریال که از محل پذیره نفت هدیه شده است به اتمام خواهد رسید.

♦ در آمفی تئاتر دانشکده پزشکی

پس از پایان این مراسم آقای علم در کنفرانس حاصلخیزی خاک که با همکاری دانشکده کشاورزی دانشگاه پهلوی و اداره حاصلخیزی خاک استان فارس در آمفی تئاتر دانشکده پزشکی تشکیل شده بود شرکت کرد.

در این مراسم پس از اجرای سلام شاهنشاهی آقایان مهندس اشکری رئیس دانشکده کشاورزی مهندس مهدوی رئیس اداره حاصلخیزی خاک درباره اهمیت خاک مرغوب و حاصلخیزی صحبت کردند سپس آقای مهندس پارسا پشت میکروفن آمد و در حالی که آرم بزرگ دانشگاه پهلوی را در دست داشت روی این آرم با خاک های رنگ طبیعی ایران پرچم برجسته ساخته بود با آقای علم تقدیم نمود و با توضیحاتی که داد

آقای علم این آرم را در جلومین جلسات کنفرانس نصب کرد.

در اینموقع آقای علم پشت میکروفن قرار گرفته اظهار داشت بنام نامی اعلیحضرت همایونی کنفرانس خاک شناسی را که در شیراز برگزار میشود افتتاح میکنم و باید عرض کنم که حقیقتا خوشحال و خوشوقتیم بعلمت اینکه فکر میکنم با این اقدام یکی از بزرگترین احتیاجات مملکت برآورده خواهد شد البته نه با این کنفرانس محدود بلکه با تاسیس اداره خاک شناسی این امر مهم عملی خواهد گردید قبل ما وممالك نظیر ماسارا عقب افتاده میگفتند و حالا ما را با کلمه لعنتی در حال توسعه مینامند باید بگویم ما عقب افتاده نیستیم و من از کلمه در حال توسعه ناراحتیم ما با مشکلات روبرو هستیم و داریم آن مشکلات را برطرف میسازیم ما نه گرفتاری زیادی جمعیت داریم نه دچار کمبود زمین و آب هستیم نه از لحاظ معادن و منابع طبیعی و ارضی و حتی انسانی تهی دست میباشیم پس دیگر نمیشود بما کشور عقب افتاده یا در حال توسعه گفت من از شنیدن این کلمه دچار ناراحتی میشوم.

باید شکر کرد خداوند متعال را با وجود مبارک اعلیحضرت همایون شاهنشاهی از يك ثبات سیاسی دائمی قطعی برخورداریم و میتوانیم بر همه مشکلات فائق شویم آقای علم سپس در مورد اهمیت امر حاصلخیزی خاک بتفصیل سخن گفتند و نتیجه گرفتند که یکی از پراهمیت ترین امور روز است زیرا توسعه بهره برداری از منابع آب یا اضافه کردن زمینهای زراعتی کاری مشکل و پر

خرج است و طول زمان میخواهد در صورتیکه بهره برداری بیشتر از زمین محدود کساری فوری و آسان است و از این طریق ممکن است محصول کشور را به آسانی بالا برد بنا بر این حاصلخیز کردن خاک اهمیت خاص دارد بیش از این وقتتان را نمیگیرم و از حضار محترم و جناب آقای استانداری آقای مهندس مهدوی رئیس اداره حاصلخیزی خاک و همکاران دانشگاهی متشکرم و امیدوارم نتیجه کار همین کنفرانس برای ازدیاد تولید مفید باشد.

♦ آزمایشگاه میکروسکب الکترو نیک

صبح یکشنبه بیستم تیر ماه آقای علم رئیس دانشگاه پهلوی با اتفاق تیمسار مین پاشیان فرمانده واحدهای جنوب و معاونین دانشگاه از بخشی آنا تومی دانشکده پزشکی دانشگاه دیدن کردند و قسمتهای مختلف این بخش مورد بازدید قرار گرفت.

آقایان پرفسور توماس رئیس بخش و دکتر اعتمادی معاون ایشان توضیحات لازم را باطلاع رسانیدند این میکروسکب الکترو نیک آزمایشگاه که در نوع خود کم نظیر است میتواند تا ۶۰ هزار مرتبه ذرات میکروسکپی را در میکروسکب معمولی بزرگ نماید. در این موقع آقای دکتر اعتمادی ضمن يك سخنرانی کوتاه از خدمات آقای دکتر قربان در راه بنیاد و توسعه دانشگاه یاد کرد و از آقای علم تقاضا نمود که به پاس خدمات ایشان سالن آزمایشگاه بنام آقای دکتر قربان نامگذاری شود در این موقع لوحه ای که در این مورد تهیه شده بود بدیوار سالن نصب گردید.

شرکت سهامی آرزو و مان

کارخانه فرآورده های گوشتی

مجهز بدستگاههای تهام اتوماتيك، گشتار =
گاه مجهز و منحصر بفردی که با رعایت
اصول بهداشتی تحت نظر متخصصین خارجی
بهترین محصولات خود را که از حیث طعم
و دقت در طرز تهیه آن غیر قابل رقابت می
باشد به مشتریان گرامی تقدیم میدارد.

۱- کالباس ممتاز با لفاف نایلونی دارای نخ
زرد نایلونی و پلیپو آر مخصوصی که جمله

(کارخانه کالباس سازی آرزو و مان)

روی آن بفارسی و لاتین نوشته شده و
کالباس ممتاز بی سیر دارای پوسته نیز میباشد
۲- کالباس درجه يك با لفاف روده طبیعی

یا مصنوعی.

روابط بازرگانی ایران

با کشورهای آسیایی

نوشته : غلامرضا سعیدی

ایران می‌رود تا موقعیت
گذشته خود را در تجارت
آسیا از نو بدست آورد

در دوران ما روابط تجاری دنیای کم‌رشد با جهان صنعتی و پیشرفته بر مبنای خاصی استوار است و در آن يك سلسله عوامل ریشه‌ای و ساختمانی دخالت نام و تمام دارد. از عصر صنعتی شدن اروپای غربی - و سپس امریکا و اخیراً ژاپن - نوعی روابط تجاری میان دنیای عقب مانده ها و دنیای توانگرها برقرار شده که اصول اساسی آن صدور مواد اولیه و خام از مناطق و کشورهای کم‌رشد و خرید و وارد کردن کالا های صنعتی و ساز و برگ تولیدی از مناطق و کشورهای پیشرفته است. اگر این اصل کلی اهمیت و اعتبار خود را در روابط دو بخش غنی و فقیر جهان در چند قرن اخیر حفظ کرده در عین حال مانع از این نشده که پاره‌یی عوامل و پدیده های جدید روابط بازرگانی این دو بخش از جهان را تحت تأثیر قرار دهد و جدید ترین پدیده توسعه نسبی روابط بازرگانی کشورهای کم‌رشد بسوی یکدیگر پادست کم پیدایش ضرورت توسعه بازرگانی میان آنها است. مطابق آمارهای سازمان ملل متحد و «گات» کمتر از یکدهم بازرگانی خارجی کشورهای کم‌رشد بسوی یکدیگر فرستاده میشود و بخش عظیم دیگر یا بر مبنای روابط قدیمی بازرگانی با اروپای غربی و امریکا و یا در مقیاس محدودتر با کشورهای سوسیالیستی انجام میگردد.

در باره مشکلات بازرگانی مناطق کم رشد با کشورهای غربی و تغییر رابطه مبادله بضرر گروه اول سخنها رفته و کتا بها نوشته اند و در اینجا مجال بحث آن نیست لیکن دست کم ناگزیر از اشاره باین حقیقت هستیم که در روابط بازرگانی و مزایای ناشی از آن بقول آندریا تیه اقتصاددان و استاد نامدار فرانسوی «کشورهای صنعتی سهم شیر را بخود اختصاص داده اند» دنیای کم رشد - یا دست کم در بخش عظیمی از آن - هنوز بدرستی باین سؤال پاسخ داده نشده است: چاره چیست؟ آیا میتوان یکباره ازدنیای صنعتی و ثروتمند برید و جهت تجارت را تغییر داد؟ میتوان با استمداد از سازمانهای بین المللی و کنفرانسهای بین المللی (از نوع کنفرانس تجارت و توسعه ژنو ۱۹۶۴) سهم منصفانه ای از مزایای تجارت بین المللی بدست آورد؟ و سرانجام میتوان باحفظ روابط کهن تجاری با غرب بتدریج مبادلات تجاری میان کشورهای نواحی کم رشد را توسعه داد؟ و... بنظر میرسد گرایش عمومی دنیای کم رشد بیشتر بسانتخاب راه حل اخیر است: **حفظ روابط با دنیای صنعتی و کوشش بتوسعه هرچه بیشتر مبادلات میان کشورهای رو برشد و توسعه (۱)**

در این زمینه است که مامحتملی برای بحث پیرامون روابط بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی پیدا میکنیم و میپردازیم به ایفک کوششهای ما در توسعه هر چه بیشتر روابط بازرگانی با کشورهای آسیایی - که بجز ژاپن عموماً جزو کشورهای در راه رشد بحساب می آیند - چه نتایجی بدست آورده است.

سابقه امر

جهت نبودن کتب و مأخذ مستند و قابل اطمینان از روابط بازرگانی گذشته ایران با کشورهای آسیایی متأسفانه بدقت نمیتوان تحول آنرا از زمان ایران باستان تاکنون بدقت بررسی کرد و آنچه جسته گریخته از مأخذ مختلف بدست آمده حکایت از این دارد که مطابقت گفته مورخین، بازرگانی ایران در زمان هخامنشیان رشد و توسعه زیاد پیدا کرد. و موجبات این امر وحدت سیاسی کشور، وجود امنیت، ایجاد سیستم واحد پولی، وجود سیستم اوزان و مقادیر و وسایل ارتباط نسبتاً کافی (با توجه به ضرورتهای زمان)

(۱) در غالب توصیه های سازمان ملل متحد و سازمانهای تخصصی آن لزوم کوششی برای توسعه بازرگانی میان کشورهای کم رشد قید شده و بعنوان يك چاره اساسی برای حل مشکلات کشورهای کم رشد از آن سخن رفته است.

و عوامل دیگر بود. در این زمان بازرگانی ایران در جهت غرب به سواحل رودخانه‌های رن و دانوب رسید و ترعه‌ای که بدستور داریوش بزرگ بین دریای احمر و دریای نیل حفر شد بنا به مقتضیات توسعه تجارت با نواحی غرب ایران بوده **در جهت شرق در عصر هخامنشی تجارت بین ایران و هند و رواج داشت و سپس در عصر ساسانیان «راه ابریشم»** باب تجارت بین چین و ایران را گشود و از سوی دیگر شهرهای بین النهرین آنروز از مناطق مهم تجارت ایران بشمار می‌آمدند.

دوره ساسانیان

در زمان ساسانیان هر سال در شهر «بطنه» نزدیک ساحل شرقی فرات بازار مکاره بزرگی تشکیل میشد و بازرگانان چین و هند کالای خود را باین بازار می‌فرستادند. با فتح ایران بدست اعراب، تجارت داخلی و خارجی ایران از رونق افتاد. از تجارت دوره‌های طاهریان، سامانیان سلجوقیان و خوارزمشاهیان اطلاع زیادی در دست نیست، اما میتوان حدس زد که بعلمت جنگ و جدالهای فراوان تجارت رونق چندانی نداشته است. با شروع حمله مغول به همراه سایر عوامل، تجارت داخلی و خارجی ایران بکلی از هم پاشید ولی وزرای ایرانی سلاطین مغول بتدریج در آباد کردن ویرانیها همت گماشتند.

تجارت در زمان صفویه

در دوره صفویه روابط تجارتی ایران با کشورهای جهان از جمله آسیایا و فرانسه و انگلستان، هندوستان و بعضی از کشورهای دیگر رو به توسعه گذاشت و طبعاً تجارت خارجی ایران نیز رونق بیشتری گرفت حتی میتوان این دوره را ابتدای روابط تجاری جدید ایران با سایر کشورها دانست برآی نشان دادن اهمیت بازرگانی در عصر صفوی بدنیست اشاره‌ای بر قم صادرات ابریشم بکنیم شاردان مورخ فرانسوی که بارها بایران سفر کرده بود در یکی از سفر نامه‌های خود در پاره صادرات ابریشم ایران بکشورهای مختلف جهان مینویسد که صادرات ابریشم ایران در هر سال بالغ ۲۲۰۰۰ عدل که معادل ۲۷۵ تن است بوده است.

آنچه گذشت خلاصه‌یی بود از سابقه بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی (هندوستان، چین و بین النهرین) از دوران باستان تا اواخر صفویه که از منابع مختلف گرد آوری شده و همچنانکه ملاحظه میشود اطلاعات مشخص در باره میزان و حدود بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی بدست نمیدهد و بدلیل این کمبود چشم گیر منابع و ماخذ ترجیح دادیم بحث روابط بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی را هنگامی شروع کنیم که منابع قابل اطمینانی در دست داریم از اینرو میکوشیم با استناد بآمارهای بازرگانی خارجی ایران که از طرف وزارت اقتصاد انتشار مییابد. روابط بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی را بررسی کنیم.

واردات ایران از کشورهای آسیایی

ایران در حال حاضر با بسیاری از کشورهای آسیایی (۱) روابط بازرگانی برقرار کرده. لکن در این میان تنها تجارت با کشورهای ژاپن - هندوستان - اسرائیل و ترکیه نسبتاً قابل توجه است و با کشورهای دیگر متاسفانه در سطحی نیست که بتوان بعنوان يك مسئله در «بازرگانی خارجی ایران با کشورهای آسیایی» از آن نام برد مثلاً با وجود کوششهایی که در چهارچوب قرارداد همکاری میان سه کشور همسایه ایران - ترکیه و پاکستان در زمینه توسعه بازرگانی متقابل میان سه کشور بعمل میآید، در عمل بازرگانی خارجی ما با دو هم پیمان دیگر متاسفانه چندان قابل توجه نیست برای روشن شدن این قسمت کافی است آمار بازرگانی خارجی ایران با ترکیه و پاکستان را در سال ۱۳۴۳ بررسی کنیم:

۱- این کشورها بترتیبی که در نشریات آمار بازرگانی انتشار یافته بشرح زیر میباشند: اردن، هاشمی اسرائیل - افغانستان - اندونزی - پاکستان - تایلند - ترکیه - چین ملی - دوی - ژاپن - سوریه - سیلان - عدن - عراق - عربستان سعودی - عمان - فیلیپین - قطر - کامبوج - کره جنوبی - کویت - لبنان - مالزی - مسقط - نیال - هندوستان - هنگ کنگ.

واردات ایران از ترکیه و پاکستان در ۱۳۴۳

نام کشور	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال
پاکستان	۵۷۱۷۱۷۱	۱۵۲۶۲۳۵۷۷
ترکیه	۸۸۰۷۳۹۵۸	۷۸۹۳۵۵۸۱۸

صادرات ایران به ترکیه و پاکستان در ۱۳۴۳

نام کشور	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال
پاکستان	۳۳۲۹۴۳	۱۲۰۴۰۰۶۸۹
ترکیه	۳۴۶۵۹	۲۳۸۱۱۱۳۲

بطوریکه ملاحظه میشود توسعه کامل بازرگانی میان سه کشور هنوز مستلزم کوشش و احیانا فداکاریهای بیشتری است. معذالک میتوان امیدوار بود که در سالهای آینده شاهد توسعه هرچه بیشتر بازرگانی میان سه کشور باشیم.

در بحث مربوط بواردات ایران از کشورهای آسیایی قبل از همه باید روی تجارت با ژاپن - اسرائیل - هندوستان - چین ملی و چند کشور دیگر تاکید کنیم زیرا کشورهای دیگر - همچنانکه گذشت - چندان نقشی در واردات ایران ندارند. لکن این امر مانع از این نشده است که قدر مطلق بازرگانی ایران با کشورهای آسیایی به رقم قابل ملاحظه‌ای بالغ شود و خوشبختانه با گذشت زمان آسیا در تجارت خارجی ایران جای مهمتری اشغال میکند و محتملا بسویی میرویم که قاره کهن جای باستانی خود را - هر چند در جهت های مختلف - در تجارت خارجی ما بگیرد. برای داشتن فکروشنتری از چگونگی موقعیت کنونی ایران با کشورهای آسیایی بدو جدول زیر مراجعه کنیم:

(۱) ارزش واردات ایران از ۵ قاره - ۱۳۴۳

جمع قاره آسیا	۹۵۷۷۳۱۶۷۲۵ ریال
» قاره اروپا	۳۴۶۶۳۴۰۴۱۷۷
» قاره آفریقا	۲۸۵۲۷۸۳۴۹
» قاره آمریکا	۱۰۵۵۲۰۱۴۵۴۹
» قاره استرالیا	۱۶۹۱۹۱۲۱۶۸
» جمع کل واردات	۵۶۷۸۸۹۹۸۴۶۳

بطوریکه ملاحظه میشود در واردات ایران، اروپا و آمریکا بترتیب مقام اول و دوم را احراز کرده اند و بعد از این دو بترتیب آسیا (مقام سوم) - استرالیا و آفریقا قرار دارد.

(۲) ارزش صادرات ایران به ۵ قاره - ۱۳۴۳

جمع قاره آسیا	۲۳۸۳۱۰۱۱۷۴ ریال
» قاره اروپا	۷۳۷۶۴۹۲۵۸۰
» قاره آفریقا	۱۶۸۳۹۲۴۷۷
» قاره آمریکا	۱۵۱۱۹۸۴۶۸۳
» قاره استرالیا	۲۳۷۴۰۰۷۰
جمع کل صادرات	۱۱۴۸۵۰۸۷۹۷۳

از جدول (۲) چنین برمیآید که اروپا هنوز بزرگترین مشتری ایران است لکن خوشبختانه آسیا مقام دوم را در صادرات ایران گرفته لکن موقعیت صادراتی ما در استرالیا و آفریقا هنوز بسیار ضعیف و بخصوص در مقایسه با قاره استرالیا موازنه بشدت بضرر ما است (واردات متجاوز از ۱۶۹ میلیون و صادرات در حدود ۳۷ میلیون تومان است) ذیلا بواردات چند کشور آسیایی بایران اشاره میکنیم:

شماره ۱

ابتکر ماهانه

واردات از ژاپن

مهمترین واردکننده ایران در میان کشورهای آسیای ژاپن است ولیکن متأسفانه در هیچ يك از سالهای اخیر موازنه بازرگانی ما با این کشور بشفیع ما نبوده و غالباً بشدت بضرر ما بوده است آمار زیر این حقیقت را بخوبی نشان میدهد :

واردات ایران از ژاپن در سه سال گذشته

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش ریال	درصد کل واردات
۱۳۴۱	۴۱۳۰۷۱۵۸	۲۳۰۰۶۰۸۸۶۵	۵۴۹
۱۳۴۲	۵۸۱۴۴۶۸۶	۲۸۳۰۵۳۰۸۵۵	۷۲۱
۱۳۴۳	۹۳۷۸۷۴۳۸	۳۶۰۹۷۶۶۲۹۸	-

بطوریکه ملاحظه میشود در سه سال گذشته واردات ژاپن بایران چه از لحاظ مقدار و چه از لحاظ ارزش بطور مداوم در افزایش بوده ولی همچنانکه جدول زیر نشان میدهد نظیر این افزایش در صادرات ایران بژاپن ملاحظه نمیکردد .

صادرات ایران بژاپن در سه سال گذشته (بدون نفت و مواد حاصل از نفت)

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش ریال	درصد کل صادرات
۱۳۴۱	۱۴۲۶۵۰۸۴	۱۱۷۵۶۴۱۰۲	۱۳۷
۱۳۴۲	۴۶۳۵۱۹۱۷	۳۱۵۲۵۵۲۸۴	۳۲۸
۱۳۴۳	۵۲۴۲۸۹۶۶	۱۸۸۸۸۸۰۹۶	-

بطوریکه می بینیم در سه سال اخیر با وجود افزایش حجم صادرات ما بژاپن ارزش آن روبه کاهش بوده و از ۳۱۵ میلیون ریال در ۱۳۴۲ بحدود يك دوم در سال بعد (۱۳۴۳) کاهش یافته .

نوسانی که در ارزش صادرات ملاحظه میشود بیشتر از هر عاملی بضرر اقتصاد ما تمام میشود . تازه در مقایسه میزان واردات با صادرات برقم نگران کننده ای میرسیم چه تنها در سال گذشته واردات ژاپن بیش از ۱۵ برابر بیشتر از صادرات ما بآن کشور بوده است . این عدم توازن شدید در مبادله کالا میان ایران و ژاپن دلایل متعدد دارد و یکی از این دلایل خودداری غیرموجه ژاپنیها در ایفای تعهدات خود در زمینه خرید کالا از ایران است و در سالهای اخیر در موارد زیادی شاهد نقض قرارداد های بازرگانی بوسیله ژاپنیها بوده ایم .

بازرگانی با هندوستان

هندوستان یکی دیگر از کشورهای آسیای است که مبادله بازرگانی وسیعی با ایران دارد در دو جدول زیر مبادله کالا میان دو کشور در سه سال اخیر نمایانده شده است :

واردات ایران از هندوستان در سه سال گذشته

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد واردات
۱۳۴۱	۱۱۴۵۳۸۸۱	۸۵۲۸۱۱۱۸۴	۲۰۴
۱۳۴۲	۱۲۳۲۸۵۷۱	۸۵۷۱۰۲۶۳۶	۲۱۸
۱۳۴۳	۱۶۳۱۰۰۲۵	۷۸۲۸۱۲۲۸۹	-

صادرات ایران به هندوستان در سه سال گذشته

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد واردات
۱۳۴۱	۳۴۱۵۳۶۸۶	۱۶۲۰۵۶۵۶۶	۱۸۸
۱۳۴۲	۴۲۵۷۸۴۶	۶۷۰۱۳۴۶۶	۷۰
۱۳۴۳	۷۳۳۴۹۰۷	۱۳۱۵۲۹۰۱۱	-

ماخذ: نشریات آمار بازرگانی خارجی در سالهای ۱۳۴۱-۱۳۴۲ و ۱۳۴۳

بطوریکه ملاحظه می‌گردد موازنه بازرگانی ایران با هندوستان هم با عدم موازنه نسبتاً زیادی همراه است و در سه سال گذشته و تخمیناً در گذشته دور صادرات ما به هندوستان در کاهش مداوم بوده در حالیکه برعکس صادرات هندوستان بایران افزایش یافته. دلیل این امر جز عدم تحرک و بی خبری بازرگانان ایران از بازار وسیع و نزدیکی مسانند هندوستان وزیرکی و هشیاری خاص تجار هندی است. در سالهای اخیر چندین هیئت بازاریاب هندی از بازرگانان و صاحبان صنایع آنکشور به قصد مطالعه بازارهای ایران بکشور ما آمده و بررسی جامعی درباره قابلیت جذب بازارهای ما از کالاهای هندی بعمل آورده اند در حالیکه حتی یکبار ندیده و نشنیده ایم که چنین هیئتهایی از ایران عازم این کشور بشود و احتیاجات و امکانات این سرزمین وسیع را مطالعه کند. بازرگانان ما چشم براه اقدامات دولت دوخته و حتی در زمینه های مربوط بکار و فعالیت خود کوشش ثمر بخشی نمیکنند تا آنجا که ما اطلاع داریم اطاق بازرگانی تهران هم منشاء اثر مهمی در این زمینه نبوده است.

بازرگانی با اسرائیل

قبل از هرگونه اظهار نظر پیرامون مناسبات بازرگانی ایران با اسرائیل آمار واردات و صادرات کالا با اینکشور را در سه سال گذشته نقل میکنیم :

واردات ایران از اسرائیل در سه سال گذشته

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد کل واردات
۱۳۴۱	۴۰۷۹۷۵۸	۳۵۹۹۵۰۰۳۳	۰/۸۶
۱۳۴۲	۴۶۰۸۲۶۸	۳۷۶۲۵۷۹۲۶	۰/۹۴
۱۳۴۳	۷۰۲۷۶۷۴	۴۷۵۷۹۵۳۶۴	-

صادرات ایران با اسرائیل در سه سال گذشته

سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد کل صادرات
۱۳۴۱	۹۱۲۱۳۸	۱۸۶۸۴۱۹۸	۰/۲۲
۱۳۴۲	۲۵۰۷۵۷۸	۳۰۹۲۲۰۳۴	۰/۳۲
۱۳۴۳	۲۸۰۳۰۳۴	۴۱۲۵۳۶۰۹	-

از جدول فوق دو موضوع استنباط میشود نخست اینکه آهنگ افزایش واردات ایران از اسرائیل (و همچنین آهنگ افزایش صادرات ما بآنکشور) بطور مداوم در افزایش است و دورنمای آینده نشان میدهد که بازرگانی میان دو کشور به میزان خیلی زیادی توسعه خواهد یافت زیرا صنایع اسرائیل در رشد و توسعه سریع است و دولت و بازرگانان اسرائیلی با اشتاب و ولع خاصی در جستجوی بازارهای تازه در آسیا و آفریقا هستند و ایران هم خواه نا خواه مجبور است برای تعدیل موازنه بازرگانی خود برای صدور کالا باینکشور کوشش کند. موضوع دوم اینست که شاید در موردهیچ کشوری موازنه بازرگانی، ما این چنین منفی نباشد. اگر تنها سال گذشته را مبنا قرار دهیم اسرائیل در قبال ۴۷۵ میلیون ریال کالا که بایران وارد کرده تنها ۴۱ میلیون ریال کالا از ایران خریده است، در اینمورد هم نقص و نارسایی کوششهای ما در زمینه بازار یابی و فعالیتهای صادراتی از اهم عوامل موازنه منفی بازرگانی ایران با اسرائیل است.

بازرگانی با شیخ نشینهای خلیج فارس

غرض از شیخ نشینهای خلیج فارس در این گزارش کشورها و امیر نشینهای زیر است : عربستان سعودی - کویت - قطر - عمان - مسقط و عدن . در جدول زیر واردات ایران از این کشورها و شیخ نشینها در سه سال گذشته آمده است :

(۱) واردات ایران از شیخ نشینها و کشورهای همجوار خلیج فارس

نام کشور	سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد واردات
کویت	۱۳۴۱	۲۹,۲۲۳,۹۰۹	۲۴۵,۴۳۷,۰۹۹	۰/۵۹
	۱۳۴۲	۲۶,۳۵۴,۳۸۶	۳۷۰,۱۲۱,۰۴۲	۰/۹۴
	۱۳۴۳	۳۴,۰۲۵,۶۹۵	۳۹۰,۰۷۲,۱۳۰	-
عمان	۱۳۴۱	۱۱,۲۳۶,۷۳۲	۱۵۳,۹۱۹,۱۸۱	۰/۳۷
	۱۳۴۲	۶,۲۱۴,۲۸۰	۱۰۷,۱۵۳,۲۹۲	۰/۳۰
	۱۳۴۳	۱۱,۳۳۸,۵۲۲	۱۷۶,۷۸۴,۰۰۱	-
دوبی	۱۳۴۱	۱۰,۲۴۵,۸۴۵	۱۱۵,۷۴۴,۴۵۳	۰/۲۸
	۱۳۴۲	۲,۷۰۱,۵۳۵	۵۹,۶۷۱,۵۰۵	۰/۱۵
	۱۳۴۳	۸,۷۶۴,۸۴۲	۱۸۹,۱۵۲,۷۰۰	-
قطر	۱۳۴۱	۱,۹۲۷,۴۲۶	۲۶,۰۱۰,۷۰۷	۰/۰۶
	۱۳۴۲	۹۱۶,۵۶۷	۱۲,۷۸۴,۰۴۷	-
	۱۳۴۳	۱,۸۲۰,۲۸۳	۲۱,۰۹۸,۱۰۷	۰/۰۳
عین	۱۳۴۱	۳۱۹,۵۴۴	۱۰,۲۴۷,۴۳۸	۰/۰۲
	۱۳۴۲	۴۲,۳۰۸	۲,۰۲۹,۶۸۸	۰/۰۲
	۱۳۴۳	۴۸۰,۶۲۳	۴,۳۹۷,۴۸۶	۰/۰۱
مسقط	۱۳۴۱	۲۲۴,۳۳۵	۶,۷۵۳,۷۸۱	-
	۱۳۴۲	۲۳۴,۳۳۳	۹,۰۳۵,۵۰۷	۰/۰۲
	۱۳۴۳	۶۷۳,۹۸۱	۲۰,۴۲۸,۴۷۲	۰/۰۲
عربستان سعودی	۱۳۴۱	۱,۷۱۰	۲۰,۲۲۳,۲	-
	۱۳۴۲	۲۲	۵,۹۰۰	-
	۱۳۴۳	۹۱,۴۴۵	۳,۷۲۲,۲۶۰	-

صادرات (بدون مواد نفتی) ایران به کشورهای همجوار خلیج فارس

نام کشور	سال	مقدار - کیلوگرم	ارزش - ریال	درصد ارزش صادرات
کویت	۱۳۴۱	۵۵,۷۹۲,۶۲۴	۲۷۸,۰۸۱,۳۰۹	۳,۲۳
	۱۳۴۲	۷۵,۱۶۷,۷۷۴	۳۷۰,۵۱۸,۰۷۴	۳,۸۵
	۱۳۴۳	۶۸,۹۹۹,۸۱۰	۶۱۴,۲۵۹,۷۹۰	-
عمان	۱۳۴۱	۱۹,۵۰۳,۵۵۹	۱۹۰,۳۵۵,۴۹۴	۲,۲۱
	۱۳۴۲	۶۳,۳۳۳,۴۲۵	۱۹۲,۹۹۸,۴۷۷	۲,۰۱
	۱۳۴۳	۱۰۰,۴۰۴,۷۸۹	۴۳۱,۷۱۳,۴۱۹	-
دوبی	۱۳۴۱	۶,۳۳۹,۸۲۱	۴۵,۷۲۳,۹۹۸	۰,۵۳
	۱۳۴۲	۴,۲۶۹,۱۷۵	۳۲,۸۰۳,۴۶۶	۰,۳۴
	۱۳۴۳	۱۱,۷۵۵,۹۸۸	۹۸,۱۷۱,۹۹۸	-

۰۵۰	۴۳۲۴۶۷۴۰	۱۲۱۷۱۸۱	۱۳۴۱	قطر
۰۱۷	۱۶۶۳۶۸۳۵	۲۳۷۷۵۵۸	۱۳۴۲	
-	۲۰۸۷۷۷۳۱	۲۵۶۱۱۱۳	۱۳۴۳	
۰۱۰	۸۷۴۷۱۱۶	۱۴۶۳۶۲۰	۱۳۴۱	عُدن
۰۰۴	۳۹۸۵۲۹۶	۵۳۴۸۲۸	۱۳۴۲	
-	۴۳۶۹۳۵۹	۶۵۳۰۶۶	۱۳۴۳	
۰۰۲	۲۱۰۱۲۸۶	۱۵۵۰۴۴	۱۳۴۱	مسقط
-	۴۴۴۱۹۰	۴۵۲۷۶	۱۳۴۲	
-	۱۹۹۰۵۸۱	۱۲۴۵۲۳	۱۳۴۳	
۰۰۴	۳۴۵۹۸۴۴	۱۰۳۴۴۴۵	۱۳۴۱	عربستان سعودی
۰۰۷	۷۱۴۹۶۱۰	۲۳۴۲۷۱	۱۳۴۲	
-	۱۰۷۳۲۵۰۷	۷۸۹۳۴۶	۱۳۴۳	

بطوریکه از جدول واردات ایران از شیخ نشینها و کشورهای همجوار خلیج فارس برمیآید در سه سال گذشته واردات ایران از کویت- عمان- مسقط و عربستان سعودی افزایش یافته لکن واردات دوی- قطر و عدن روبه کاهش رفته است لکن تردیدی نیست که قدر مطلق واردات ایران از شیخ- نشینهای خلیج فارس افزایش محسوسی حاصل کرده است. آنچه بیان شد در این مقام ضروری است اینستکه واردات مورد بحث واردات رسمی و از مسیر گمرکخانه های کشور وارد شده و اگر واردات قاچاق (سیگار- چای و انواع پارچه و اشیاء دیگر) را بآن بیافزاییم واردات ایران از خلیج فارس برقم درستی بالغ خواهد شد و همین عامل است که موازنه بازرگانی ایران را با نواحی جنوب ایران بضرر ایران تغییر میدهد *

گفتیم قد مطلق واردات ایران (چه با محاسبه کالاهای قاچاق و چه بدون آن) از خلیج فارس افزایش یافته لکن مقدار نسبی این واردات در کل واردات کشور هنوز بسیار کم است و بزحمت به ۵ تا ۷ درصد کل واردات رسمی کشور بالغ میشود و در اجرای سیاست توسعه بازرگانی با کشورهای آسیایی- بشرط معامله متقابل و بصرقه بودن- هیچ اشکال اصولی برای توسعه واردات ایران از این مناطق بنظر نمیرسد و این موضوع بجهتی منطبق با مصالح عالیه کشور و منطبق با ضرورت حفظ تماس مداوم با ایرانیان و مسلمانان مقیم این شیخ نشینها است.

در جدول صادرات ایران بکشورها و شیخ نشینهای مجاور خلیج فارس نیز در سه سال گذشته تحول محسوسی حاصل شده است. ارزش صادرات ایران بکویت و عمان و دوی در مدت سه سال گذشته به بیش از دو برابر افزایش یافته و این افزایش در مورد عربستان سعودی بحدود سه برابر رسیده است لکن بعمل نامعلومی صادرات ما بقطر و عدن رمسقط تقلیل یافته و در ۱۳۴۳ بحدود نیمی از رقم صادرات ایران در ۱۹۴۱ کاهش یافته است. با توجه باینکه کشورهای کویت- عمان و دوی بخش قابل توجهی از صادرات ایران را بخلیج فارس جذب میکنند در مجموع صادرات ایران بخلیج فارس افزایش محسوسی حاصل کرده است لکن این هنوز شروع کار است و با امکانات وسیع و قدرت خرید زیادی که در غالب کشورها و شیخ نشینهای خلیج فارس وجود دارد میتوان صادرات ایران را بچند برابر فعلی افزایش داد لکن این امر مستلزم شعور تجاری- فعالیتهای بازاریابی- کوشش در بهبود جنس و بسته بندی صادرات ایران و ایجاد وسایل ارتباطی وسیع و قابل اعتماد است.

شرکت سهامی بیمه ساختمان و کار

خیابان حافظ - ساختمان بانک کار

انواع بیمه:

آتش سوزی باربری
اتومبیل - مهندسی
و مقاطعه کاری

حوادث انفرادی و غیره

شماره ثبت ۲۹۸۷

تلفن های:

۶۹۱۹۶-۶۱۲۹۷۶-۶۱۱۹۱۲

صدور فوری بیمه نامه

واریز سریع و دقیق خسارت

بحثی پیرامون صنایع ملی شده انگلیس

صنایع سنگین انگلستان مدت‌هاست که در مسابقه با سایر رقبای اروپائی خود بالاخص آلمان و غالب کشورهای عضو بازار مشترک عقب مانده، این عقب ماندگی ناشی از عدم تجهیز کافی و عدم رعایت اصول مدرن در اداره صنایع مذکور است. دولت کارگری و یلسون که باشعار « مدرنیزه کردن صنایع بریتانیا » روی کار آمده و دست بملی کردن بعضی از آنها زده است سعی دارد این صنایع را بخود متکی کرده و از نظر مالی مستقل کند .
مقارنه زیر به بررسی صنایع دولتی انگلستان پرداخته و تصمیماتی را که بمنظور تجهیز این صنایع و استقلال مالی آنها بعمل آمده شرح میدهد.

دولت ۴۰۰ میلیون پوند از سرمایه صنایع ذغال کاسته است و اکفون باید معین کند سایر صنایع ملی شده بچه نسبت سرمایه خود بایستی درآمد داشته باشند و از

کدام طریق ؟

باملی کردن صنایع ذغال - پس از حمل و نقل و شرکت B.O.A.C - نیمی از پنج صنعت بزرگ انگلستان از زمان جنگ دوم ببعده ملی شده است . در مورد حمل و نقل لندن دولت اعلام کرده است که بنرخ کرایه نباید افزوده شود و با توجه باینکه از این راه نباید زیانی متوجه آن گردد باید منتظر بود که دولت حمایت مالی خود را شامل حمل و نقل مذکور نیز بنماید.

اداره پست - اداره پست که نه میتوان آنرا کاملاً یک صنعت ملی شده ونه یک وزارت خانه دولتی نامید - زیرا تا اندازه ای از کنترل هردو بری است - بایستی تحت نظر مدیران مشاور انجام وظیفه نماید . بدین ترتیب ممکن است در بنیان این سازمان تغییراتی داده شود و خدماتی که اکنون دولت بآن کمک مالی از میان برداشته شود

BEA - در مورد این شرکت دیگر هواپیمائی ، تازمانیکه نرخ هوائی در خط مسیرهای اروپائی گرانترین نرخ موجود است (کرایه موجود بین لندن - پاریس بالغ بر ۹ پوند و ۸ شلینگ یعنی بنرخ ده پنس ونیم است - در حالیکه این نرخ در مورد پروازهای شمال آتلانتیک و ایالات متحده ۵ تا سه پنس میباشد منفعت میدهد .

برق و گاز - این دو از جمله صنایعی است که پس از ملی شدن باموفقیت کامل روبرو شده است پس از اعلام وزارت نیرو Ministry of power دایر بر قطع ۴۰۰ میلیون پوند از بدهی های سرمایه ای صنایع ذغال ، این صنعت میتواند سالانه مقداری ۱۸ میلیون پوند بهر دایر که بر روی سرمایه فوق میپرداخت پس انداز کند . وای از نقطه نظر پول در گردش . این کاهش در هزینه سود سهام همراه با کاهش در مقدرات راجع به استهلاك جمعا میتواند تا حدی جبران کمبود سرمایه بنماید . بدین ترتیب امید میرود که پس از یک یا دو سال صنایع ذغال بتواند از نظر مالی کاملاً بخود متکی گردد . این محتملاً باین معنی است که صنایع ذغال دیگر نخواهد توانست سرمایه گذاری جدیدی جز آنچه که از حمل عواید داخلی - بر این میسر است - از قبیل

استهلاك - بنمايد . البته با كاهش سرمايه اين امر منطقي بنظر ميرسد . حتى در مورد معادني كه از ذخيره كافي برخوردارست تنها بايد اميد داشت كه بتوان ظرفيت فعلي آنها را (بميزان ۱۷۵ ميليون تن) حفظ كرد .

وضع مالي صنايع ذغال در ماه سپتامبر بموجب گزارش دولت « White paper » وتصويب لوايح مربوط بآن در مجلس روشن تر خواهد شد . ولي هنوز معلوم نيست چه وجهي بعنوان وجه مخصوص دولت بايستي براي كمك به بستن معادن قديمي و افتتاح معادن جديد در نواحی كه تعداد بيكاران زياد است مانند وينز و دورهام بنمايد .

ساير دستگاهها دولت در اين قسمت از فعاليت شريك خواهند شد . اكنون بايد ديد دولت برلي صنايع ملي شده چه هدف هاي مالي معين كرده است ؟ اين نكته را خوب است متذكر شويم كه ترميم صنايع ذغال هنگامي مورد بررسي قرار گرفته است كه برنامه پنج ساله صنايع ملي شده كه از سال ۱۹۶۱ طرح ريزي شده بود پايان مييابد . اين هدف ها عبارت بود از تحصيل بارزه معني باعتبار ميزان سرمايه كه در سال ۱۹۶۱ يك نظم مالي جديد بشمار ميرفت نظر دولت محافظه كار اين بود كه نرخ بازده صنايع خصوصي عظيم و قابل رقابت تعيين شود و سپس اين نرخ را بنا بر نظر گرفتن شرايط خاص و ظايف اجتماعي هر يك از اين صنايع تعديل نمود .

برخي اقتصاد دانان از سيستم هدف هاي مالي براي صنايع ملي شده بعنوان يك انضباط دولتي دفاع مينمايند . بعضي ديگر گرچه با اهميت ارتباط صنايع ملي شده با هدف هاي تجاري واقف اند نسبت بنوع هدف سياسي مذكور ترديد كرده و آنها را گمراه كننده قلمداد كرده اند . بنظر اينعده آنچه كه از صنايع مذكور خواسته شده عبارتست از تحصيل درآمد بمنظور جبران هزينه هاي جاري قسمتي بسود سهام بعلاوه يك در آمد اضافي كرد در واقع در حكم ماليات است از آنجا كه كالاهاي ديگري كه در بازار بفروش ميرسد ناگزير بايستي مقداري ماليات بپردازند بنظر صحيح ميرسد كه كالاهاي دولتي نيز مشمول مقررات مالياتي مي شوند ولي چرا بايد نتايج اميدوار اين نرخ از آنجا گمراه كننده است كه ممكن است در پيروژه هاي جديد سرمايه گذاري در صنايع فوق مورد استفاده قرار گيرد . بنظر ايندسته از اقتصاد دانان بهتر است هدف سياسي مالي صنايع مذكور را بصورت يك مقدار ثابت اضافه در آمد علاوه بر مخارج استهلاك تعين نمود .

و براي سرمايه گذاري از ملاك هاي ديگري كه در مورد ساير صنايع بكار ميرود استفاده نمود . اكنون دولت كارگري عملا خود را ملزم برعايت همان هدف هاي مالي نموده است و محتمل است بار ديگر نرخ بازده را باعتبار سرمايه حاضر در حال تكوين صنايع مذكور تعيين كند آنچه كه براي صنايع مذكور قابل اهميت است بالاخص در مورد دو صنف رقيب گاز و الكتريسته تعيين نرخ اضافه در آمد است كه آنها بايستي در طول پنج سال آينده (۷۱-۱۹۶۶) تحصيل كند

کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

صاحب خانه شدند

مدیرعامل شرکت واحد در مراسم افتتاح خانه‌های کارگری اظهار داشت:

تشکیلات شرکت واحد با بهترین تشکیلات
اتوبوسرانی دنیا رقابت میکنند

این يك محیط ساده کارگری نیست بلکه نمونه‌ای از عمیق‌ترین احساسات شاهدوستی و وطن‌پرستی همیشه از این نقطه سرچشمه گرفته و مهر شاه با خون کارگران شرکت واحد عجین شده است.

مراد و مقصود این ده هزار کارگر میهن پرست متدین،

شجاع‌ملایری معاون وزارت کشور و مدیرعامل شرکت واحد طی گزارشی چنین گفتند:

جناب آقای نخست وزیر،
حاضر محترم.

به خانه کارگران و محیط پر از محبت شرکت واحد اتوبوس-

رانی خوش آمدید.

چندی پیش آقای
هویدا نخست وزیر ۲۶۱ دستگاه
خانه کارگری شرکت واحد
اتوبوسرانی را در نام افتتاح
کردند باین ترتیب خانواده ۲۶۱
کارگر شرکت واحد صاحب خانه
میشوند

در این مراسم ابتدا آقای

شاهنشاه است و افتخار آنها خدمتگزاری به اوست . شاید عده‌ای از حضار محترم تشکیلات شرکت واحد اتوبوس رانی را آنطور که باید تصور نمی‌فرمودند ولی امیدوار است که فرصت فرمایند امروز يك سوم تمام تشکیلات شرکت را که در این نقطه واقع شده است از نزدیک ملاحظه فرمایند .

عشق و ایمان

این تشکیلات گاراژ و تعمیرگاه با بهترین تشکیلات اتوبوسرانی دنیا قابل مقایسه و قابل رقابت است .

کلیه این سازمانها از چهار سال به اینطرف ایجاد شده است ولی باید عرض کرد که اینهمه کار در این مدت کم از قدرت آدمی خارج است و فقط انگیزه ما عشق و ایمان بشاهنشاه بود که به حقیقت این معجزات را بادت خالی وبدون کوچکترین مساعدت ظاهر ساخت .

اوامر شاهنشاه

بیستون راعشق کند و شهرتش فرهاد برد . ذات اقدس شهر یاری در بازدیدی که از تعمیرگاه شماره دو واقع در سه راه آذری بعمل آوردند امر به تهیه خانه مسکونی برای کارگران شرکت واحد فرمودند . چند ماه بعد جناب آقای علم نخست وزیر وقت اولین کلنگ این کوی را به زمین زدند و اینك بهمت و پشتکار وزارت آبادانی ومسکن دویست و شصت و يك خانه زیبا آماده گردیده است و جناب آقای هویدا نخست وزیر برای افتتاح کوی کارگران شرکت واحد تشریف فرما شده اند زمین خانه ها و سایر تاسیساتی که بوسیله شرکت واحد اتوبوسرانی

در این کوی انجام گرفته از قبیل لوله کشی آب ، نصب اجاق گاز وغیره حسب الامر مبارک شاهانه از طرف شرکت به کارگران بطور رایگان واگذار گردیده است .

هر دو امر اعلیحضرت-

همایونی در مورد خانه و شرکت تعاونی کارگران اجراء شده است بانك رفاه کارگران تاکنون قریب يك صد میلیون ریال جهت وام خانه سازی و وام شرافتی به کارگران شرکت قرض داده است که عده دیگری از کارگران از آن راه صاحب خانه میشوند و شرکت واحد نیز سرمایه شرکت تعاونی را از بودجه خود و تملك کلیه کارگران پرداخت نموده است .

شکون

اینك فروشگاه تعاونی نیز برای بازدید حاضر است فقط از جناب آقای نخست وزیر استعفا دارد که بفروشگاه فردوسی اوامر لازم صادر فرمایند تا در این شرکت شعبه ای ایجاد فرمایند که مایحتاج اهالی این کوی را که بیش از دوهزار نفر ساکن دارد تامین فرمایند در اینموقع عین اوامر مبارک ملوکانه بعنوان شکون بمن برکت چنین روز تاریخی که برای اولین بار جمع زیادی از کارگران در پرتو عنایت شاهنشاه عظیم الشان و پیشوای ملت ایران صاحب خانه می شوند بخش گردید . جاوید شاه - پاینده ایران

۸ هزار خانه

سپس آقای دکتر هوشنگ نهاوندی وزیر آبادانی ضمن سخنرانی کوتاهی ابراز خوشوقتی کردند که ظرف ۲۶ ماه ساختمان این خانه ها بپایان رسیده است

وی افزود که در حال حاضر به وسیله وزارت آبادانی ساختمان بیش از ۸ هزار خانه در سراسر کشور در دست اقدام است و در سال جاری قسمت مهم از این برنامه های ساختمانی پایان خواهد یافت .

وزیر آبادانی ومسکن سپس اضافه کرد که نخستین گروه از این خانه های سازمانی اکنون در اختیار کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه قرار میگیرد

سپس آقای مهندس بدیع عضو هیئت مدیره سازمان مسکن طی گزارشی فعالیت های این سازمان را شرح داد و یادآور شد که برای اینجانب مایه بسی خوشوقتی است که افتتاح این کوی جدید بدست جناب آقای نخست وزیر بساعت میشود عده ای از هموطنان عزیز ما کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی که از طبقات زحمتکش پایتخت هستند ومسئولیت بزرگی را بعهده دارند ، بمرکت نیات خیرخواهانه شاهنشاه صاحب خانه شوند ، و بتوانند در پی انجام کار خستگی آور روزانه بسا دلگرمی و امید فراوان در خانه های که متعلق بخودشان خواهد بود ، دور از دغدغه اجاره نشینی استراحت خانواده خود را تامین نمایند .

برای تاسیسات شبکه لوله کشی آب توسط سازمان آب تهران ۵۰۰۰۰۰۰ ریال خرج شده که بامر اعلیحضرت همایون شاهنشاه بطور رایگان بساکنین واگذار خواهد شد .

طبق توافق حاصله فیما بین سازمان مسکن و شرکت واحد اتوبوسرانی خانه ها را سازمان مسکن بقیمت تمام شده در اختیار شرکت واحد میگذارد بهای تمام

خانه‌ها بمدت پانزده سال در یکصد و هشتاد قسط متساوی از طرف شرکت بسازمان مسکن پرداخت خواهد شد.

شرکت، ترتیب تقسیم و واگذاری خانه‌ها را بین کارگران خود خواهد داد و بجاست از حسن نیت مدیرعامل محترم شرکت واحد اتوبوسرانی که نهایت علاقه و همکاری را در اجرای طرح داشته‌اند قدردانی شود.

نمونه همکاری

آقای هویدا نخست‌وزیر در سخنان خود چنین گفتند که بنظر امروزيك نمونه همکاری چندین سازمان دولتی را ملاحظه میکنیم. در اینجا ذکر شد که چه سازمان‌هایی

در ایجاد این خانه‌ها خدمت کرده‌اند بدیهی است بهترین پاداش برای این افراد رضامندی خاطر شاهنشاه و کسانی است که از این خانه‌ها استفاده می‌کنند.

بدیهی است در بر نامه‌های عمرانی دولت این اولین کسوی ساختمان نیست که برای رفاه مردم ایجاد میشود و آخرین آن هم نمیشود. همه سازمان‌های مسئول بکسانی که در این خانه‌ها اقامت میکنند علاقه دارند و مایلند از آسایش برخوردار شوند و البته شما هم توجه خواهید کرد که باید قدردانی کنید و امیدواریم قدردانی خود را آنطور که باید و شاید نشان دهید. من میدانم که زحمت شما زیاد است. اتوبوسهای ما نیست اشکالاتی دارید و لسی من امیدوارم که شما بترتیب بهتری نشان دهید که قدردانی میکنید.

آقای شجاع ملایری دوست عزیز من هم در این قسمت طوری انجام وظیفه خواهند کرد که روز بروز رفت و آمد تهران بوضع بهتری انجام شود.

افتتاح منازل

آنکاه آقای نخست‌وزیر به اتفاق آقای پا کروان وزیر اطلاعات آقای ملایری مدیرعامل شرکت واحد تیمسار سرلشکر خسروانی و آقای مهندس سرلک شهردار منازل کارگری را افتتاح و سپس با اتوبوس از قسمت‌هایی از تعمیرگاه شرکت واحد دیدن کردند.

کارخانه مصنوعات فلزی ایراندوست

قدیمی‌ترین کارخانه فلزی در ایران
در تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۰
مکانی برای تولید انواع فلزات
و ماشین‌آلات فلزی
و ترمیم و تعمیرات فلزی
و ساختن و نصب فلزات

از شما دعوت میکنیم

نمایشگاه و دفتر و کارگاه
شماره ۲۲۶۹۷ - خیابان ولیعصر، تهران

تلفن: ۳۲۶۹۷ - دین شماره

در شهرستان جدید فعال میپذیرد.

فروشگاه شماره ۲ مقابل درب شمالی کاخ دادگستری تلفن ۳۲۶۹۷

مکانی برای تولید و تعمیرات فلزی

سرمایه گزاریهای خارجی

اثر بخشی سرمایه ها و مسأله تضمین و امها

گوئار میردال دانشمند معروف سوئدی در کتاب خود بنام « تئوری اقتصادی و کشورهای کم رشد » نقش سرمایه گزاریهای خارجی را در کشورهای کم رشد عمیقاً بررسی کرده و باین نتیجه میرسد که تحولات ناشی از دو جنگ اخیر سرمایه گزاری مناطق توانگر را در نواحی فقیر جهان بارکود مواجه کرده و این خود از عواملی است که به فقیرتر شدن کشورهای کم رشد کمک میکند در مقاله زیر که فصلی از کتاب

Economic Development, Theory, History, policy که اثر دوتن از اقتصاددانان بنام **G. و Robert Ebdwin** است شمه ای از انگیزه های توسعه سرمایه گزاری خارجی در سالهای قبل از جنگ نخستین نمایانده شد و مرکز ثقل بحث، سرمایه گزاریهای خارجی انگلیس است.

در هیچ زمانی. چون فاصله سالهای ۱۸۷۰ تا ۱۹۱۴، حجم سرمایه گذاریهای خصوصی خارجی در دنیا سیر صعودی نیافته است. در میان اعطاکشندگان وام بریتانیا رل عمده را بدست داشت همانطور که از جدول شماره ۱ برمیآید در حدود سال ۱۹۱۴ کشورهای چونی فرانسه، آلمان، بلژیک، هلند و -

سویس نیز منابعی صرف سرمایه گذاری خارجی کرده اند که نباید مقدار آنرا ناچیز انگاشت مع هذا میالغ مذکور در قبال وجوه سرمایه گذاری شده از طرف بریتانیا قلیل می باشد. دومین کشور وام دهنده در ۱۹۱۳ یعنی فرانسه در حدود نصف بریتانیا و ایالات متحده اندکی بیش از یک پنجم این کشور سرمایه گذاری کرده بود.

اواسط قرن نوزدهم تقریباً تمام پسانداز بریتانیا در جهت تاسیس خطوط راه آهن این کشور و ایجاد شهرهای جدید و بهبود وضع شهرهای قدیم تجزیه یافته بود. در آن موقع فقط مقدار کمی سرمایه گذاری خارجی از طرف این کشور صورت گرفت که عبارت میشد از دویست میلیون لیره و بیشتر هم صرف تاسیس خطوط راه آهن و فعالیتهای بازرگانی و بانکداری در اروپا و اعطای وام بدولتها خاصه در ناحیه خاور میانه و آمریکای جنوبی گردید. لکن در حدود سال ۱۸۷۰ ماهیت سرمایه گذاری بریتانیا و حدود آن تغییراتی یافت. تا قبل از این تاریخ ممالک اروپائی جزو وام گیرندگان عمده از بریتانیا بودند ولی بعداً مسیر سرمایه گذاری خارجی این کشور بطرف ممالک عقب مانده آمریکای شمالی و جنوبی، آسیا، استرالیا و جنوب تغییر جهت یافت. در فاصله تاریخ فوق الذکر و سال ۱۹۱۴ سرمایه گذاری بریتانیا در کشورهای اروپائی به نصف مقدار سابق خود تقلیل یافت ولی سرمایه گذاری این کشور در سایر نقاط جهان بچهار برابر میزان قبلی رسید. بدو سرمایه گذاری بیشتر در استرالیا، هندوستان، آمریکای جنوبی و ایالات متحده انجام گرفت و سپس در حدود سال ۱۸۸۰ و ده سال بعد از آن تاریخ مسیر آن متوجه آرژانتین - استرالیا - آفریقای جنوبی و ایالات متحده گردید و در ده سال قبل از جنگ جهانی اول در آرژانتین، کانادا و ایالات متحده تمرکز یافت.

جدول شماره ۱

سرمایه گذاریهای بلند مدت خارجی در ۱۹۱۳-۱۹۱۴

کشورهای سرمایه گذار	میزان سرمایه گذاری به میلیون دلار
انگلستان	۱۸۰۰۰
فرانسه	۹۰۰۰
آلمان	۵۸۰۰
ایالات متحده	۳۵۰۰
بلژیک • هلند • سویس	۵۵۰۰
سایر کشورها	۲۲۰۰
جمع	۴۴۰۰۰

مناطق استفاده کننده از سرمایه گذاریهای بلند مدت

آفریقا	۴۷۰۰
آسیا	۶۰۰۰
اروپا	۱۲۰۰۰
ایالات متحده	۶۸۰۰
سایر نقاط آمریکای شمالی	۳۷۰۰
آمریکای لاتین	۸۵۰۰
اوقیانوسیه	۲۳۰۰
جمع	۴۴۰۰۰

در حدود سال ۱۸۷۰ فقط يك سوم از سرمایه‌گذاریهای خارجی بریتانیا در مستملکات این کشور صرف می‌شود ولی در حدود سال ۱۸۸۵ میزان این سرمایه‌گذاری يك دوم رسید و این وضع تا حدود سال ۱۹۱۳ حفظ گردید و ام‌گیرندگان عمده از داخل امپراطوری انگلستان بقریب اهمیت عبارت بودند از: کانادا، هند، آفریقای جنوبی، استرالیا و نیوزیلاند و خارج از امپراطوری مزبور عبارت بودند از ایالات متحده و آمریکای لاتین. آرژانتین و برزیل نصف سرمایه‌گذاری آمریکای لاتین را بخود جذب می‌کردند. بدین ترتیب با اینکه سرمایه انگلستان در کشورهای زیادی پخش می‌شد معیناً در عمل سهم عمده‌ای از آن در معدودی از این ممالک بمصرف می‌رسیدند چنانکه در حدود سال ۱۹۱۳ بیش از سه چهارم سرمایه‌گذاری خارجی کشور مورد بحث در آرژانتین، استرالیا، نیوزیلاند، برزیل، کانادا، هندوستان، آفریقای جنوبی و ایالات متحده انجام گرفت.

سرمایه‌گذاری: ۴ درصد درآمد ملی

در فاصله سالهای ۱۸۷۵ و ۱۹۱۳ سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا تقریباً ۲۵۰ درصد افزایش یافت و به ۴ بیلیون دلار در ۱۹۱۳ بالغ گردید. در ۱۹۱۳ که سال اوج سرمایه‌گذاری خارجی این کشور می‌باشد بیش از نصف پس‌انداز بریتانیا صرف اینکار گردیده است. در طول چهل تا پنجاه سال قبل از سال ۱۹۱۳ بریتانیا تقریباً برابر کلیه سرمایه صنعتی و تجارتی خود به استثنای زمین در خارج سرمایه‌گذاری کرد که اگر میزان آنرا بصورت درصد از درآمد ملی در نظر بگیریم در سالهای ۱۸۷۰ تا ۱۹۱۳ بطور متوسط چهار درصد درآمد ملی این کشور بمصرف سرمایه‌گذاری خارجی گردیده است. در فاصله سالهای ۱۹۰۵-۱۹۱۳ این نسبت ۷ درصد و در ۱۹۱۳، ۹ درصد بوده است.

اینک باید دید که چگونه جزایر بریتانیا قادر شده بود که بچنین سرمایه‌گذاری هنگفتی دست بزنند یکی از توضیحاتی که در این مقام میتوان اقامه کرد این است که در جزایر مذکور اقتصاد بسرعت رشد می‌کرد و علاوه بعضی از مهمیزات سرمایه‌گذاری بین‌المللی موجب میشد که جریان آن بخودی خود تامین گردد.

چنانکه میدانیم درآمد ملی حقیقی بریتانیا در فاصله سالهای ۱۸۷۰ و ۱۹۱۳ به سه برابر افزایش یافته است. چنین افزایش شگرفی در درآمد ملی توأم با توزیع غیر عادلانه آن بطور مسلم در افزایش پس‌انداز ملی موثر افتاده است و اگر غیر این بود بریتانیا نمیتوانست بسرمایه‌گذاری عظیم یاد شده اقدام کند.

لکن نباید ناگفته گذارد که نتایج نوسانات ناشی از ادوار تجاری نیز نقش بزرگی در سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا داشته است. بین سالهای رفاه و ایام افزایش سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا رابطه نزدیک و کاملاً مثبتی وجود دارد. سالهای صدور حداً علی سرمایه بخارج (بسا مقایسه نسبت سرمایه‌گذاری خارجی به درآمد ملی ویژه) یعنی سالهای ۱۸۷۲-۱۸۸۱-۱۸۹۰-۱۹۰۷ و ۱۹۱۳ با سالهاییکه اقتصاد بریتانیا در اوج رواج خود بود یعنی سالهای ۱۸۷۳-۱۸۸۳-۱۸۹۰-۱۹۰۷ و ۱۹۱۳ تطبیق زیادی دارد. در هر يك از مراحل رواج ادوار تجاری بریتانیا در سالهای مورد نظر سهم ویژه سود، مال الاجاره و بهره در درآمد ملی نیز بحد اعلای خود می‌رسید. این رابطه مثبت بین سالهای رفاه و ایام افزایش سرمایه‌گذاری و حد اعلی سود موید این نظر میباشد که سهم اعظم سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا از محل سودهای زیادی که در سالهای رواج اقتصادی نصیب شده تامین گردید است.

با وصف این، هرگاه بعضی از مهمیزات سرمایه‌گذاری بین‌المللی موجب نمیشد که جریان آن بخودی خود تامین گردد، جای شك است که سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا در سنوات مورد بحث میتواند آنچنان که دیدیم توسعه یابد. بموافقت توسعه سرمایه‌گذاری خارجی بهبود اقتصادات ممالک دیگر، چون تقاضای این ممالک نسبت به صادرات بریتانیا افزایش مییافت اقتصاد بریتانیا باموقعیت

وبهتر و ممتازتری مواجه میشود. بطور مثال اگر ایالات متحده یا آرژانتین بساختن خطوط راه آهن بیشتری اهتمام میکرد بریتانیا ریل و وسایل لکوموتیو و یا حتی منسوجات و محصولات دیگری صادر مینمود. همین توسعه صادرات با اثر خود در افزایش درآمد ملی موجب افزایش پس انداز ملی میشد. لکن از این مهمتر افزایش درآمد مستمر بریتانیا از خارج بود. در فاصله سالهای ۱۸۷۰-۱۹۱۳ سود حاصله از سهام بهره وامهای اعطائی خارجی برای بریتانیا سالانه بطور متوسط در حدود یکصد میلیون پوند عایدی داشته است. در فاصله همین سالها سهم سود حاصله از سرمایه گذاری خارجی بریتانیا از درآمد ملی این کشور در حدود ده درصد بوده است. طی چهل سال مورد بحث بریتانیا مبالغ هنگفتی در خارج سرمایه گذاری کرده است و لسی جمع مبالغ مذکور هرگز از چهل درصد درآمد حاصله از سرمایه گذاری خارجی که بریتانیا در طول این چهل سال بدان مبادرت نموده بود، تجاوز نکرد. بریتانیا در سایه یک اقتصاد رو به رشد سریع موفق شده بود برای سرمایه گذاری در خارج مبلغ متناهی گرد آورد و پس از آنکه بدین کار مبادرت کرد سود حاصله از سرمایه های مذکور بنوبه در تزايد میزان آن و بخشیدن سرعت پیشتر به آهنك سرمایه ریزی خارجی بریتانیا موثر افتاد.

اینك با قبول اینکه بریتانیا دارای سرمایه اولیه برای سرمایه گذاری خارجی بوده است سؤال بعدی مطرح میگردد که چرا این کشور علاقمند بود سرمایه های خود را در خارج بکار اندازد؟ چرا سرمایه گذاری خارجی بر سرمایه گذاری داخلی ترجیح داده شد؟ عوامل تعیین کننده و یا بعبارت دیگر مرجحات سرمایه گذاری خارجی از چه قرار بوده است؟

دلایل افزایش سرمایه گزاری

سرمایه گذاران بریتانیا را هرگز يك برنامه حکومتی نسبت به توسعه آگاهانه سایر کشورها تشویق و ترغیب نکرده است. کنترلی از حیث سرمایه گذاری در کار نبود و دولت کمتر نسبت به سرمایه گذاری در خارج تسهیلات مخصوص قائل میشد. صحیح است که پس از اینکه در اواسط دهه آخر قرن نوزدهم ژوزف چمبرلن که در آن زمان وزیر مستعمرات بود کولونیها را «نواحی عقب مانده» خواند توجه عمومی بامکانات سرمایه گذاری خارجی بیش از گذشته جلب شد و حمایت دولت از این نوع سرمایه گذاری جنبه مثبت بخود گرفت. لکن سابقه سرمایه گذاری خارجی انگلستان مشحون از نام اشخاص و مؤسسات و سرمایه گذارانی میباشد که بدون راهنمایی خویشتن دست به اینکار زده اند. و بالعکس آنچه از فرضیه امپریالیسم انتظار میرود، سهم اعظم از سرمایه گذاریهای خارجی بریتانیا در سال ۱۹۱۳ خارج از حدود امپراطوری انجام پذیرفته است.

سرمایه گذاران از موقعیت های ممتاز و سود بخش سرمایه گذاری خارجی غافل نبودند. زمینهای جدید گشوده میشد، منابع تازه ای در اختیار قرار میگرفت و محصولات نوینی تولید میگشت. در اینجائی که بذكر موقعیت های مطلوب و مناسب سرمایه گذاری خارجی نداریم. هستند بسیاری از نویسندگان که در نوشته های خود از طلا و الماس آفریقای جنوبی، از محصولات کشاورزی آمریکای شمالی و از قهوه و چای ولستیک مناطق استوایی به تفصیل یاد کرده اند.

با توجه باین نکته که اغلب استفاده کنندگان از سرمایه گذاریهای خارجی بریتانیا را کشور های فقیر و عقب مانده تشکیل میدادند خصوصیت و ماهیت سرمایه گذاری در این کشورها بیشتر مشخص میگردد. سهم اعظم از سرمایه گذاری های خارجی بریتانیا صرف ساختن خطوط راه آهن و برداشت از منابع زیر زمینی میشد که در طول مدت مورد بحث توسعه زیادی حاصل کرد. در حدود سال ۱۹۱۳ اندکی بیش از چهل درصد مجموع سرمایه گذاریهای بریتانیا در توسعه خطوط راه آهن و پانزده درصد آن در طریق توسعه معادن و برداشت مواد خام خرج میگردد. از سوی دیگر در این سال ۳۰ درصد وامهای اعطائی از طرف دولت نیز در این دو طریق مصرف شد.

گرچه کشف منابع ذیقیمت طبیعی انگیزه مهمی برای سرمایه گذاری خارجی بریتانیا بشمار میرفت

لکن عامل اصلی تر توسعه عمیق اقتصادی این کشور بود. برخلاف بعضی از نظرات بالا بودن میزان تقاضا در خود بریتانیا سرمایه‌گذاری خارجی این کشور را تسهیل و تشویق می‌کرد. بدون واردات مواد خام، بریتانیا قادر نبود که به صنایع خویش توسعه بخشد و نیازمندیهای جمعیت خود را تأمین سازد. سرمایه‌گذاران از این احتیاج باخبر بودند و میدانستند که سرمایه‌گذاری خارجی مکمل سرمایه‌گذاری داخلی است و در پاره‌ای از موارد مقدمه لازم آن. با علم به اینکه صدور مواد خام به بازارهای خارجی لطمه نمی‌زند بلکه باعث سبب می‌شود که کشورهای فقیر ارز لازم برای خرید محصولات صنعتی را تحصیل نمایند سرمایه‌گذاران سرمایه‌های خود را متوجه تقویت و بهبود بخشهای تولید مواد خام کشورهای فقیر نمودند. بدین ترتیب تقاضای خود بریتانیا نسبت به واردات مواد خام نقش مهمی در سرمایه‌گذاری خارجی این کشور ایفا کرد.

بدلیلی که ملاحظه شد سرمایه‌های بریتانیا در گوشه و کنار دنیا در مناطقی که از حیث مواد خام غنی بود بکار افتاد و شامل بخشهایی شد که بطور مستقیم با بهره‌برداری از مواد خام مربوط بود و نیز مقداری صرف تأسیس خطوط راه آهن از مناطق مذکور به بنادر گردید. سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا بهمین دلیل کمتر صرف بهبود بازارهای داخلی کشورهای فقیر شد چنانکه موسسات و بنسگاههای صنعتی و تجارتی - ممالک مزبور بزممت توانستند در حدود چهار درصد مجوع سرمایه‌گذاری بریتانیا را بخود اختصاص دهند.

سرمایه‌گذاری در موسسات عام‌المنفعه از قاعده کلی تمایل بر توسعه فعالیتهای استخراجی مواد خام خارج نبود چه بدون توسعه موسسات عام‌المنفعه فعالیتهای مذکور نمیتوانست بخوبی جریان یابد بکار افتادن سرمایه‌های بریتانیا در بخشهای کشاورزی و استخراج معادن بطور مسقیم و در توسعه موسسات عام‌المنفعه بطور غیر مستقیم تولید مواد خام را در کشورهای فقیر تا سرحد امکان سهولت بخشید چنانکه تهیه روغن نارگیل در نیجریه، کائوچو و لاستیک در سیلان و مالایا، طلا در آفریقای جنوبی، قلع در مالایا و نیجریه، گرافیت در سیلان، مس در رودزبای شمالی کائو در ساحل طلا و نیجریه، چای در سیلان، نیشکر در هند غربی و گوشت و دانه‌های خوراکی خارجی بریتانیا در کشورهایائی تمرکز یافته بود که در امر صدور مواد اولیه و خام فعالیت داشتند.

در هر جا چون کانادا که بالفعل نشان داده بود میتواند برای بازارهای جهانی کالا تهیه کند و در هر جا که چون مناطق استوائی که امکانات تولید مواد خام وجود داشت سیل سرمایه‌های بریتانیا سرازیر میشد. هر پیشرفتی که بنظر میرسید در توسعه صادرات مواد خام يك مملکت اثر مطلوب دارد مناسب و لازم تشخیص داده میشد. در هر جا که کالاهای صادراتی گران بها بود میزان برداشت افزوده میشد و یا بهای حمل و نقل تقلیل میافت و بدین ترتیب سرمایه‌گذاری خارجی نقش خود را ایفا میکرد.

علاوه بر تقاضای زیاد نسبت به صادرات کشورهای وام‌گیرنده، عوامل دیگر نیز در کار بود که زمینه مطلوبی برای سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا بوجود می‌آورد: محیطی مآمال از خوش بینی در عصر ویکتوریا در بریتانیا وجود داشت. به پیشرفت اقتصاد بریتانیا همگان اعتماد داشتند و سیاست خارجی امپراطوری بریتانیا از هر گزندی مصون بنظر میرسید. بعلاوه مقرراتی نیز بعداً وضع گردید که خطر سرمایه‌گذاریهای خارجی را بحد اقل تقلیل میداد. از این گذشته نقش کارگذاران و عمال امپراطوری در کولونیها نیز تأثیر داشته‌است. عمال مذکور اطلاعات لازم را در اختیار سرمایه‌گذاران می‌گذاشتند و بین آنها و کولونیها واسطه بودند و ترتیب استهلاك وام را از عایدات کولونیها میدادند. عمال امپراطوری همچنین بعلت اینکه نماینده تحویل کالاهای صادراتی بریتانیا بشمار می‌آمدند در عمل کاری میکردند که صادرات کالاهای انگلیسی از فرم سرمایه‌گذاریهای این مملکت در صورت لزوم تبعیت کند.

عامل مهم دیگر آنکه حکومت‌های کشورهای وام گیرنده چه دولتی و چه خارجی استهلاک وام‌های اعطائی بریتانیا را تضمین میکردند. بطورمثال در ۱۸۷۵ سود و بهره هشتاد درصد مجموع سرمایه‌گذاری بریتانیا در آرژانتین یا توسط مقامات رسمی این مملکت قابل پرداخت و یا از طرف آنها تضمین گردیده بود. روشن است که بدون تضمین مقامات حکومتی اعضای وام‌های طولی‌المدت بسا نرخی نازل به آسانی امکان پذیر نبود.

همچنین انجام سرمایه‌گذاریهای خارجی از طریق خدمات عمومی و تأسیسات بازرگانی موجود نیز تسهیل میشد. موسسات بزرگ بازرگانی وجود داشت و بینگاههای بزرگ اعتباری و بیمه نیز کارها را سهل و آسان میکرد. از این گذشته اگر در اثر سرمایه‌گذاری خارجی نسبت به محصولات صادراتی انگلستان تقاضا افزایش می‌آفت اقتصاد بریتانیا قادر به تأمین مازاد احتیاج بود و بالاخره همانطور که در فصل بعدی به تفصیل بحث خواهیم کرد. مکانیزم بین المللی تطبیق فعالیتها به راحتی کار میکرد که اگر غیر این بود وفای المثل از حیث موازنه پرداختهای بحرانی بوجود می‌آمد بطور مسلم سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا دستخوش رکود بزرگی میشد.

بنا بر این آنچه گفته شد ملاحظه میشود که از نظر سرمایه‌گذاری خارجی ساختمان محیطی مساعدی وجود داشته است. لکن در این میان عامل ساده دیگری نیز وجود داشت که شاید از تمام عوامل دیگر که ذکر کردیم موثرتر و نافذتر بود - سرمایه‌گذاری داخلی سودش بیشتر و آنقدر بیشتر بود که جبران «ریسک» اضافی را بخوبی میکرد. در خلال سالهای ۱۸۷۰ و ۱۸۸۰ سود حاصله از خرید اوراق بها دار بریتانیا کمتر از خرید اوراق بها دار دولتهای دیگر بود و یک سرمایه‌گذار با خرید اوراق بهادار دولتهائی چون ترکیه، مصر، هند و پاکستان جنوبی عایدی بیشتری میتوانست تحصیل کند. پس از ۱۸۸۰ هم عایدات ناشی از خرید اوراق بهادار خارجی و اساساً سرمایه‌گذاری خارجی همچنان بر عایدات حاصله از سرمایه‌گذاریهای داخلی تفوق داشت. در فاصله سالهای ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۴ عایدات منتظره از سرمایه‌گذاریهای خارجی ۲/۲ درصد بیشتر از سرمایه‌گذاری داخلی بود. نسبت مذکور در فاصله سالهای ۱۹۰۴ تا ۱۹۰۹ به ۱/۳ رسید. سرمایه‌گذاری در رشته تولید مواد خام بیش از همه سودبخش بود در ۱۹۰۷-۱۹۰۸ سرمایه‌گذاری در استخراج ذغال سنگ و سنگ آهن ۱۳/۲ درصد، در معادن مس ۳۰/۵ درصد، در معادن الماس ۹/۳ درصد در استخراج طلا ۸ درصد، در تهیه قلع ۱۵ درصد، در تهیه روغن‌های مختلف ۸/۲ درصد، در تهیه کائوچو ۸/۲ درصد تهیه چای و قهوه ۸/۴ درصد عایدی داشت، بالاخره تخمین نشان میدهد که در خلال سالهای ۱۹۰۰ و ۱۹۱۰ سرمایه‌گذاری خارجی بطور متوسط ۵/۲ درصد عایدی داشته است و حال آنکه در این فاصله سرمایه‌گذاری در خرید اوراق بها دار کنسولها بیشتر از ۳ درصد و اوراق بهادار دولت بریتانیا بیش از ۳/۵ درصد سود نداشته است.

اگر جریان سرمایه‌های بریتانیا بخارج از مرزهای آن فعل قابل توجهی را در تاریخ توسعه اقتصادی جهان بخود اختصاص میدهد همین وضع را نیز مهاجرت میلیونها نفر انگلیسی بخارج از خاک وطن خود دارد. در جریان قرن نوزدهم قسمت اعظم سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا در مناطقی بعمل آمده که بسیار وسیع و تقریباً از سکنه خالی بود. در حدود دوسوم از سرمایه‌گذاری خارجی بریتانیا در سرزمینهای خراج شد که به مناطق «جدیدالاحداث» مصطلح شده عبارت بود از دشتهای وسیع و حاصلخیز کانادا - ایالات متحده - آرژانتین - استرالیا و سایر کشورهای جدید جهان در منطقه معتدله. در کنار سرمایه‌های بریتانیا، میلیونها مهاجر انگلیسی نیز به این مناطق مهاجرت کردند (کارگر یا کارفرما) این مهاجرین به کارائی و اثر نهائی این سرمایه‌ها افزودند که اینک اثر تکمیلی فعالیت آنها را باید مطالعه کرد.

مهمترین اخبار اقتصادی کشور در مرداد ماه ۴۴

هستندولی توجهی بامکانات توسعه این ناحیه ندارند انتقاد کردند . در جریان اقتصادی پایتخت هم این موضوع مورد بحث و انتقاد قرار گرفت و هدف انتقادات غالباً سرمایه‌گذاران و سرمایه‌داران آذربایجانی بودند .

موافقتنامه همکاری کشاورزی ایران - فرانسه

روز دوشنبه ۱۱ مرداد بین نمایندگان دولتهای ایران و فرانسه موافقتنامه‌ای دایر بر ایجاد مراکز ترویج کشاورزی در ایران با امضاء رسید . بموجب این موافقتنامه و با استفاده از اعتبارات سازمان برنامه یک مرکز آموزشی کشاورزی در اصفهان ایجاد میشود . سفیر فرانسه در مراسم امضای این قرارداد گفت اگر اطمینان حاصل کنیم که همکاری ایران و فرانسه در زمینه اجرای قانون اصلاحات ارضی مؤثر واقع میشود خیلی خوشحال میشویم . تیمسار ریاحی وزیر کشاورزی از طرف ایران قرارداد را امضاء کردند .

«مونتاز» به «ساخت» تبدیل میشود

دوشنبه ۲۷ مرداد آقای مهندس شیرزاد در یک مصاحبه مطبوعاتی سیاست صنعتی وزارت اقتصاد را تشریح کرد و گفت وزارت اقتصاد میکوشد بتدریج مونتاژ انواع ماشینها را به ساخت تبدیل کند چه در حال حاضر بازار داخلی برای جذب این قبیل کالاها تقاضای کافی دارد و برای تولید کنندگان و سازندگان این قبیل ماشینها صرف میکند که بجای مونتاژ بساخت انواع ماشینها بپردازند . در حاشیه بسایند متذکر شد که سیاست سابق در زمینه مونتاژ در سالهای گذشته مورد انتقاد محافل اقتصادی کشور واقع شده بود و غالباً گفته میشد مونتاژ اصولاً کمکی بتوسعه صنعتی کشور نمیکند .

بهای کارخانه ذوب آهن

اوایل مرداد ماه اعلام شد قسمت بازرگانی وزارت اقتصاد سرگرم تهیه طرحی است که بموجب آن قیمت کارخانه ذوب آهن که قرار است از شوروی خریداری شود ۱۲ سال پس از شروع بهره‌برداری پرداخت میشود . در مرحله اول گاز نفخت و در مرحله بعد محصولات صنعتی از قبیل یخچال - بخاری اجاق گاز و دیگر محصولات صادراتی به شورویها داده میشود . ظرفیت کارخانه در مراحل نخستین ۶۰۰ هزار تن ، در مرحله بعد ۸۵۰ هزار تن و در مرحله نهایی ۱ میلیون و ۲۵۰ هزار تن پیش بینی شده است .

تمدید قرارداد بازرگانی هند

در اوایل مرداد ماه قرارداد بازرگانی ایران و هندوستان که موعد آن پایان یافته بود برای مدت یکسال دیگر تمدید شد . در ۸ ماه اول سال جاری هندوستان ۳۰ میلیون ریال کمتر از میزان که در قرارداد پیش بینی شده بوه از ایران کالا خریده بود و در قرارداد تازه پیش بینی شد که کسری مورد بحث در سال جاری جبران شود . در سال ۱۳۴۳ کل خرید هندوستان از ایران ۱۳۰ میلیون ریال بوده و در قرار داد جدید پیش بینی شده که میزان خرید هندوستان (علاوه بر ۳۰ میلیون ریال مورد بحث) به ۱۶۰ میلیون ریال بالغ شود .

سفر هیئت دولت باذربایجان

روز پنجم خرداد هیئت دولت بریاست آقای نخست وزیر برای بررسی طرحهای صنعتی آذربایجان وامکانات رشد و توسعه این منطقه برای مدت چند روز با آذربایجان سفر کردند . سفر هیئت دولت در حدود یک هفته بطول انجامید و بعنوان سفر پرس و صدای مرداد ماه تلقی گردید . در این مسافرت هیئت دولت از سرمایه‌گذاران آذربایجانی چه آنها که سرمایه‌های خود را به تهران و نقاط دیگر انتقال داده اند و چه آنها که هنوز در آذربایجان

۱۴ میلیون دلار :

درآمد از محل جلب سیاح

درآمد ارزی کشور در سال جاری (۱۳۴۴) به ۲۰ میلیون دلار خواهد رسید. از جمله این طرحها ایجاد چند هتل و متل و ایجاد وسایل استراحت بیشتر در نقاط دیدنی و باستانی ایران است. در شرایط حاضر که متأسفانه کشور با کمبود ذخایر ارزی مواجه است فعالیت های سازمان جلب سیاحان از هر حیث قابل تحسین است.

از طرف سازمان جلب سیاحان اعلام شد که در سال ۱۳۴۳ جمعاً ۱۳۸ هزار نفر سیاح خارجی از ایران دیدن کرده اند. درآمد ارزی کشور از محل بازدید سیاحان در سال منبور به ۱۴ میلیون دلار بالغ میشود و با اجرای طرحهایی که هم اکنون بوسیله سازمان جلب سیاحان در دست تهیه است

مقررات تازه بانک مرکزی

در نیمه اول مرداد ماه مقررات تازه بانک مرکزی برای واردات کالا انتشار یافت بموجب مقررات تازه سپرده نقدی ورود بعضی کالاها از جمله آهن افزایش یافت. يك مقام از بانک مرکزی بدینال انتشار مقررات تازه اعلام کرد با اجرای مقررات تازه ارزش واردات کشور در سال ساری در حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار تقلیل می یابد. این مقام افزود چنانچه مقررات جدید وضع وبموقع اجرا گذارده نمیشد ثبت وسفارش کالا ما فاند سه ماهه اول سال ادامه می یافت واردات کشور در سال جاری به ۱۰۰۰ میلیون دلار بالغ میشود.

واردات کشور در سه ماه اول سال افزایش بسیار سریعی حاصل کرده وبه ۲۵۸/۵ میلیون دلار «حدود ۲۰ میلیارد ریال» رسید. ریز آمار واردات کشور در سه ماه اول جاری بشرح زیر بود :

میلیون ریال	میلیون دلار	مواد وارداتی
۱۶۸٫۸	۲٫۲	مواد حیوانی وجانوران زنده
۲۶۶٫۵	۳۴٫۵	مواد گیاهی
۲۶۳۴٫۲	۳۴٫۴	مواد چربی ومشتقات آن
۲۴۲۸٫۳	۳۱٫۷	مواد شیمیایی ودارویی
۲۹٫۱	۰٫۳	پوست- چرم ومشتقات
۱۹۵٫۸	۲٫۶	کائوچو ومشتقات
۸۲٫۹	۱٫۱	چوب ومواد چوبی
۳۹۲٫۵	۵٫۱	کاغذ ومشتقات
۱۸۴۵٫۹	۲۴٫۱	پارچه وسایر منسوجات
۷۴٫۷	۱٫۰	شیشه وشیشه آلات
۱۸۳۵٫۳	۲۴	انواع فلزات
۲۱۰٫۴	۲۷٫۵	وسایل حمل ونقل
۸۹	۱٫۵	وسایل علمی
۱۹۳۷٫۷	۲۵٫۳	سایر کالاها
۱۹۷۷۴٫۲	۲۵۸٫۵	جمع کل

مأخذ : بانک مرکزی ایران

در تهیه آگهی ها ورپرتاژه های این شماره از همکاری آقای حسین سعیدی استفاده شده است.

حلب کوچولوی تو : درد و نوع

برنگ طلائی
با عطر و طعم روغن کرمانشاهی

برنگ قرمز
با عطر و طعم طبیعی

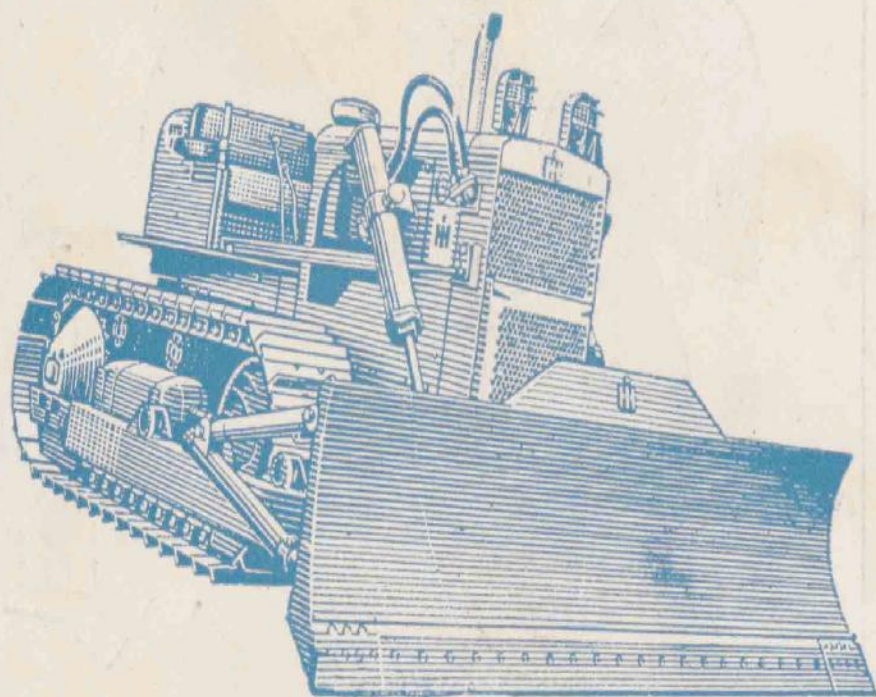
● روغن نباتی قو در تمام اندازه‌ها، برنگ طلائی
با عطر و طعم روغن کرمانشاهی
● روغن نباتی قو در تمام اندازه‌ها، برنگ قرمز
با عطر و طعم طبیعی
در سراسر کشور در دسترس شماست

● بنابر استقبال کدبانوهای ایران، علاوه بر یک سری جواهر
زهره و برلیان به ارزش ۵۰۰ هزار ریال، یکصد انگشتری طلا
نیز به دارندگان کارت قرعه کشی حلب کوچولوی قو تقدیم میشود.

دوم شهر یورجوان حلب کوچولوی تو قرعه کشی میشود

INTERNATIONAL - HARVESTER

BTD-20 BULLGRADER

بول گرادر - بی. تی. دی. - ۲۰ بقدرت

۱۳۵ اسب دارای ریپر موجود در

شرکت سهامی پامیر

تهران خیابان ایرانشهر شماره ۲۲۵